

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för miljö

**Vägledning vid implementering av det europeiska registret
över utsläpp och överföringar av föroreningar**

Maj 2006

Innehållsförteckning

Förkortningar	1
Inledning	3
Hur använder/läser man vägledningen?	5
Del 1: Vägledning	8
1.1 Industrienheter	8
Vem skall rapportera?	8
1.1.1 Industrienheter, verksamheter och kapacitetströsklar som berörs av förordningen om det europeiska registret	8
1.1.2 Bilaga I-verksamheter	9
1.1.3 Anknytning till IPPC-direktivet	11
1.1.4 Trösklar för föroreningar, utsläpp och borttransporter	12
Vad och hur skall rapporteras?	14
1.1.5 Datahantering	18
1.1.6 Identifiering av industrienheten	19
1.1.7 Verksamhetskoder och identifiering av huvudsaklig bilaga I-verksamhet	22
1.1.8 Utsläpp till luft, vatten och mark	23
1.1.9 Borttransport av föroreningar i avloppsvatten	29
1.1.10 Borttransport av avfall	30
1.1.11 Mätning/beräkning/uppskattning av utsläpp och borttransporter	33
1.1.12 Kvalitetssäkring	47
1.2 Medlemsstater	49
1.2.1 Behöriga myndigheters identifiering av de industrienheter som berörs av förordningen om det europeiska registret	49
1.2.2 Angivande av behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten	50
1.2.3 Kvalitetsbedömning	52
1.2.4 Informationssekretess	54
1.2.5 Ytterligare information	58
1.2.6 Tillhandahållande av data: hantering och överföring	58
1.2.7 Tidsschema	59
1.2.8 Information till allmänheten	60
1.2.9 Påföljder	61
1.3 Europeiska kommissionen	62
1.3.1 Utformning och struktur av det europeiska registret	62
1.3.2 Datahantering av kommissionen/EEA	63
1.3.3 Tillgång till information	63
1.3.4 Allmänhetens deltagande	64
1.3.5 Information till allmänheten	64
1.3.6 Samordning av kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning	65
1.3.7 Utsläpp från diffusa källor	66
1.3.8 Granskning av information från medlemsstaterna	67
1.3.9 Ytterligare information	67
1.3.10 Tidsschema	68
1.3.11 Kommittéförfarande	68
1.3.12 Ändringar av bilagorna	69

Ordlista.....	70
Del II: Bilagor	71
Bilaga 1: Förordning om upprättandet av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar	71
Bilaga 2: Jämförelse mellan verksamheter i IPPC och i det europeiska registret.....	89
Bilaga 3: Lista över internationellt godkända mätmetoder för luft- och vattenföroreningar	103
Bilaga 4: Indikativ sektorspecifik underlista över luftföroreningar.....	112
Bilaga 5: Indikativ sektorspecifik underlista över vattenföroreningar.....	120
Bilaga 6: Exempel på rapportering av utsläpp och borttransporter	128
Bilaga 7: Referenser.....	139

Förkortningar

CEN	Comité Européen de Normalisation - Europeiska standardiseringskommittén
CORINAIR	Core Inventory of Air Emissions (Central förteckning över luftutsläpp)
DIN	Deutsches Institut für Normung e.V. (Tyska standardiseringsinstitutet, registrerad förening)
EEA	European Environment Agency - Europeiska miljöbyrån
EMAS	Eco-Management and Audit Scheme - Miljöstyrningsrådet
EMEP	Samarbetsprogram för övervakning och utvärdering av långsiktig spridning av luftföroreningar i Europa
EPER	European Pollutant Emission Register - Europeiska utsläppsregistret
E-PRTR	Det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar
FAQ	Vanliga frågor och svar
GD	Guidance Document - Vägledning
IMPEL	European Network for the Implementation and Enforcement of Environmental Law - Europeiska unionens nätverk för införande och genomdrivande av miljölagstiftning
IPCC	Intergovernmental Panel on Climate Change - FN:s mellanstatliga klimatpanel
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control (Integrerad kontroll av utsläpp och miljöpåverkan)
ISO 14001	Den internationella standarden för miljöledningssystem – Krav med riktlinjer för användning, 2004
MS	Medlemsstat
NACE-kod	Kod enligt kommissionens förordning 29/2002/EG av den 19 december 2001 som ändrar rådets förordning (EEG) nr 3037/90 om den statistiska indelningen av ekonomisk verksamhet inom Europeiska gemenskapen

FN/ECE	Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa
US EPA	Environmental Protection Agency (den amerikanska miljöförvaltningsmyndigheten)
VDI	Verein Deutscher Ingenieure (tysk ingenjörssammanslutning)
VOC	Volatile Organic Compounds - Flyktiga organiska föreningar

Inledning

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättandet av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar som ändrar rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG¹ ('E-PRTR-förordningen') antogs den 18 januari 2006.

Detta dokument ger vägledning om de olika rapporteringsmetoder som tas upp i förordningen om det europeiska registret.

Det europeiska registret (E-PRTR) kommer att på EU-nivå införa FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar som i maj 2003 undertecknades av Europeiska gemenskapen och 23 medlemsstater i Kiev och som är ett protokoll till Århuskonventionen². Det europeiska registret efterträder det europeiska utsläppsregistret (EPER³) där uppgifter rapporterades för åren 2001⁴ och 2004.

Förordningen om det europeiska registret syftar till att öka allmänhetens tillgång till miljöinformation genom att upprätta ett sammanhängande och integrerat europeiskt register och därigenom slutligen även bidra till att förhindra och minska nedsmutsningen, förse beslutsfattare med information och underlätta för allmänheten att delta i beslutsfattande om miljön.

Förordningen fastslår att ett integrerat register över utsläpp och överföringar på gemenskapsnivå ska upprättas i form av en elektronisk databas dit allmänheten har tillträde och fastslår regler för hur det ska fungera, i syfte att införa FN/ECE-protokollet om ett register över utsläpp och spridning av föroreningar, underlätta allmänhetens deltagande i beslutsfattandet om miljön och att bidra till att hindra och minska nedsmutsningen av miljön.

Denna vägledning tar inte upp frågor som rör skapandet eller införandet av åtaganden som gäller nationella register under FN/ECE-protokollet.

Artikel 1

Syfte

"Genom den här förordningen upprättas ett integrerat register över utsläpp och överföringar på gemenskapsnivå (nedan kallat "det europeiska registret") i form av en elektronisk databas som är tillgänglig för allmänheten. I förordningen fastställs också regler för registrets funktion i syfte att genomföra FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar (nedan kallat "protokollet") och underlätta allmänhetens deltagande i beslut om miljön samt att bidra till att förhindra och minska miljöföroreningar."

Ruta 1: Förordningen om det europeiska registret, artikel 1 (syfte)

Enligt skäl 4 i förordningen om det europeiska registret ger ett integrerat och

¹ Förordningens fullständiga text finns i bilaga 1 till denna vägledning.

² Konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, Århus 1998.

³ EGT L 192, 28.7.2000, s. 36; EPER:s webbsida: www.eper.ec.europa.eu.

⁴ Alternativt kan uppgifter rapporteras under EPER för 2000 eller 2002 istället för 2001.

sammanhängande register över utsläpp och överföringar av föroreningar allmänhet, industri, forskare, försäkringsbolag, lokala myndigheter, icke-staliga organisationer och andra beslutsfattare en pålitlig databas för jämförelser och framtida beslut i miljöfrågor.

Förordningen om det europeiska registret omfattar noggrann information om utsläpp av föroreningar till luft, vatten och mark samt om borttransport av avfall och föroreningar i avloppsvatten. Dessa uppgifter skall rapporteras av verksamhetsutövare på de industrienheter som bedriver viss verksamhet. Dessutom innehåller det europeiska registret information om utsläpp från diffusa källor, som t.ex. vägtrafik och uppvärmning av bostäder, i de fall sådan information finns tillgänglig.

Hur använder/läser man vägledningen?

Artikel 14 i förordningen om det europeiska registret föreskriver att Europeiska kommissionen så snart som möjligt, dock senast fyra månader före början av det första rapporteringsåret 2007 (dvs. 1 september 2006), ska utarbeta en vägledning till stöd för införandet av det europeiska registret. Denna vägledning är avsedd att stödja införandet av det europeiska registret genom att särskilt ta upp:

- rapporteringsrutiner,
- de uppgifter som skall rapporteras,
- kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning,
- sekretess,
- utsläppsbestämning, analysmetoder och stickprovsmetoder;
- uppgivande av moderbolag, och
- verksamhetskoder.

(se ruta 2)

<i>Artikel 14</i> <i>Vägledning</i>
<i>(1) Kommissionen skall i samråd med den kommitté som avses i artikel 19.1, så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader efter det första rapporteringsårets början, utarbeta en vägledning för att stödja införandet av det europeiska registret.</i>
<i>(2) Vägledningen om införandet av det europeiska registret bör särskilt omfatta närmare upplysningar om:</i>
<i>(a) rapporteringsrutiner</i>
<i>(b) de uppgifter som skall rapporteras</i>
<i>(c) kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning</i>
<i>(d) vilken typ av uppgifter som inte lämnats ut och orsaken till detta om det rör sig om sekretessbelagda uppgifter,</i>
<i>(e) hänvisning till internationellt vedertagna metoder för bestämning av utsläpp samt till analys- och provtagningsmetoder</i>
<i>(f) angivelse av moderbolag</i>
<i>(g) verksamhetskoder enligt bilaga I till denna förordning och direktiv 96/61/EG.</i>

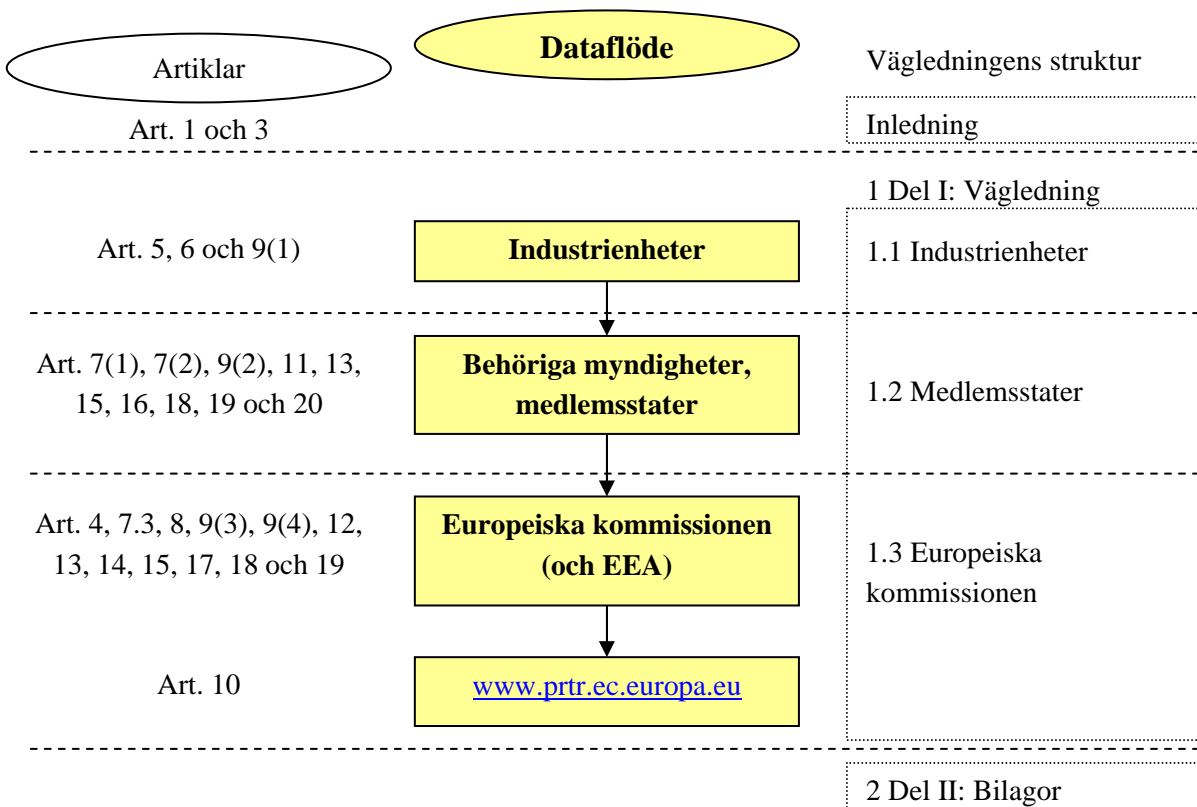
Ruta 2: Förordningen om det europeiska registret, artikel 14 (Vägledning)

Enligt villkoren i förordningen skall verksamhetsutövare för de industrierheter som förordningen gäller rapportera vissa uppgifter till behörig myndighet i den medlemsstat där de är stationerade. De behöriga myndigheterna skickar därefter uppgifterna till Europeiska kommissionen, som i sin tur, och med hjälp av Europeiska miljöbyrån (EEA), är skyldiga att

göra uppgifterna åtkomliga för allmänheten i en elektronisk databas.

Detta dokument ger vägledning om de olika rapporteringsmetoderna som finns angivna i förordningen om det europeiska registret. Avsnitten 1.1 (Industrienheter), 1.2 (Medlemsstater) och 1.3 (Europeiska kommissionen) tar särskilt upp de skyldigheter och informationskrav som gäller de intressenter som är delaktiga i rapporteringsprocessen⁵. I bilagorna finns stödjande information. Vägledningen fokuserar främst på slutet av informationskedjan, där informationen skapas av verksamhetsutövare och kvaliteten på den här informationen bedöms av behöriga myndigheter.

Figur 1 illustrerar sambandet mellan dataflödet och strukturen i vägledningen och visar anknytande artiklar i förordningen.

Figur 1: Dataflödet inom det europeiska registret ; strukturen hos vägledningen till det europeiska registret och tillhörande artiklar i förordningen om det europeiska registret

⁵ Dessa är i synnerhet de verksamhetsutövare i industrienheter som berörs av förordningen, de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, den Europeiska kommissionen och EEA.

Denna vägledning kommer att finnas tillgänglig på 10 språk⁶ på det europeiska registrets webbsida (www.prtr.ec.europa.eu) tillsammans med annan information som t.ex. vanliga frågor och svar; information om granskningsprocessen och länkar till internationella organisationer och webbsidor med nationella register.

I samråd med den kommitté som hänvisas till i artikel 19 (1) av förordningen för det europeiska registret kommer kommissionen att granska, och där så är nödvändigt, ändra i denna vägledning.

⁶ Dokumentet kommer enligt planerna att göras tillgängligt på följande språk: tjeckiska, tyska, grekiska, ungerska, engelska, franska, italienska, polska, portugisiska och spanska.

Del 1: Vägledning

1.1 Industrienheter

I enlighet med artikel 2(4) av förordningen för det europeiska registret betyder "industrienhet" *"en eller flera anläggningar på samma plats som drivs av en och samma fysiska eller juridiska person"*.⁷ Med 'samma plats' menas samma geografiska lokalisering och måste bedömas från gång till gång. En plats blir inte två platser bara genom att två landområden separeras av en fysisk barriär som en väg, en järnväg eller en flod.

Vem skall rapportera?

1.1.1 Industrienheter, verksamheter och kapacitetströsklar som berörs av förordningen om det europeiska registret

I enlighet med artikel 5 i förordningen om det europeiska registret (se ruta 3) skall verksamhetsutövare som utför en eller flera av de aktiviteter som tas upp i bilaga I till förordningen om det europeiska registret rapportera särskild information om den tillämpliga kapacitetströskeln/de tillämpliga kapacitetströsklarna, bilaga I till förordningen om det europeiska registret, och utsläppströskeln/-trösklarna, kolumnerna 1a, b och c i tabellen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, och/eller tillämplig(a) kapacitetströskel/-trösklar och trösklar för borttransport av föroreningar i avloppsvatten, kolumn 1b i tabellen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, eller för avfall, 2 ton farligt avfall eller 2000 ton icke-farligt avfall, överskrids.

⁷ Definitionerna för termerna "allmänheten", "behörig myndighet", "anläggning", "industrienhet", "plats", "verksamhetsutövare", "rapporteringsår", "ämne", "förorening", "utsläpp", "borttransport", "diffusa källor", "avfall", "farligt avfall", "avloppsvatten", "bortskaffande" och "återvinning" finns i bilaga 1 (se artikel 2 i förordningen om det europeiska registret).

Artikel 5: Verksamhetsutövarnas rapportering

1. Vid varje industrienhet där en eller flera av de verksamheter utförs som finns förtecknade i bilaga I bedrivs i en utsträckning som ligger över tröskelvärdet för kapacitet i bilaga I skall verksamhetsutövaren till den behöriga myndigheten årligen lämna en rapport om mängden, med angivande av om uppgifterna bygger på mätning, beräkning eller uppskattning, av följande:

- (a) Utsläpp till luft, vatten och mark av de föroreningar som förtecknas i bilaga II för vilka tröskelvärdet i bilaga II har överskridits.
- (b) Borttransport av farligt avfall i större mängder än 2 ton per år eller av annat avfall i större mängder än 2000 ton per år avsett för någon typ av återvinning, med undantag för bortskaffande för jordförbättring eller djupinjektering, i den bemärkelse som avses i artikel 6, (anges med "R" i rapporten) eller bortskaffande (anges med "D" i rapporten); om det är fråga om en gränsöverskridande transport av farligt avfall skall verksamhetsutövaren ange namn på och adress till den som skall återvinna eller bortskaffa avfallet och var detta faktiskt skall ske.
- (c) Borttransport av de föroreningar som förtecknas i bilaga II i avloppsvatten avsett för avloppsrening för vilkatröskelvärdet i kolumn 1b i bilaga II har överskridits.

...

De utsläpp som avses i bilaga II och som rapporteras enligt paragraf 1(a) skall innefatta alla utsläpp från alla källor på platsen för industrienheten vilka ingår i bilaga I.

2. Den information som avses i punkt 1 skall omfatta uppgifter om totala utsläpp och borttransporter som sker avsiktligt eller genom olyckshändelse eller vid enstaka tillfällen.

Då verksamhetsutövarna tillhandahåller denna information skall de ange eventuella uppgifter om utsläpp genom olyckshändelse, i de fall sådana finns att tillgå.

...

Ruta 3: Förordningen om det europeiska registret, artikel 5 (utdrag: berörda industrienheter)**1.1.2 Bilaga I-verksamheter**

Bilaga I till förordningen om det europeiska registret tar upp 65 verksamheter. Bilaga I gör det möjligt för verksamhetsutövarna att avgöra om de berörs av rapporteringskraven eller ej.

Verksamheterna delas in i 9 olika verksamhetssektorer:

1. energi,
2. produktion och behandling av metaller,
3. mineralindustri,
4. kemisk industri,
5. avfallshantering avloppsvattenrening,
6. framställning och bearbetning av papper och trä,
7. intensiv animalieproduktion och intensivt vattenbruk,
8. animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn, och

9. annan verksamhet.

Bilaga I till förordningen om det europeiska registret innehåller en tabell som:

- anger ett kodnummer för varje verksamhet (1:a kolumnen),
- ger en kortfattad beskrivning av särskilda verksamheter (2:a kolumnen), och
- anger tröskelvärdet för ett antal av dessa "bilaga I-verksamheter" (3:e kolumnen).

Rapportering skall ske om tröskelvärdet för kapacitet och utsläpp eller för borttransport av föroreningar i avloppsvatten eller för avfall överskrids. Om tröskelvärdena uppnås men inte överskrids är det inte nödvändigt att rapportera. Om inget tröskelvärde för kapacitet har angivits skall alla industrienheter inom den berörda verksamheten rapportera om ett tröskelvärde för utsläpp har överskridits. Om det endast är tröskelvärdena för kapacitet som har överskridits medan tröskelvärdena för utsläpp och borttransport inte överskridits är det inte nödvändigt att rapportera.

Om en verksamhetsutövare inom samma industrienhet på samma plats utför flera olika verksamheter som faller under samma bilaga I-verksamhet, skall kapaciteten av sådana verksamheter (t.ex. volymen på behandlingsbaden) räknas samman. Produktionskapaciteten hos de individuella verksamheterna skall summeras under verksamheter i bilaga I. Summan av kapaciteterna jämförs sedan med tröskelvärdet för kapacitet för den specifika verksamheten enligt listan i bilaga I till förordningen om det europeiska registret.

Om en verksamhetsutövare inte är säker på om hans/hennes verksamhet berörs av bilaga I skall han/hon kontakta behörig myndighet i medlemsstaten.

1.1.3 Anknytning till IPPC-direktivet

Förordningen om det europeiska registret stadgar att FN/ECE-protokollet skall införas på gemenskapsnivå. Allmänt sett omfattar protokollet de verksamheter som anges i bilaga I till IPPC-direktivet (som är identiskt med bilaga A3 till EPER-beslutet). Protokollet och bilaga I till förordningen om det europeiska registret innehåller emellertid flera ändringar och ytterligare verksamheter jämfört med bilaga I till IPPC-direktivet.

Ändringarna är:

- vissa verksamheter som inte ingår i IPPC-direktivet ingår i förordningen om det europeiska registret ("nya verksamheter"), nämligen:
 - 1 (e) Kolkvarnar med en kapacitet på 1 ton per timme,
 - 1(f) Anläggningar för tillverkning av kolprodukter och fasta rökfria bränslen,
 - 3(a) Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet,
 - 3(b) Dagbrottsbrytning och stenbrottsbrytning där ytan på det område där effektiv brytning pågår motsvarar 25 hektar,
 - 5(f) Anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse med en kapacitet på 100 000 personekvivalenter.
 - 5(g) Avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från en eller flera av sådana verksamheter som anges i denna bilaga med en kapacitet på 10 000 m³ per dygn.
 - 6(b) Anläggningar för framställning av... och **andra primära träprodukter** (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood) med en produktionskapacitet på 20 ton per dygn,
 - 6(c) Anläggningar för impregnering eller doppning av trä och träprodukter med kemikalier med en produktionskapacitet på 50 m³ per dygn,
 - 7(b) Intensivt vattenbruk med en produktionskapacitet på 1 000 ton fisk eller skaldjur per år,
 - 9(e) Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa och som kan ta emot 100 m långa fartyg.

Eftersom många verksamhetsutövare redan känner till villkoren i IPPC-direktivet kan en jämförelse av skillnaderna mellan IPPC-direktivet och förordningen om det europeiska registret göra det enklare att identifiera ytterligare berörda industrier. Tabell 21 i bilaga 2 visar ändringarna i detalj vad gäller industriell verksamhet utifrån båda synvinklarna:

- tilldelning av nya koder till verksamheterna⁸; och
- justeringar och/eller klargöranden av formuleringen för flera verksamheter.

I bilaga 6 till vägledningen finns exempel som visar hur industrierheter kan identifieras.

Flera vanliga frågor och svar under IPPC-direktivet kommer att finnas tillgängliga på IPPC:s webbsida⁹.

1.1.4 Trösklar för föroreningar, utsläpp och borttransporter

Om en verksamhet som anges i bilaga I till förordningen om det europeiska registret utförs och om den tröskel för kapacitet som anges i denna överskrids, skall utsläpp och borttransporter rapporteras, med det ytterligare villkoret att vissa tröskelvärden för utsläpp eller för borttransport av föroreningar i avloppsvatten avsett för avloppsrening eller för avfall också överskrids. För utsläpp till luft, vatten och mark samt för borttransporter av föroreningar i avloppsvatten anges motsvarande tröskelvärde för varje förorening i bilaga II till förordningen om det europeiska registret (se bilaga 1).¹⁰

Vid borttransport av avloppsvatten är tröskelvärdet 2 ton per år för farligt avfall¹¹ och 2 000 ton per år för icke-farligt avfall (se ruta 3).¹²

Bilaga II till förordningen om det europeiska registret tar upp de 91 föroreningar som skall rapporteras enligt det europeiska registret. Föroreningarna anges med ett nummer, CAS-nummer, där sådant finns, och namnet på föroreningen.

⁸ IPPC-koden består av två siffror. Koden i det europeiska registret består av en siffra och en bokstav. T.ex., IPPC:s verksamhetskod 1.3 ("Koksverk" under "Industrier inom energisektorn") motsvarar den nya koden i det europeiska registret 1(d) ("Koksverk" under "Energi-sektorn"). Ytterligare information finns i bilaga 2 till den här vägledningen.

⁹ <http://www.europa.eu.int/comm/environment/ippc>

¹⁰ Information om rapportering av utsläpp till luft, vatten och mark finns i kapitel 1.1.8. Information om rapportering av borttransport av föroreningar i avloppsvatten finns i kapitel 1.1.9.

¹¹ Relevant vikt är avfallets (normala) våta vikt.

¹² Information om rapportering av borttransport av föroreningar finns i kapitel 1.1.10

Bilaga II till förordningen om det europeiska registret tar upp 50 föroreningar som skulle rapporteras enligt EPER-beslutet. **Tröskelvärdet för förorening nr 47 (PCDD och PCDF) har, emellertid, minskats med en faktor 10** och för att följa rapporteringskraven för andra utsläpp har ämnet polycykliskt aromatiskt kolväte (PAH) delats upp i tre separata föroreningar:

- 72 (polycykliska aromatiska kolväten med bens(a)pyren), benzo(a)fluoranten, benzo(k)fluoranten och indeno(1,2,3-cd)pyren),
- 88 (fluoranten), och
- 91 (benzo(g,h,i)perylene).

Fotnoter i bilaga II till förordningen om det europeiska registret ger detaljerade beskrivningar av ytterligare individuella föroreningar. Exempelvis uppges att förorening nummer 4 (fluorkolväten eller HFC-föreningar) måste rapporteras som den totala mängden av HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc. Ett annat exempel är förorening nr 47 (PCDD och PCDF) som skall uttryckas som I-Teq. På webbsidan för den europeiska listan¹³ kommer det att finnas ämnesbeskrivningar för alla gällande produkter.

Bilaga II till förordningen om det europeiska registret uppger också för varje förorening ett årligt tröskelvärde för utsläpp till varje relevant medium (luft, vatten, mark). Tröskelvärdena för utsläpp till vatten gäller även vid borttransport av föroreningar i avloppsvatten som skall renas. I de fall inget tröskelvärde uppges kräver parametern eller mediet i fråga inte rapportering.

Utsläpp av föroreningar som faller inom flera olika kategorier (av föroreningar) skall rapporteras inom var och en av dessa kategorier om de givna tröskelvärdena överskrids. Eftersom till exempel 1,2-dikolretan är ett NMVOC (flyktigt organiskt ämne exkl. metan), ingår även utsläpp av det förorenande ämnet nr 34 (1,2-diklorethan) i det förorenande ämnet nr 7 (NMVOC). Om tributyltin och trifenylytin (tennorganiska föreningar), utsläpp av förorenande ämne nr 74 (tributyltin och tributyltinföreningar) och 75 (trifenylytin och trifenylytinföreningar) ingår också i förorenande ämne nr 69 (tennorganiska föreningar som total Sn).

¹³ www.prtr.ec.europa.eu

Vad och hur skall rapporteras?

Rapporterade utsläpp och borttransporter är de sammanlagda utsläpp och borttransporter som sker **avsiktligt, genom olyckshändelse, rutinmässigt och enstaka gång** vid verksamheter på platsen för industrienheten.

- Utsläpp **genom olyckshändelse** är alla de utsläpp som inte är avsiktliga under bedrivande av bilaga I-verksamhet på platsen för industrienheten.
- **Enstaka** verksamhet är extraordinär verksamhet som utförs kontrollerat vid bilaga I-verksamhet och som kan leda till ökade utsläpp av föroreningar, t.ex. nedstängnings- och startprocesser före och efter underhållsarbete.

Utsläpp till luft, vatten och mark skall omfatta alla utsläpp från samtliga källor som ingår i bilaga I till förordningen om det europeiska registret på platsen för industrienheten, även om det finns särskilda beaktanden vad gäller utsläpp till mark, enligt beskrivning i avsnitt 1.1.8.3. Detta omfattar även **flyktiga och diffusa utsläpp från industrienheter** enligt IPPC:s BREF-dokument¹⁴.

Om summan av utsläpp till ett medium (luft, vatten eller mark) av ett förorenande ämne från bilaga I-verksamheter vid en industrienhet överskrider tröskelvärdet för utsläppet av ämnet för detta medium skall utsläppet rapporteras.

Hänsyn skall tas till alla de bilaga II-föroreningar som ingår i de processer som används vid denna industrienhet och som därför kan förekomma i industrienhetens utsläpp och borttransporter av avloppsvatten. Denna hänsyn skall inte begränsas till de föroreningar som uppges i industrienhetens tillstånd.

En verksamhet är vanligtvis knuten till ett typiskt spektrum av förorenande utsläpp. Bilaga 4 och 5 (**indikativ sektorspecifik underlista över föroreningar**) till den här vägledningen innehåller två tabeller som ger verksamhetsutövare och behöriga myndigheter ett exempel på föroreningar som kan släppas ut under en verksamhet med anknytning till det europeiska registret.

Båda tabeller är dock endast indikativa och skall inte tolkas som en standardlista över parametrar för specifika undersektorer. För att avgöra vilka parametrar som gäller för varje specifik anläggning skall hänvisningar lämnas såväl till bilagorna 4 och 5 som till information i miljökonsekvensbedömningar (MKB), tillståndsansökningar, platsinspektionsrapporter, processflödesdiagram, materialbalanser, information från liknande verksamhet på andra platser, tekniska bedömningar, publicerad och undersökt litteratur samt resultat från tidigare mätningar. Resultatet kan bli att man för en viss verksamhet behöver beakta färre eller möjligtvis fler föroreningar än vad som angivits.

¹⁴ <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm> se i synnerhet kapitel 3 av dokumentet "Monitoring system" (BREF 07.03.)

Om en industrienhet som bedriver en verksamhet angiven i det europeiska registret släpper ut ytterligare föroreningar (vilka överskrider det gällande tröskelvärdet) som inte specificeras för den verksamheten i tabellerna, men som finns med i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, skall dessa föroreningar rapporteras. Tabellerna undantar inte verksamhetsutövaren från ansvar att rapportera utsläpp av dessa föroreningar enligt artikel 5 i förordningen om det europeiska registret.

Rapporter från verksamhetsutövaren på en industrienhet kommer i de flesta fall att innehålla färre föroreningar än de som finns listade i bilagorna 4 och 5. I praktiken kommer man att på varje industrienhet och från fall till fall besluta om föroreningarna i bilaga II skall rapporteras eller ej. Omfattande kontrollkampanjer för utsläpp skall undvikas. I de flesta fall kommer sannolikhetskontroller att vara tillräckliga för att avgöra om ett utsläpp av en viss förorening överskrider tröskelvärdet, i tveksamma fall kan en representativ mätning ge större säkerhet vid fullständig rapportering.

Bakgrundsbelastningen för ett visst förorenande ämne kan behöva tas med i beräkningen. Om man till exempel på platsen för en industrienhet hämtar vatten från närliggande vattendrag, sjöar eller hav för att använda som process- eller kylvatten och sedan släpper ut det från industrienheten till samma vattendrag, sjö eller hav kan det "utsläpp" som orsakas av bakgrundsbelastningen dras bort från det totala utsläppet från industrienheten. Mätningarna av föroreningar i inloppsvatten och i utsläppt utloppsvatten måste utföras på ett sätt som garanterar att de är representativa för villkoren under hela rapporteringsperioden. Om den extra belastningen orsakas av att man använt avtappat grund- eller dricksvatten skall det inte dras ifrån eftersom det ökar belastningen av det förorenande ämnet i vattendraget, sjön eller havet.

Om koncentrationen hos utsläpp ligger **under bestämnings- (kvantifierings)gränserna** skall man av detta inte alltid dra slutsatsen att tröskelvärdena inte har överskridits. I till exempel stora volymer avloppsvatten eller frånluft från industrienheter kan de föroreningar "spädas ut" under bestämningsgränsen, även om tröskelvärdet för det årliga belastningsvärdet överskrids. Möjliga sätt att bedöma utsläpp i sådana fall kan vara att utföra mätningarna närmare källan (t.ex. mätningar i en del av ett vattendrag innan det leds in i en central reningsanläggning) och/eller uppskattning av utsläpp som t.ex. grundas på det förorenande ämnets nedbrytningshastighet i den centrala reningsanläggningen.

Om en industrienhet utför både bilaga I-verksamheter och **icke bilaga I-verksamheter**, kan man i överensstämmelse med förordningen undanta utsläpp och borttransporter från icke bilaga I-verksamheter från de rapporterade uppgifterna. I de fall det inte är möjligt att separera och kvantifiera bidragen från icke bilaga I-verksamheter, t.ex. när det inte finns någon insamlingspunkt för icke bilaga I-verksamheter (om avloppssystemen är nära sammanflätade), kan det vara praktiskt och kostnadseffektivt att rapportera utsläpp från icke bilaga I-verksamheter tillsammans med dem från bilaga I-verksamheter.

Utsläpp och borttransporter som beror på avhjälpande åtgärder (till exempel rening av förorenad mark eller grundvatten) på platsen för industrienheten, skall rapporteras om den ursprungliga föroreningen är knuten till en pågående bilaga I-verksamhet.

Utsläpp och borttransporter av avloppsvatten skall rapporteras som mängd utsläppta föroreningar i kg/år. Borttransporter av avfall måste rapporteras som mängd borttransporterat avfall i ton/år. Dessutom skall den metod som använts för att inhämta information för rapportering av föroreningar, typ av avfall (farligt, icke farligt) och avsedd reningsmetod (återvinning, bortskaffande) rapporteras. När farligt avfall transporteras till annat land krävs information om avfalllets destination (namn och adress till den som skall återvinna/bortskaffa avfallet samt adress till den plats där återvinningen/bortskaffandet sker).

Verksamhetsutövare är skyldiga att specificera eventuell information som gäller utsläpp som skett genom olyckshändelse, där sådan information finns tillgänglig, om summan av alla utsläpp (avsiktliga, genom olyckshändelse, rutinmässiga och enstaka) överskrider respektive tröskelvärde. Vid rapportering av utsläpp som skett genom olyckshändelse är uppskattning en lämplig metod eftersom information om sådana utsläpp inte nödvändigtvis är helt uppenbara för verksamhetsutövaren.

Mängden utsläpp som sker genom olyckshändelse skall tas med i den totala mängden utsläpp (exempel: utsläpp genom olyckshändelse = 1 kg/år, avsiktliga, rutinmässiga och enstaka utsläpp = 10 kg/år, → sammanlagda utsläpp = 11 kg/år)

Det är vanligtvis möjligt att kvantifiera utsläpp som sker genom olyckshändelse. Kvantifieringen kan, till exempel, utföras genom att avgöra resterande mängd i rör eller tankar eller genom att beräkna hur lång tid det ofrivilliga utsläppet pågått samt jämföra detta I den förmodade flödes hastigheten. I vissa fall kan det emellertid vara omöjligt att få fram information som bygger på uppskattningar av alla relevanta föroreningar, i synnerhet när det gäller utsläpp som sker genom olyckshändelse till luft

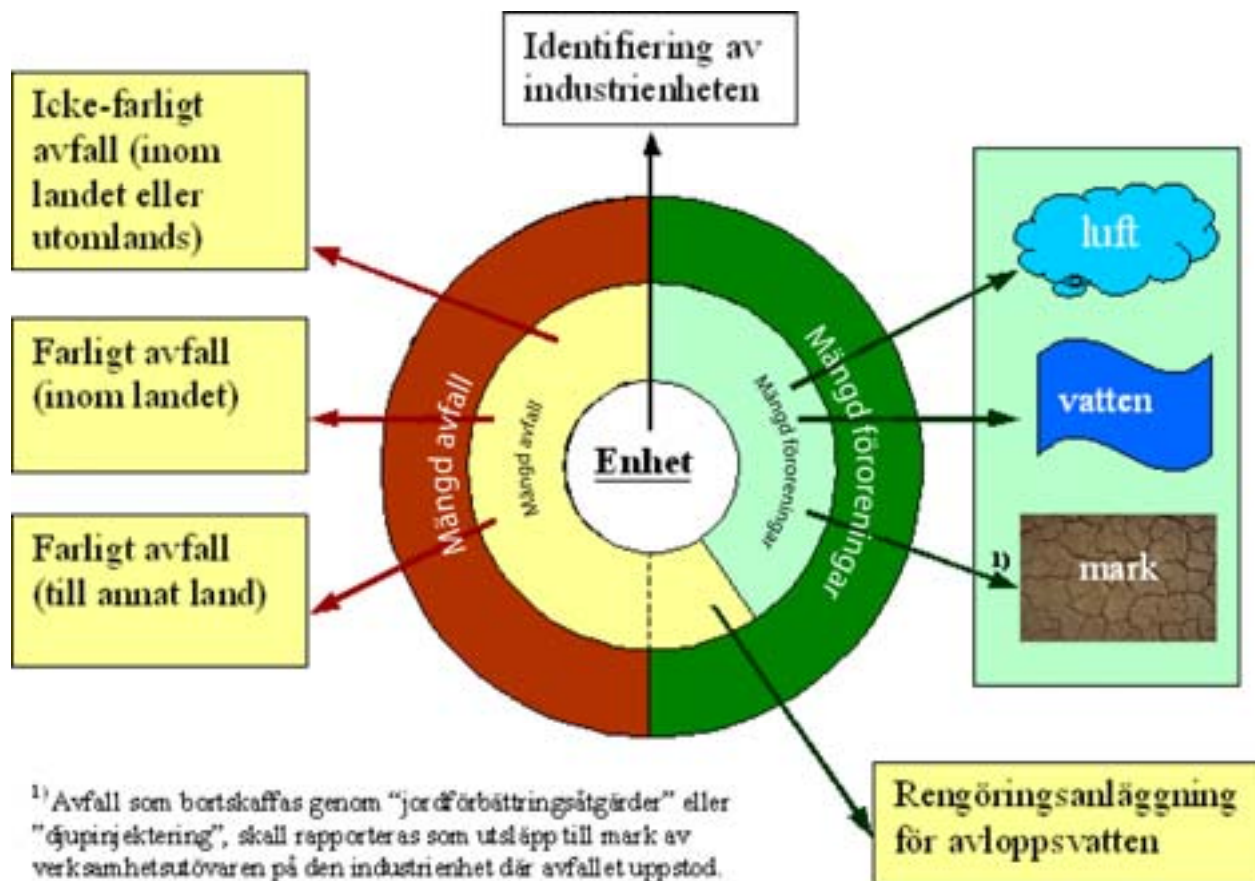
Figur 2: Översikt över rapporteringskraven för industrienheter ger en överblick över rapporteringskraven för industrienheter i enlighet med förordningen om det europeiska registret.

I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan medlemsstater införa ytterligare krav och integrera rapporteringen i andra rapporteringsmekanismer. Verksamhetsutövare på industrienheterna måste därför iaktta eventuella nationella krav som kan gälla.

Förordningen om det europeiska registret, skäl 21:

För att undvika att rapporteringen görs flera gånger kan, enligt protokollet, system för register över utsläpp och överföringar av föroreningar i den mån det är praktiskt möjligt integreras i nuvarande informationskällor, såsom rapporteringsmekanismer med stöd av licenser eller verksamhetstillstånd. I enlighet med protokollet bör bestämmelserna i denna förordning inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller införa ett mera omfattande eller mera allmänt tillgängligt register över utsläpp och överföringar av föroreningar än vad som krävs enligt protokollet.

Ruta 4: Förordningen om det europeiska registret, skäl 21

Figur 2: Översikt över rapporteringskraven för industrienheter

Utsläpp		Mängd	M/C/E ³	Använd metod ⁴		
	till luft	kg/år ²	X	X		
	till vatten	kg/år ²	X	X		
	till mark	kg/år ²	X	X		
Borttransport av:		Mängd ¹	M/C/E ³	Använd metod ⁴	Namn och adress till återvinnare/bortskaffare	Adress till mottagande återvinnings-/bortskaffningsanläggning
Föroreningar i avloppsvatten ⁵		kg/år ²	X	x		
Icke-farligt avfall	som skall bortskaffas (D)	t/år	x	x		
	som skall återvinnas (R)	t/år	x	x		
Farligt avfall inom landet	som skall bortskaffas (D)	t/år	x	x		
	som skall återvinnas (R)	t/år	x	x		
Farligt avfall till annat land	som skall återvinnas (R)	t/år	x	x	x	x
	som skall bortskaffas (D)	t/år	x	x	x	x

¹⁾ Mängderna är total mängd av alla utsläpp, avsiktliga, genom olyckshändelse, rutinmässiga och enstaka, på platsen för industrienheter eller från borttransporter.

²⁾ Den totala mängden av varje förorening som överskrider det tröskelvärde som anges i bilaga II, **dessutom måste eventuell information som gäller utsläpp genom olyckshändelse rapporteras separat när sådan finns tillgänglig.**

- ³⁾ Det är obligatoriskt att uppge om den rapporterade informationen bygger på mätning (M), beräkning (C) eller uppskattning (E). Se kapitel 1.1.11 i denna vägledning.
- ⁴⁾ I de fall där information mäts eller beräknas skall den metod som använts för mätning och/eller beräkning uppges. För ytterligare underavdelningar i denna kolumn se kapitel 1.1.11.5 i denna vägledning.
- ⁵⁾ Borttransporter av varje enskilt förorenande ämne i avloppsvatten som skall renas och som överskrider det tröskelvärde som uppges i bilaga II.

Tabell 1: Specifikationer av rapporteringskrav för utsläpp och borttransporter

1.1.5 Datahantering

Verksamhetsutövare skall rapportera all nödvändig information till behörig myndighet i medlemsstaterna.

Innan informationen skickas till behörig myndighet skall verksamhetsutövaren kontrollera att informationen håller rätt kvalitet genom att kontrollera att informationen är komplett, konsekvent och trovärdig.¹⁵

Om en verksamhetsutövare för en industrienhet har rimliga skäl till varför viss information om utsläpp eller borttransport skall sekretessbeläggas måste denne informera behöriga myndigheter om detta. Medlemsstater kan besluta om att sekretessbelägga information. I sådana fall måste medlemsstaterna när de informerar kommissionen och EEA, för varje industriell enhet uppge vilken typ av information som inte har lämnats ut och av vilken anledning.¹⁶

Förordningen om det europeiska registret anger inte några tidsgränser inom vilka de industriella enheterna skall rapportera till de berörda myndigheterna i medlemsstaterna. Enligt subsidiaritetsprincipen är det medlemsstatens ansvar att anta sådana tidsgränser på nationell nivå. Dessa tidsgränser skall möjliggöra lämplig rapportering till kommissionen.¹⁷

Verksamhetsutövare skall **skapa arkiv** över de uppgifter varifrån den rapporterade informationen har hämtats och en beskrivning av de metoder som använts för insamling av uppgifterna under en period av fem år.

<p><i>Artikel 5</i></p> <p><i>Verksamhetsutövarnas rapportering</i></p>
<p>5. <i>Verksamhetsutövaren vid varje berörd industrienhet skall hålla arkiven över de uppgifter från vilka den rapporterade informationen härleddes tillgängliga för berörda myndigheter i medlemsstaten i fem år efter rapporteringsårets slut. Arkiven skall innehålla en beskrivning av den metod som använts för att samla in uppgifterna.</i></p>

Ruta 5: Förordningen om det europeiska registret, artikel 5(5) (verksamhetsutövarens arkiv)

¹⁵ Se kapitel 1.1.12 om kvalitetssäkring.

¹⁶ Information som gäller sekretessbelagd information finns i kapitel 1.2.4.

¹⁷ Tidsgränserna för rapportering från nationell till gemenskapsnivå enligt artikel 7 i förordningen om det europeiska registret finns angivna i kapitel 1.2.7.

1.1.6 Identifiering av industrienheten

Bilaga III till förordningen om det europeiska registret fastställer, bland annat, vilken information som är relevant för identifieringen av varje industrienhet som omfattas av förordningen. Enligt artikel 5(1) skall denna information lämnas till behörig myndighet av verksamhetsutövaren om inte myndigheten redan har tillgång till informationen.

<p><i>Artikel 5</i> <i>Verksamhetsutövarnas rapportering</i></p>
<p><i>I. ...</i> <i>Vid varje industrienhet där en eller flera av de verksamheter utförs som finns förtecknade i bilaga I skall verksamhetsutövaren, om verksamheten ligger över de tröskelvärden som anges i denna bilaga, till den behöriga myndigheten lämna in de uppgifter som identifierar industrienheten i enlighet med bilaga III, såvida den berörda myndigheten inte redan har tillgång till dessa uppgifter.</i> <i>...</i></p>

Ruta 6: Förordningen om det europeiska registret, artikel 5(1) (utdrag om identifiering av industrienheten)

Dispens från kravet att rapportera till behörig myndighet är strikt knutet till den information som identifierar industrienheten enligt artikel 5(1). Om den här informationen redan finns tillgänglig för myndigheten kan det vara rimligt att verksamhetsutövaren funderar på om all den nödvändiga information som myndigheten har tillgång till t.ex. omfattar eventuell annan relevant textinformation (se nedan). Följande tabell ger en översikt över information som är nödvändig vid identifiering av industrienheten. I tabellen finns ytterligare information om vad som skall rapporteras i form av förklaringar och exempel som är tänkta att göra det lättare att lämna den här typen av information.

Obligatorisk information	Vad skall rapporteras?
Namn på moderbolaget	Ett moderbolag är ett företag som äger eller kontrollerar det företag som driver industrienheten (t.ex. genom innehav av mer än 50% av företagets aktiekapital eller en majoritet av aktieägarnas eller delägarnas röster) ¹⁸ .
Industrienhetens namn	Industrienhetens namn (verksamhetsutövare eller ägare) <i>Exempel 1: "Planet AG, Nürnberg-fabriken"</i> <i>Exempel 2: "Earth Waste Disposal Ltd."</i> <i>Exempel 3: "Rubish AG, landfill Bin-park"</i>
Industrienhetens id-nummer	Industrienhetens id-nummer skall rapporteras av medlemsstaterna enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret. Det är bra om information om eventuella förändringar av en industrienhets id-nummer kunde skrivas in i "Fält för textinformation..." (se nedan).
Industrienhetens gatuadress	<i>Exempel 1: Planet street 5</i> <i>Exempel 2: 12 Flower street, Meadow Park</i> <i>Exempel 3: Disposal street</i>
Ort	<i>Exempel 1: Nürnberg</i>

¹⁸ Se även rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 (EUT L 193, 18.07. 1983, p. 1-17)

Obligatorisk information	Vad skall rapporteras?
	<i>Exempel 2: London</i> <i>Exempel 3: Zaragoza</i>
Postnummer	<i>Exempel 1: D-91034</i> <i>Exempel 2: T12 3XY</i> <i>Exempel 3: E-50123</i>
Land	<i>Exempel 1: Tyskland</i> <i>Exempel 2: Storbritannien</i> <i>Exempel 3: Spanien</i>
Platsens koordinater	Platsens koordinater skall anges som longitud och latitud ¹⁹ och uttrycka en exakthet på ± 500 meter samt utgå från industrienhetens geografiska mittpunkt <i>Exempel 1: 8.489870, 49.774467</i> <i>Exempel 2: -2.355611, 53.663908</i> <i>Exempel 3: 11.498672, 51.882291</i>
Avrinningsdistrikt	Angivelse av avrinningsdistrikt enligt artikel 3(1) i direktiv 2000/60/EG ("Ramdirektivet för vatten") ²⁰ . Det avrinningsdistrikt där industrienhetens avlopp släpps ut till vatten har betydelse för rapporteringen. Om avrinningsdistriktet inte är känt kan denna information begäras från behörig myndighet som utsetts under ramdirektivet för vatten. <i>Exempel 1: Pegnitz</i> <i>Exempel 2: Themsen</i> <i>Exempel 3: Ebro</i>
NACE-kod (4 tecken)	Angivande av NACE-koden med fyra tecken enligt kommissionens förordning 29/2002/EG av den 19 december 2001 som ändrar rådets förordning (EEG) nr 3037/90 om den statistiska indelningen av ekonomisk verksamhet inom Europeiska gemenskapen. En översyn av NACE-koderna diskuteras för närvarande och kommer förmodligen att träda i kraft under 2008. <i>Exempel 1: 24.10</i> <i>Exempel 2: 90.02</i> <i>Exempel 3: 90.00</i>
Huvudsaklig ekonomisk verksamhet	Beskrivning av den huvudsakliga ekonomiska verksamheten i ord enligt NACE-koden <i>Exempel 1: Tillverkare av basiska kemikalier</i> <i>Exempel 2: Insamling och bearbetning av annat avfall</i> <i>Exempel 3: Bortskaffande av avlopps- och spillvatten, sanering och liknande verksamhet</i>

Tabell 2: Förklaringar angående information som krävs för identifieringen av en industrienhet

¹⁹ Se ISO 6709: 1983 (Standardrepresentation av latitud, longitud och altitud för geografisk lägesbestämning).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättandet av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 22.12.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom beslut nr 2455/2001/EG (EUT L 331, 15.12.2001, s. 1).

Industrienhetens verksamhetsutövare kan lämna frivillig information om industrienheten. Det finns inga krav på att detta skall rapporteras men informationen kan vara av intresse för allmänheten och kan även vara användbar för den behöriga myndigheten när den skall bedöma kvaliteten på uppgifterna. Tabell 3 ger en överblick över den här frivilliga informationen.

Frivillig information
Produktionsvolym
Antal anläggningar
Antal driftstimmar per år
Antal anställda
Fält för textinformation ²¹ eller adress till webbsida som lämnats av industrienheten eller moderbolaget

Tabell 3: Frivillig information enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret

I "Fält för textinformation..." kan individuella verksamhetsutövare och berörda myndigheter i medlemsstaterna lämna detaljerad information om en industrienhet som de skulle vilja offentliggöra. Sådan information skulle t.ex. kunna vara:

- en länk till en webbsida som visar miljörapporten eller EMAS uttalande om industrienheten eller moderbolaget,
- information om ändringar inom industrienheten under de senaste tio åren (som stängning, flytt, styckning eller samgående mellan olika industrienheter) vilket även kan ha lett till ändring av enhetens id-nummer²² för att möjliggöra rimliga jämförelser mellan olika rapporteringsår om informationen inte redan är tillgänglig för den behöriga myndigheten,
- förklaringar till ändringar i rapporterade utsläpp och överföringar,
- information om vilken typ av bränsle som används i stora förbränningsanläggningar,
- en e-postadress för frågor från allmänheten direkt till industrienheten,
- information om verksamheter som inte hör till bilaga I och som har tagits med i rapporteringen,
- villkor för tillstånd.

²¹ Textinformation skall lämnas på modersmålet och om man så önskar på engelska

²² Se även kapitel 1.2.1 i denna vägledning.

Länkar till industrienheters eller moderbolags webbplatser skall inte missbrukas i reklamsyfte utan skall endast användas som en direkt länk till miljöinformation.

1.1.7 Verksamhetskoder och identifiering av huvudsaklig bilaga I-verksamhet

Verksamhetskoder

Förutom den information som krävs för att identifiera industrienheten skall all bilaga I-verksamhet och som utförs på en industrienhet tas upp i en lista enligt det kodsysteem som finns i bilaga I samt, (om sådan finns) IPPC-koden²³. I enlighet med bilaga I till förordningen om det europeiska registret, består koden i det europeiska registret av en siffra mellan 1 och 9 och en bokstav från a till g. För vissa verksamheter finns en underavdelning från (i) till (xi). Den här underavdelningen måste inte rapporteras.

Exempel: Den huvudsakliga ekonomiska verksamheten på en viss industrienhet är ytbehandling av plastmaterial som utförs med en kemisk process. Volymen på behandlingsbaden är 200 m³. På samma industrienhet bstryks vissa produkter med organiska lösningsmedel. För denna extra verksamhet är förbrukningskapaciteten för organiska lösningsmedel 250 ton per år.

Information om bilaga I-verksamhet skall rapporteras enligt bilaga III till fördraget om det europeiska registret, t.ex. i följande form:

Bilaga I-verksamhet *	Kod i det europeiska registret	IPPC kod ²⁴	Aktivitetens namn enligt bilaga I till förordningen om det europeiska registret (uppgiften är inte obligatorisk)
1**	2.(f)	2.6	Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbaden har en volym på 30 m ³
2	9.(c)	6.7.	Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukningskapacitet på 150 kg per timme eller 200 ton per år.
N

Tabell 4 Struktur för rapportering av all bilaga I-verksamhet inom en industrienhet (med exempel)
* Bilaga I-verksamheter i nummerordning
** Verksamhet 1 skall vara den huvudsakliga bilaga I-verksamheten

Verksamheter som inte är bilaga I-verksamheter behöver inte rapporteras.²⁵

²³ I tabell 21 i bilaga II till denna vägledning innehåller en jämförelse mellan IPPC:s bilaga I-verksamheter och bilaga I-verksamheter i det europeiska registret samt tillgängliga IPPC-koder.

²⁴ IPPC-koden består av två tecken enligt bilaga I till IPPC-direktivet

²⁵ Se kapitlet "Vad och hur skall rapporteras."

Identifiering av huvudsaklig verksamhet:

Alla utsläpp och borttransporter från industrienheten tillförs den huvudsakliga bilaga I-verksamheten.

Den huvudsakliga bilaga I-verksamheten påminner ofta om industrienhetens huvudsakliga ekonomiska verksamhet. När den huvudsakliga ekonomiska verksamheten inte är representativ för de processer som utförs på industrienheten kan den huvudsakliga bilaga I-verksamheten knytas till industrienhetens mest förorenande verksamhet. Samtliga utsläpp och borttransporter från industrienheten tillförs andra grupperingar av uppgifter om den huvudsakliga bilaga I-verksamheten som uppgivits av verksamhetsutövaren.

1.1.8 Utsläpp till luft, vatten och mark

Verksamhetsutövare skall rapportera utsläpp till luft, vatten och mark av varje förorening som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret och vars tröskelvärde som anges i bilaga II har överskridits (se ruta 3).²⁶

All utsläppsinformation måste uttryckas i kg/år och med tre värdesiffror. Avrundningen till tre värdesiffror handlar inte om statistisk eller vetenskaplig osäkerhet, utan speglar endast exaktheten i den rapporterade informationen så som den visas i följande exempel.

Ursprungligt resultat vid bestämning av utsläpp	Resultat som skall rapporteras (med tre värdesiffror)
0,0123456 kg/år	0,0123 kg/år
1,54789 kg/år	1,55 kg/år
7 071,567 kg/år	7 070 kg/år
123,45 kg/år	123 kg/år
10 009 kg/år	10 000 kg/år

Tabell 5: Exempelen visar avrundning till tre värdesiffror

Det ursprungliga mätta, beräknade eller uppskattade värdet har betydelse för rapporteringen. Föroreningen måste fortfarande rapporteras, även om värdet för föroreningen sammanfaller med tröskelvärdet efter avrundningen till tre värdesiffror.

Exempel: Tröskelvärdet för haloner är 1 kg/år vid utsläpp till luft. Det bestämda värdet för 1,003 kg/år avrundat till tre värdesiffror blir 1,00 kg. Även om det avrundade värdet inte överskrider tröskelvärdet skall föroreningen rapporteras eftersom det ursprungliga värdet överskrider tröskelvärdet.

Den rapporterade utsläppsinformationens måste innehålla en referens (M, C, E) angående vilken bestämningsmetod som har använts för den rapporterade utsläppsinformationens. I de fall informationen har mätts eller beräknats ("M" eller "C"), skall mätmetoden och/eller

²⁶ Ytterligare information, se förklaringar i kapitel 1.1.4.

beräkningsmetoden anges (se ruta 8).²⁷

1.1.8.1 Utsläpp till luft

Enligt kolumn 1a i tabellen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, specificeras sammanlagt 60 föroreningar som relevanta luftföroreningar. Utsläpp av luftföroreningar från industrienhet och som överskrider tröskelvärdet i kolumn 1a skall rapporteras. Detta gäller samtliga 60 luftföroreningar.

Bilaga 4 till denna vägledning innehåller en indikativ sektorspecifik underlista över luftföroreningar. Listan visar alla de luftföroreningar från bilaga I-verksamheter som förmodligen kommer att släppas ut och hjälper till att identifiera relevanta luftföroreningar vid en viss industrienhet.

Bilaga 3 tar upp standardiserade internationellt godkända mätmetoder för luft- och vattenföroreningar.²⁸ I de fall där man uppger att informationen bygger på mätning eller beräkning, skall analysmetoden och/eller beräkningsmetoden rapporteras.²⁹

Verksamhetsutövare skall specificera eventuell information om utsläpp genom olyckshändelse närhelst sådan information finns tillgänglig.

Rapporteringen skall ske i enlighet med bilaga III till förordningen om det europeiska registret, till exempel som i tabell 6.

²⁷ Information om hur mät-/beräkningsmetoden skall rapporteras finns i kapitel 1.1.11.5.

²⁸ Ytterligare information om mätning, beräkning och bedömning ges i kapitel 1.1.11 i den här vägledningen.

²⁹ Se kapitel 1.1.11.5

Utsläpp till luft					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II ³⁰	Namn ³¹	M/C/E ³²	Använd metod ³³	T (totalt) ³⁴ (kg/år)	A (genom olyckshändelse) ³⁵ kg/år
1	Metangas (CH ₄)	C	IPCC	521,000	-
3	Koldioxid (CO ₂)	M	ISO 12039:2001	413,000,000	-
21	Kvicksilver	M	EN 13211:2001	17.0	2.00

Tabell 6: Rapportering om utsläpp till luft (exempel)

Tabell 6 innehåller exempel på rapportering från en anläggning för raffinering av mineralgas och olja. Industrienheten släpper bland annat ut koldioxid (CO₂), metan (CH₄) samt kvicksilver och kvicksilverföreningar. Tröskelvärdena för utsläpp till luft överskrids för samtliga tre föroreningar, som är 100 miljoner kg/år för CO₂, 100 000 kg/år för CH₄ och 10 kg/år för kvicksilver och kvicksilverföreningar. Koldioxidutsläppet skapades under normala driftsförhållanden och mättes med den angivna internationellt godkända metoden. Metangasutsläppet beräknas enligt IPCC:s anvisningar³⁶. Det totala utsläppet av kvicksilver och kvicksilverföreningar inträffar under normala driftsförhållanden (15,0 kg/år) och vid en olyckshändelse (2,0 kg/år). Det senare skall rapporteras som utsläpp genom olyckshändelse och skall även tas med i det totala utsläppet (15,0 + 2,0 = 17,0 kg/år). Informationen bygger på mätningar av de rutinmässiga utsläppen och på uppskattning vid det utsläpp som skett genom olyckshändelse. Eftersom informationen om den större delen av utsläppet av kvicksilver och kvicksilverföreningar (=15 kg) bygger på mätningar genom tillämpning av EN 13211:2001 måste bestämningsmetoden för kvicksilver och kvicksilverföreningar anges som "M" och den mätmetod som använts (EN 13211:2001) måste anges.

1.1.8.2 Utsläpp till vatten

Enligt kolumn 1b i tabellen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret,

³⁰ föroreningens nummer enligt bilaga II till förordningen om det europeiska registret

³¹ föroreningens namn enligt bilaga II till förordningen om det europeiska registret

³² anger om informationen bygger på mätning, beräkning eller bedömning

³³ anger vilken metod som använts när uppgifter har mätts eller beräknats, se även kapitel 1.1.11.5

³⁴ anger den totala mängden föroreningen som har släppts ut till luft från verksamhetens alla källor (inklusive utsläpp genom olyckshändelse och utsläpp från diffusa källor), alla mängder skall uttryckas i kg/år och med tre värdesiffror

³⁵ anger mängden utsläpp av det förorenande ämnet som skett genom olyckshändelse

³⁶ Information om beräkningsmetoder finns i kapitel 1.1.11.2 I denna vägledning.

specificeras sammanlagt 71 föroreningar som vattenföroreningar. Utsläpp av vattenföroreningar som överskrider tröskelvärdena i kolumn 1b måste rapporteras av industrienheten. Detta gäller samtliga 71 vattenföroreningar.

Bilaga 5 till denna vägledning innehåller en indikativ sektorspecifik underlista över vattenföroreningar. Listan tar upp alla vattenföroreningar vid bilaga I-verksamheter som eventuellt kan komma att släppas ut och hjälper till att identifiera relevanta föroreningar vid en viss industrienhet.

För att göra det möjligt att bestämma utsläpp till vatten tar bilaga 3 upp standardiserade mätmetoder för luft- och vattenföroreningar. Om man angivit att informationen bygger på mätningar eller beräkningar skall analysmetoden och/eller beräkningsmetoden rapporteras.³⁷ Det är obligatoriskt för verksamhetsutövare att specificera eventuell information som gäller utsläpp genom olyckshändelse närhelst sådan information finns tillgänglig.

Rapporteringen skall ske enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret, med andra ord, på samma sätt som ovan gällande utsläpp till luft.

Utsläpp till vatten					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) kg/år
63	Bromerade difenyletrar (PBDE)	E		25.5	20.0
76	Totalt organiskt kol (TOC)	M	EN 1484:1997	304,000	-
N					

Tabell 7 Rapportering om utsläpp till vatten (exempeluppgifter)

Tabell 7 innehåller exempel på rapporterad information om en anläggning för förbehandling av fibrer och textilier. Industrienheten släpper ut totalt organiskt kol (TOC) och bromerade difenyletrar (PBDE) i en mängd som överskrider tröskelvärdena för utsläpp till vatten för bägge dessa föroreningar, vilka är 50.000 kg/år av TOC och 1 kg/år av PBDE. TOC släpptes ut under normala driftförhållanden och mättes med angiven metod. PBDE släpptes ut som ett resultat av rutinmässig verksamhet (5,5 kg/år) och vid en olycka (20,0 kg/år). Det senare skall rapporteras som utsläpp genom olyckshändelse och skall även tas med i det totala utsläppet (5,50 + 20,0 = 25,5 kg/år). Informationen bygger på beräkningar av de rutinmässiga utsläppen och på uppskattning vid utsläppet genom olyckshändelse. Eftersom informationen om den större delen av det totala utsläppet av PBDE bygger på uppskattning (20,0 kg) som bestämmingsmetod för utsläpp skall detta anges med "E". Om "E" anges behöver inte använd metod uppges.

³⁷ Se kapitel 1.1.11.5

1.1.8.3 Utsläpp till mark

Rapporteringen om "utsläpp till mark" gäller endast föroreningar i avfall som omfattas av bortskaffande i form av "jordförbättring" eller "djupinjektering"³⁸. Om avfall behandlas på detta sätt skall detta endast rapporteras av verksamhetsutövaren på den industrienhet varifrån avfallet ursprungligen härrör³⁹.

Spridning av slam och gödsel är återvinning och skall därför inte rapporteras som utsläpp till mark⁴⁰. Utsläpp av föroreningar till mark som sker genom olyckshändelse på platsen för industrienheten (till exempel spill) behöver inte rapporteras. Utsläpp genom olyckshändelse till mark är teoretiskt möjliga (till exempel på grund av läckage från en rörledning på platsen för djupinjektering) men man förväntar sig att dessa endast kommer att ske i mycket sällsynta fall.

Relevant bortskaffande enligt artikel 6 (se ruta 7) är huvudsakligen rengöring av oljeslam från marken och djupinjektering i underjordiska saltfyndigheter. Denna borttransport (t.ex. via rörledning) som ofta föregår utsläpp till mark i dessa fall behöver inte rapporteras (se ruta 3, artikel 5 (1) (b)).

*Artikel 6
Utsläpp till mark*

Avfall som används för 'jordförbättring' eller 'djupinjektering' enligt bilaga IIA till direktiv 75/442/EEG skall enbart av verksamhetsutövaren vid den industrienhet där avfallet uppkommit rapporteras som utsläpp till mark.

Ruta 7: Förordningen om det europeiska registret, artikel 6 (Utsläpp till mark)

³⁸ Jordförbättring (t.ex. biologisk nedbrytning av vätske- eller slamavfall i jord, osv.) och djupinjektering (t.ex. injektering av pumpbart avfall till brunnar, saltfyndigheter eller naturligt förekommande förvaringsrum osv.) är bortskaffande "D2" och "D3" enligt rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975.

³⁹ Se ruta 7, artikel 6 i förordningen om det europeiska registret

⁴⁰ Se skäl 9 i förordningen om det europeiska registret.

Enligt kolumn 1c i tabellen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, specificeras sammanlagt 61 föroreningar som markföroreningar. Utsläpp av föroreningar till mark som överskrider tröskelvärdena i kolumn 1c skall rapporteras av verksamhetsutövaren på den industrienheter där avfallet uppkommit. Detta gäller samtliga 61 föroreningar som kan släppas ut till mark.

Om informationen uppges bygga på mätning eller beräkning skall analysmetod och/eller beräkningsmetod rapporteras.⁴¹

Rapporteringen skall ske enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret, med andra ord, på samma sätt som beskrevs ovan gällande utsläpp till luft och vatten.

Utsläpp till mark					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) kg/år
24	Zink och zinkföreningar (som Zn)	M	EN ISO 11885:1997	125	-
79	Klorid (som total Cl)	M	EN ISO 10304-1	2.850.000	-
n					

Tabell 8: Rapportering av utsläpp till mark (exempeluppgifter)

Tabell 8 innehåller exempeluppgifter för rapportering av utsläpp till mark via djupinjektering (bortskaffandemetod D3). Flytande avfall bortskaffas genom djupinjektering och innehåller föroreningarna zink och klor som överstiger tröskelvärdena för utsläpp till mark på 100 kg/år för zink och 2 miljoner kg/år för klor. Båda föroreningarna mättes med angivna internationellt godkända metoder.

⁴¹ Se kapitel 1.1.11.5

1.1.9 Borttransport av föroreningar i avloppsvatten

En borttransport av föroreningar i avloppsvatten innebär en förflyttning utanför en industrienhets gränser av avloppsvatten som skall renas inklusive industriell rening av avloppsvatten. Borttransporten kan ske via en avloppsledning eller på annat sätt som t.ex. med containrar eller tankbilar.

Verksamhetsutövare skall rapportera borttransporter av eventuell förorening som specificeras i bilaga II till förordningen om det europeiska registret i avloppsvatten avsett för avloppsrening för vilka tröskelvärdet i kolumn 1b i bilaga II till förordningen om det europeiska registret har överskridits.⁴²

Rapporteringen skall ske enligt riktlinjerna i bilaga III till förordningen om det europeiska registret, med andra ord, på samma sätt som beskrevs ovan gällande utsläpp till vatten.

Borttransport av föroreningar i avloppsvatten					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) kg/år
12	Totalkväve	M	EN 12260	76,400,000	-
13	Totalfosfor	M	EN ISO 6878:2004	10,900,000	-
n					

Tabell 9: Rapportering av borttransport av föroreningar i avloppsvatten (exempeluppgifter)

Tabell 9 innehåller exempel på uppgifter som skall rapporteras från industrienheter som bearbetar och konserverar potatis. Avloppsvattnet från industrienheten innehåller kväve och fosfor. Tröskelvärdena för utsläpp till avloppsvatten överskrider av båda föroreningarna, på 50 000 kg/år för totalkväve och 5 000 kg/år för totalfosfor. Värdena för båda föroreningarna mättes med angivna internationellt godkända metoder.

⁴² Se kapitel 1.1.8.2 I denna vägledning.

1.1.10 Borttransport av avfall

En borttransport av avfall innebär att avfall avsett för bortskaffande eller återvinning fraktas utanför en industrienhets område.

Verksamhetsutövare skall rapportera borttransport av

- farligt avfall (FA) som överskrider 2 ton per år
- icke-farligt avfall (IFA) som överskrider 2 000 ton per år

för återvinning eller bortskaffande (se ruta 3) med undantag för bortskaffande för jordförbättring eller djupinjektering, eftersom dessa skall rapporteras som utsläpp till mark⁴³

- 'Avfall' innebär ämne eller föremål så som dessa beskrivs i artikel 1(a) i rådets direktiv 75/442/EEC om avfall av den 15 juli 1975.⁴⁴
- 'Farligt avfall' innebär ämne eller föremål så som dessa beskrivs i artikel 1(4) i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall av den 12 december 1991.⁴⁵
- 'Icke-farligt avfall' innebär allt avfall som inte är 'farligt avfall'

Alla uppgifter skall uttryckas i ton/år av (normalt) vått avfall och med tre värdesiffror.⁴⁶

Vad gäller tröskelvärdet är mängden avfall som borttransporteras relevant, oavsett om det behandlas inom landet eller fraktas till ett annat land eller om det bortskaffas eller återvinns. Exempel: Om en industrienhet har överfört 1,5 ton farligt avfall inom landet för återvinning och 1,5 ton av farligt avfall till andra länder för bortskaffande skall detta rapporteras eftersom det sammanlagt överskrider tröskelvärdet (2 ton/år).

Verksamhetsutövaren skall ange om avfallet är avsett för återvinning ("R") eller för bortskaffning ("D"). Om avfallet både skall återvinnas och bortskaffas (t.ex. sorteras), skall den bearbetning (R eller D) som mer än 50 % av avfallet är avsett för rapporteras. I de relativt ovanliga fall där industrienheten inte klarar av att avgöra om mer än 50 % av avfallet skall bortskaffas eller återvinnas skall koden "D" användas.

Vid transporter till annat land av farligt avfall skall namn och adress på den som återvinner eller bortskaffar avfallet och på den anläggning där återvinning eller bortskaffande sker rapporteras.

⁴³ Se kapitel 1.1.8.3 i denna vägledning.

⁴⁴ EUT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiv senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁴⁵ EUT L 377, 31.12.1991 s. 20 - 27.

⁴⁶ Se kapitel 1.1.8 i denna vägledning.

Rapporteringen skall ske enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret. Verksamhetsutövare skall uppge om mängden avfall har mätts (t.ex. genom vägning), beräknats (t.ex. genom emissions- eller utsläppsfaktorer) eller uppskattats.

Tabell 10 och tabell 11 visar hur uppgifter om borttransport av farligt avfall skall rapporteras. Tabell 6 visar hur borttransport av icke-farligt avfall skall rapporteras.

Bort-transport av farligt avfall (FA)	Mängd (t/år)	Avfalls-hantering	M/C/E	Använd metod
inom landet	5	R	M	vägning
	1	D	M	vägning

Tabell 10: Rapportering om borttransport av farligt avfall (FA) inom landet (exempeluppgifter)

Siffrorna i tabell 10 visar exempel på rapportering från en industrienhet som har borttransporterat 5 ton farligt avfall till återvinning och 1 ton farligt avfall för bortskaffande inom landet under rapporteringsåret. Vid 6 ton per år överskrider borttransporten av farligt avfall inom landet tröskelvärdet på 2 ton per år och överföringar inom landet skall därför rapporteras enligt exemplet.

Borttransport av farligt avfall (FA)	Mängd (t/år)	Avfallshantering	M/C/E	Använd metod	Namn på återvinnare /bortskaffare	Adress till återvinnare/bortskaffare	Adress till anläggning där återvinning/bortskaffning sker
till andra länder	15	R	M	vägning	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom
	4	D	M	vägning	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Kingstown Waste to Energy Plant, Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom
	30	D	M	vägning	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Queens Incineration Plant, Crown Street, Queenstown, EF3 4GH, United Kingdom

Tabell 11: Rapportering av borttransport av farligt avfall (FA) inom landet (exempeluppgifter)
(obs: om avfallet transporteras till flera återvinnings-/bortskaffningsanläggningar skall ytterligare rader infogas i tabellen)

Siffrorna i tabell 11 visar exempel på rapportering från samma industrienhet som, förutom borttransporten av farligt avfall inom landet (enligt tabell 10), har överfört 49 ton farligt avfall till andra länder, varav 15 ton till återvinning och 34 ton till bortskaffning (på två olika bortskaffningsanläggningar).

Borttransport av icke farligt avfall	Mängd (t/år)	Avfallshantering	M/C/E	Använd metod
Inom landet eller till andra länder	1,000	R	M	vägning
	10,000	D	M	vägning

Tabell 12: Rapportering om borttransport av icke-farligt avfall (exempeluppgifter)

Siffrorna i tabell 12 visar exempel på rapportering från en industrienhet som har borttransporterat 1 000 ton icke-farligt avfall till återvinning och 10 000 ton icke-farligt avfall för bortskaffande under rapporteringsåret. Borttransporten av icke-farligt avfall överskrider tröskelvärde på 2 000 ton per år och transportererna inom landet eller till andra länder skall rapporteras enligt exemplet.

1.1.11 Mätning/beräkning/uppskattning av utsläpp och borttransporter

Rapporteringen skall bygga på mätning, beräkning eller uppskattning av utsläpp och borttransporter.

För att ange om uppgifterna om det rapporterade utsläppet och om transporten bygger på mätning, beräkning eller uppskattning används ett förenklat system med tre klasser som identifieras med en bokstavskod som syftar till den metod som använts för att bedöma uppgifterna:

Klass M: Utsläppsinformationen bygger på mätning ("**M**"). Ytterligare beräkningar krävs för att räkna om resultaten från mätningarna till årliga utsläppssiffror. För dessa beräkningar behövs resultat från flödesbestämningar. "M" skall även användas vid bestämning av årsutsläpp baserat på resultaten från kortsiktiga mätningar och punktmätningar. "M" används när utsläppen från en industrienhet kommer från direkta mätresultat av vissa processer vid enheten, baserat på faktiska kontinuerliga eller icke kontinuerliga mätningar av föroreningskoncentrationer i en viss utsläppsväg.

Klass C: Utsläppsinformationen bygger på beräkningar ("**C**"). "C" används när utsläppen bygger på beräkningar med hjälp av uppgifter om verksamheten (använt bränsle, produktionsstakt osv.) och emissionsfaktorer eller massbalans. I vissa fall kan mer komplicerade beräkningsmetoder tillämpas, med hjälp av variabler som temperatur, global strålning osv.

Klass E: Utsläppsinformationen bygger på icke standardiserade uppskattningar ("**E**"). "E" används när utsläppen bestäms med hjälp av bästa antaganden eller expertgissningar som inte bygger på allmänt tillgängliga referenser eller då erkända uppskattningsmetoder för utsläpp eller riktlinjer för god praxis saknas.

När det totala utsläppet av en förorening vid en industrienhet bestäms med mer än en bestämningsmetod (t.ex. M och C), är det den bestämningsmetod med störst utsläpp som skall väljas för rapporteringen. Exempel: Utsläppet av ett luftförorenande ämne vid en relevant industrienhet inträffar vid två skorstenar (skorsten A och B). Det totala utsläppet överskrider den relevanta utsläppströskeln. Utsläppet vid skorsten A mäts och kommer upp till 100 kg/år. Utsläppet vid skorsten B beräknas och kommer upp till 50 kg/år. Eftersom den största utsläppsmängden (100 kg/år) har mätts upp, skall det totala utsläppet (150 kg/år) anges som om det baserades på mätning (M).

I kapitel 1.1.11.1 till 1.1.11.4 finns hänvisningar till information om metoder för bestämning av utsläpp.

<i>Artikel 5</i>	
<i>Verksamhetsutövarnas rapportering</i>	
1. ...	<i>I de fall som uppgifterna bygger på mätning eller beräkning skall analysmetod och/eller beräkningsmetod rapporteras.</i>
...	
3.	<i>Verksamhetsutövaren vid varje industrienhet skall med lämpliga intervall samla in den information som behövs för att bedöma vilka utsläpp och borttransporter från industrienheten som omfattas av rapporteringsplikten enligt punkt 1.</i>
4.	<i>Vid utarbetandet av rapporten skall den berörda verksamhetsutövaren använda bästa tillgängliga information, vilken kan inbegripa mätdata, utsläppsfaktorer, massbalansberäkningar, indirekt övervakning eller andra beräkningar, tekniska uppskattningar och andra metoder i linje med artikel 9(1) och som överensstämmer med internationellt vedertagna metoder, om sådana finns.</i>

Ruta 8: **Förordningen om det europeiska registret, artikel 5 (utdrag som gäller mätning, beräkning och uppskattning)**

Utsläpp och borttransporter av föroreningar i avloppsvatten skall rapporteras som årliga kvantiteter i kg/år medan avfall som borttransporteras skall rapporteras som ton/år. De årliga kvantiteterna skall bestämmas med en tillräcklig frekvens och längd hos datainsamlingen över året som ger rimligt representativ och jämförbar information. När frekvensen skall bestämmas är det viktigt att balansera kraven mot typen av utsläpp, risk för miljön, hur praktisk insamlingen är samt kostnaderna. God praxis innebär att matcha mätfrekvensen med tidsramarna inom vilka skadliga effekter eller potentiellt farliga utvecklingar inträffar. För ytterligare information, se BREF-dokumentet *General Principles for Monitoring*⁴⁷.

Verksamhetsutövare skall samla in nödvändiga uppgifter för att avgöra vilka utsläpp och borttransporter som måste rapporteras. Rapporteringen skall bygga på bästa tillgängliga information som möjliggör lämplig kvalitetssäkring⁴⁸ och som följer internationellt godkända metoder där sådana metoder finns tillgängliga.

För att undvika dubbel rapportering (bestämning av föroreningar) kan rapporteringen angående en industrienhet till det europeiska registret integreras så långt detta är praktiskt genomförbart och med tanke på framtida jämförbarhet av de rapporterade uppgifterna med den metod för mätning, beräkning eller uppskattning som berörda myndigheter redan föreskrivit för den berörda industrienheten.

⁴⁷ Information om val av tid för kontroller finns i kapitel 2.5. i BREF:s "Monitoring System" (BREF 07.03); se <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm>

⁴⁸ Se kapitel 1.1.12 i denna vägledning.

Verksamhetsutövaren skall innan insamlingen av uppgifterna påbörjas bestämma vilken bestämningsmetod (M, C eller E) för en viss förorening som ger "bästa tillgängliga information" för rapporteringen. I de fall uppgifterna mäts eller beräknas skall mätmetoden och/eller beräkningsmetoden också uppges (se ruta 8)⁴⁹.

Verksamhetsutövare skall samla in uppgifter med hjälp av **internationellt godkända metoder** (se artikel 5(4)), där sådana metoder finns. Följande metoder anses som internationellt godkända:

- CEN- och ISO-standarder som mätmetoder⁵⁰;
- "Guidelines for the monitoring and reporting of greenhouse gas emissions under the Emission Trading Scheme", "IPCC Guidelines" och "UN-ECE/EMEP Atmospheric Emission Inventory Guidebook" som beräkningsmetoder.

Följande kapitel ger exakta hänvisningar till internationellt godkända metoder⁵¹.

Verksamhetsutövaren kan använda "**likvärdiga**" **metoder**, andra än de internationellt godkända metoderna, även när dessa finns tillgängliga, om ett eller flera av följande villkor uppfylls:

1. Verksamhetsutövaren använder en eller fler av metoderna mätning, beräkning eller uppskattning som redan föreskrivits av den behöriga myndigheten i en licens eller ett driftstillstånd för industrienheten (typ av metod som skall rapporteras⁵²: PER)
2. En nationellt eller regionalt bunden metod för mätning, beräkning eller uppskattning föreskrivs av en rättsakt för berörd förorening och industrienhet (typ av metod som skall rapporteras: NRB).
3. Verksamhetsutövaren har visat att den alternativa mätmetod som används är likvärdig med befintlig CEN/ISO mätstandard⁵³ (typ av metod som skall rapporteras: ALT).

⁴⁹ Se kapitel 1.1.11.5 i denna vägledning.

⁵⁰ I bilaga 3 till denna vägledning finns en lista över standardiserade mätmetoder för bestämning av utsläpp av luft- och vattenföroreningar.

⁵¹ Se kapitel 1.1.11.1 för mätmetoder och kapitel 1.1.11.2 för beräkningsmetoder.

⁵² För information om rapportering av den metod som används se kapitel 1.1.11.5. i denna vägledning

⁵³ T.ex. i enlighet med CEN/TS 14793 (Validering av en alternativ metod mot en referensmetod)

4. Verksamhetsutövaren använder en likvärdig metod och bevisar dess likvärdiga prestanda med hjälp av ett certifierat referensmaterial (CRM)⁵⁴ enligt ISO 17025 och ISO Guide 33 tillsammans med ett godkännande från den behöriga myndigheten (typ av metod som skall rapporteras: CRM).
5. Metoden är en massbalansmetod (t.ex. beräkningen av NMVOC-utsläpp till luft som skillnad från processens inmatningsdata och upptagande i produkten) och som accepteras av den behöriga myndigheten (typ av metod som skall rapporteras: MAB).
6. Metoden är en europeisk sektorspecifik beräkningsmetod som utvecklats av industriexperter och som har levererats till Europeiska kommissionen (env-eper@ec.europa.eu/env-prtr@ec.europa.eu), till Europeiska miljöbyrån (eper@ee.eu.int/prt@eee.eu.int) och till relevanta internationella organisationer (t.ex. IPCC: www.ipcc-nggip.iges.or.jp/mail FN-ECE/EMEP: <http://tfeip-secretariat.org/unece.htm>⁵⁵). Metoden kan användas om den inte ogillas av den internationella organisationen (typ av metod som skall rapporteras: SSC).

Övriga metoder skall endast användas om de fått internationellt godkännande eller om likvärdiga metoder inte finns tillgängliga (typ av metod som skall rapporteras: OTH).

De berörda myndigheterna i medlemsstaterna skall utvärdera kvaliteten hos de uppgifter som verksamhetsutövarna har samlat in⁵⁶ och rapportera dem till kommissionen. Därför skall de berörda myndigheterna i medlemsstaterna också ha tillgång till de använda metoderna.

1.1.11.1 Mätmetoder

Uppgifter om utsläpp och borttransporter av föroreningar i avloppsvatten kan byggas på mätningar. Ytterligare beräkningar kan behövas för att räkna om resultaten från mätningarna till årliga utsläppsiffror.

Vid borttransport av avfall får man vanligtvis de årsuppgifter som rapporteras genom att väga avfallet.

En lista över internationellt godkända mätmetoder för utsläpp till luft och vatten/borttransport av föroreningar i vatten gällande de 91 föroreningarna i det europeiska registret finns i bilaga 3 till denna vägledning. Listan tar upp CEN- ISO-standarder och ger en vägledning om tillgången till standardiserade mätmetoder för luft- och vattenföroreningar⁵⁷.

⁵⁴ Ett certifierat referensmaterial (CRM) är ett material eller ett ämne som har ett certifikat, vars egenskapsvärden, ett eller flera, är certifierade genom en metod som ger spårbarhet till ett exakt förverkligande av den enheten där egenskapsvärdena uttrycks, och för vilka varje certifierat värde åtföljs av en osäkerhet på en viss säkerhetsnivå (källa: ISO Guide 30). Tillgängliga CRM kan nås genom COMAR-databasen (se <http://www.comar.bam.de/>)

⁵⁵ Denna webbsida som tillhör UN-ECE Task Force on Emission Inventories and Projections tillhandahåller kontaktinformation till olika experter

⁵⁶ Se kapitel 1.2.3 I denna vägledning.

⁵⁷ Se kapitel 1.1.11.5 I denna vägledning.

1.1.11.2 Beräkningsmetoder

Utsläpps- och överföringsuppgifter kan bygga på beräkningar när utsläpp och utsläppsfaktorer skall bestämmas med beräkningsmetoder, när dessa är representativa för vissa föroreningar och industrisektorer.

Internationellt godkända beräkningsmetoder beskrivs i följande informationskällor:

- Europeiska kommissionen har upprättat **Riktlinjer för övervakning och rapportering av växthusgaser under ETS** (det metodnamn som skall rapporteras är "ETS", se kapitel 1.1.11.5). Riktlinjerna och anknytande vanliga frågor finns på EU:s miljöwebbsida⁵⁸. Om industrienheter rapporterar identiska verksamheter som de som rapporteras under förordningen för handel med utsläppsrätter skall mängden årliga föroreningar som bestämts av industrienheten enligt ETS riktlinjer vara identiska med de mängder föroreningar som rapporteras under förordningen om det europeiska registret. Om endast vissa av de metoder som används inom en verksamhet som berörs av förordningen om det europeiska registret faller under förordningen om handel med utsläppsrätter, skall den totala årliga summan föroreningar som orsakats av verksamhet som rapporterats under förordningen om det europeiska registret vara de samma som de uppgifter som rapporterats under ETS plus bidrag från övriga källor.
- I **IPCC:s riktlinjer**⁵⁹ finns metoder för uppskattning av antropogena utsläpp från olika källor (metod som skall rapporteras "IPCC"; se kapitel 1.1.11.5). Referensmanualen (Volym 3) innehåller ett kompendium med information om metoder för uppskattning av utsläpp för ett brett urval **växthusgaser** och en komplett lista över typer av källor för var och en av dem. Den sammanfattar en mängd olika metoder för många olika typer av källor. Där finns också sammanfattningar av den vetenskapliga basen för de rekommenderade inventeringsmetoderna och gott om hänvisningar till teknisk litteratur.
- **FN-ECE/EMEP:s "EMEP/CORINAIR Emission Inventory Guidebook – 2005"**⁶⁰ ger en omfattande vägledning om inventeringsmetoder för atmosfäriska utsläpp (metod som skall rapporteras "UNECE/EMEP"; se kapitel 1.1.11.5). Syftet med denna handbok är att stödja rapporteringen under FN/ECE-konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar och EU-direktivet om nationella utsläppstak. Handboken är ett samarbetsprojekt mellan FN-ECE/EMEP och Europeiska miljöbyrån. Handboken innehåller kapitel för sektorer med särskilda källor, där alla tillgängliga utsläppsfaktorer och beräkningsmetoder för utsläpp samlas in. En arbetsgrupp upprätthåller en fungerande webbsida där utkast till nya kapitel och ändringar av

⁵⁸ Riktlinjerna finns på: http://europa.eu.int/comm/environment/climat/pdf/c2004_130_en.pdf, vanliga frågor finns på: http://europa.eu.int/comm/environment/climat/emission/pdf/monitoring_report_faq.pdf

⁵⁹ <http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gl/invs1.htm>

⁶⁰ <http://reports.eea.eu.int/EMEP/CORINAIR4/en>

befintliga kapitel finns tillgängliga⁶¹.

Vid borttransport av avfall kan man för beräkningen av den årliga mängden avfall använda faktorer som överenskommit på internationell, nationell eller sektoriell nivå, t.ex. uppge mängden avfall i förhållande till producerat material eller tillförda råvaror.

1.1.11.3 Uppskattningsmetoder

Verksamhetsutövarna föredrar oftast en mät- eller beräkningsmetod. I de relativt få fall där mät- och beräkningsmetoder inte finns tillgängliga eller (lämpligt nog) vid olyckshändelser, kan uppgifterna bygga på uppskattning, t.ex. på icke-standardiserade uppskattningar från massbalanser, bästa antaganden eller expertgissningar.

1.1.11.4 Övrig information om metoder för bestämning av utsläpp⁶²

Övrig information om **metoder för bestämning av utsläpp**⁶³ återfinns i följande informationskällor:

- Den kommande webbsidan för det europeiska registret⁶⁴ kommer att erbjuda utvald information om tillgängliga metoder för bestämning av utsläpp.
- IPPC-dokumentet "Reference Document on the General Principles of Monitoring" innehåller en lista över CEN-standarder och förstandarder för bestämning av utsläpp⁶⁵.
- FN:s institut för utbildning och forskning (UNITAR) erbjuder hjälp vid bestämning av utsläpp. Dokumentet "Estimating Environmental Releases for Facility PRTR Reporting, Introduction and Guide to Methods"⁶⁶ ger en överblick över tillgängliga metoder som underlättar uppskattningen av utsläpp till luft, vatten och mark. Dokumentet är inte avsett som en komplett handledning men försöker visa hur uppgifter som redan samlats in av industrierheter kan användas. Dokumentet "Guidance for Facilities on PRTR Data Estimation and Reporting" om bestämningen av utsläpp finns i samma källa.
- OECD:s webbsida "Resource Centre for PRTR Release Estimation Techniques"

⁶¹ <http://www.aeat.co.uk/netcen/airqual/TFEI/unece.htm>

⁶² Hänvisningarna till webbsidan beskriver statusen i september 2005

⁶³ Observera att i synnerhet den amerikanska termen "estimation" ofta omfattar alla tre bestämningsmetoderna för utsläpp: mätning, beräkning och uppskattning

⁶⁴ www.prtr.ec.europa.eu

⁶⁵ <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm> se i synnerhet dokumentet "Monitoring System" (BREF 07.03.)

⁶⁶ <http://www.unitar.org/cwm/publications/prtr.htm>

(RETs)⁶⁷ fungerar som en vägledningscentral med handböcker/dokument med uppskattningstekniker för utsläpp för de viktigaste registren om utsläpp och överföring av utsläpp som utvecklats av OECD:s medlemsstater. I dessa handböcker och dokument finns beskrivningar av föroreningskällorna och om de föroreningar som släpps ut, samt information om emissionsfaktorer, massbalansmetoder, tekniska beräkningar och kontrollinformation.

- "OECD's Database on Use and Release of Industrial Chemicals"⁶⁸ har utformats för att snabbt förse skade- och riskbedömare med information om bruk och utsläpp av industrikemikalier. Av särskilt intresse är informationen om utsläppsscenarior, bruk och utsläpp av särskilda kemikalier och bruk och utsläpp av kemikalier inom särskilda bruks-/industrikategorier.
- OECD/IPCC/IEA:s utvecklingsfas II av metoder för N₂O-källor inom jordbruket (IPCC, 1997: Mosier et al., 1998) i "Revised 1996 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories" (IPCC Guidelines) tar upp metoder för beräkning av både direkta och indirekta utsläpp av N₂O i samband med jordbruksproduktion⁶⁹.
- Handböcker om den australiska uppskattningstekniken för utsläpp finns tillgängliga på Internet⁷⁰.
- US EPA Office of Air Quality Planning & Standards har en omfattande webbsida där man kan läsa och ofta även ladda ned information om tillgängliga emissionsfaktorer och emissionsuppskattningsmetoder i USA⁷¹.
- De europeiska oljeföretagen har iordningställt en rapport med information om "Air pollutant emission estimation methods for EPER and PRTR reporting by refineries"⁷²

⁶⁷ <http://www.oecd.org/env/prtr/rc>

⁶⁸ <http://appli1.oecd.org/ehs/urchem.nsf/>

⁶⁹ http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gp/bgp/4_5_N2O_Agricultural_Soils.pdf

⁷⁰ <http://www.npi.gov.au/handbooks/>

⁷¹ <http://www.epa.gov/ttn/chief/>

⁷² se Report No. 9/05 på <http://www.concawe.org/Content/Default.asp?PageID=31>

Litteratur om bestämning av utsläpp till vatten är mycket mer begränsad än vad gäller utsläpp till luft. Följande informationskällor **gäller bestämning av utsläpp till vatten**:

1. Estimation methods of Industrial Waste-water Pollution in the Meuse Basin, Comparison of approaches, LIFE study ENV/F/205, August 1998, Agence de l'eau, Paris, France.⁷³
2. Dutch Notes on Monitoring of Emission to Water, Institute for Inland Water Management and Waste Water Treatment/RIZA. Februari 2000, RIZA, Lelystad, Nederländerna.⁷⁴
3. OSPAR-kommissionen för skydd av den marina miljön i nordostatlanten startade projektet "Harmonised Quantification and Reporting Procedures for Hazardous Substances (HARP)" som omfattar metoder för bestämning av utsläpp⁷⁵. I avsnittet "Monitoring and Assessment" på OSPAR:s hemsida under "decision, recommendations and other agreements" (under 'agreement') kan man hitta andra riktlinjer som har antagits av OSPAR för mätning och bedömning av farliga ämnen i och utsläpp av dessa till den marina miljön⁷⁶.

Följande informationskällor gäller **utsläppsbestämning från specifika verksamheter**:

- Verksamhet som faller inom det europeiska registret, sektor 5: Avfallshantering: **avfallsdeponier**

För bestämning av diffusa metan- och koldioxidutsläpp från avfallsdeponier finns olika typer av beräkningsmodeller som i allmänhet används på nationell nivå, t.ex. nedbrytningsmodeller av första ordningen, som:

- TNO-modellen av första ordningen⁷⁷
- Afvalzorg-model (multiphase)⁷⁸
- GasSim (multiphase)-model⁷⁹

⁷³ Sammanfattande dokument finns på http://ruisseau.oieau.fr/life/summ_uk.pdf

⁷⁴ Detaljer ur dokumentet finns tillgängliga på http://eippcb.jrc.es/pages/webquery4_1.cfm?ID=mon&TYPE=tm&N=56

⁷⁵ <http://www.sft.no/english/> se i synnerhet dokumentet HARP-HAZ Prototype (<http://www.sft.no/publikasjoner/kjemikalier/1789/ta1789.pdf>)

⁷⁶ <http://www.ospar.org/>

⁷⁷ Oonk, J., A. Boom, 1995. Landfill gas formation, recovery and emissions. NOVEM Programme Energy Generation from Waste and Biomass (EWAB), TNO report R95-203, Apeldoorn, Netherlands

⁷⁸ Scharff, H., J. Oonk, A. Hensen (2000) Quantifying landfill gas emissions in the Netherlands – Definition study. NOVEM Programme Reduction of Other Greenhouse Gases (ROB), projectnumber 374399/9020, Utrecht, Netherlands, <http://www.robklimaat.nl/docs/3743999020.pdf>

⁷⁹ Gregory, R.G., G.M. Attenborough, D.C. Hall, C. Deed, 2003. The validation and development of an integrated landfill gas risk assessment model GasSim, Sardinia Proceedings 2003, Cagliari, Italy. Se även: www.gassim.co.uk

- GasSim (LandGEM)⁸⁰
- EPER France model⁸¹
- LandGEM US-EPA⁸²

Dessa modeller är inte nödvändigtvis lämpliga att tillämpa på alla typer av avfallsdeponier. Exempelvis beräknar man höga metanutsläpp med LandGEM US-EPA-modellen eftersom den utgår ifrån att det avfall som deponerats huvudsakligen är organiskt. Ytterligare information finns i "Supporting document for the determination of diffuse methane emissions from landfills"⁸³ under EPER Guidance på EPER:s webbsida eller på det europeiska registrets webbsida⁸⁴.

- Verksamhet som faller inom det europeiska registret, sektor 6: Annan verksamhet

a) Beräkning av kväve- och fosforutsläpp från intensivt **vattenbruk**:

- HELCOM:s "Guidelines for the compilation of waterborne pollution load to the Baltic Sea (PLC-water)" innehåller beräkningar av utsläpp av kväve och fosfor från intensivt vattenbruk⁸⁵.
- OSPAR-konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten: Riktlinje 2: Kvantifiering och rapportering om kväve och fosforutsläpp/-förluster från vattenbruksanläggningar (Ref. nr.: 2004-2); (Källa: OSPAR 00/9/2 Add.2 och OSPAR 00/20/1, § 9.5a)⁸⁶.
- Nordiska rådet har publicerat en rapport angående BAT inom vattenbrukssektorn. Den största delen av rapporten är skriven på norska men har en sammanfattning på engelska och beskriver (på sid. 136 ff) även på engelska tre tillvägagångssätt för kvantifiering av utsläpp/förluster av N och P från vattenbrukssystem till ytvatten⁸⁷

b) Under EPER:s första rapporteringscykel har olika beräkningsmodeller använts på nationell nivå vid bedömning av utsläpp från **jordbruket**. Ytterligare information om de

⁸⁰ programvaru- och referenshandbok som kan laddas ned från <http://www.epa.gov/ttn/atw/landfill/landflpg.html>

⁸¹ ADEME, Outil de calcul des émissions dans l'air de CH₄, CO₂, SO_x, NO_x issues des centres de stockage de déchets ménagers et assimilés (version 0), referenshandbok kan laddas ned från: https://www.declarationpollution.ecologie.gouv.fr/gerep/download/annexe_guide_tech_emissions_ch4_CO2_SOx_NOx.pdf

⁸² US-EPA. (2001) Landfill Volume III, http://www.epa.gov/ttn/chief/eiip/techreport/volume03/iii15_apr2001.pdf

⁸³ <http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting Document determination of emissions of landfills.pdf>

⁸⁴ www.prtr.ec.europa.eu

⁸⁵ http://www.helcom.fi/groups/monas/en_GB/monas_guidelines/

⁸⁶ http://www.ospar.org/documents/dbase/decrecs/agreements/04-02b_HARP_guideline_2_aquaculture_installations.doc

⁸⁷ <http://www.norden.org/pub/sk/showpub.asp?pubnr=2005:528>

metoder som använts för bestämning av utsläpp finns i "Supporting document on determination of emissions from pig and poultry farms"⁸⁸ under EPER Guidance på EPER:s webbsida.

Följande informationskällor är exempel som gäller utsläpp från **flyktiga och diffusa källor på industrienhetsnivå**. Detta omfattar även flyktiga och diffusa utsläpp från industrier enligt IPPC:s BREF-dokument:

- Inom ramen för IMPEL-nätverket har ett projekt utförts i syfte att granska de uppskattningsmetoder och mätningar av diffusa VOC-utsläpp som används inom EU och att föreslå riktlinjer för att förbättra övervakning, licensgivning och inspektion av industriverksamheter. Slutrapporten innehåller information om metoder för uppskattning av utsläpp⁸⁹.
- CEN håller på att förbereda standarder för "Fugitive and diffuse emissions of common concern to industry sectors" som tas upp i "Measurement of fugitive emissions of vapours generating from equipment and piping leaks" (normutkast CEN/TC 264 N 862) och "Fugitive dust emission rate estimates by Reverse Dispersion Modelling" (normutkast CEN/TC 264 N 863). I det senaste av de två normutkasten står det, "*the Reverse Dispersion Modelling method does not allow to quantify in absolute figures the dust emission rates in reason of an undetermined accuracy depending on various site conditions, but it is a tool which enables each industrial plant to identify its most emitting open dust sources, ...*".
- The European Council of Vinyl Manufacturers har publicerat en metod, "Identification, measurement and control of fugitive emissions from process equipment leaks"⁹⁰ för uppskattning av den totala mängden flyktiga utsläpp från mätningar av individuella läckage med ett bärbart instrument. Metoden används för närvarande inom EDC-VMC-PVC-sektorn och överensstämmer med den kommande CEN-standarden CEN/TC 264 N862.
- The European Council of Vinyl Manufacturers har publicerat en metod, "Assessment of atmospheric emissions from gasholders"⁹¹ för uppskattning av utsläpp från diffusa källor i gasklockor.
- Euro Chlor, som representerar kloralkaliindustrin, har i the Environmental Protection Series publicerat "Guidelines for Making a Mercury Balance in a Chlorine Plant" (3:e

⁸⁸ [http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting document determination of emissions from pig and poultry farms.pdf](http://eper.ec.europa.eu/eper/documents/Supporting%20document%20determination%20of%20emissions%20from%20pig%20and%20poultry%20farms.pdf)

⁸⁹ <http://europa.eu.int/comm/environment/impel/vocemissions.htm>

⁹⁰ <http://www.ecvm.org/img/db/ECVM-Referencemethod-2004-rev2.pdf>

⁹¹ http://www.ecvm.org/img/db/reference_method_assessm.pdf

upplagan, juni 2000) som i stor utsträckning används av den europeiska klorindustrin.

Ytterligare värdefull information kan även hämtas från **nationella webbsidor** med register över utsläpp och överföringar av föroreningar. En uppdaterad lista över sådana nationella webbsidor finns på webbsidan för det europeiska registret.

1.1.11.5 Rapportering om vilken metod som används vid mätning/beräkning av utsläpp/borttransporter

I de fall då rapporterade uppgifter bygger på mätningar eller beräkningar ("M" eller "C"), skall den metod som använts rapporteras (se ruta 8). För det här ändamålet skall följande beteckningar användas (förutom anvisningarna "M" och "C" som skall användas i enlighet med kapitel 1.1.11):

Metod som använts för bestämning av utsläpp/borttransporter	Beteckning för den metod som använts
Mätmetoder⁹²	
Internationellt godkänd mätstandard	kort beteckning för relevant standard (t.ex. EN 14385:2004)
Mätmetod som redan föreskrivits av behörig myndighet i en licens eller i ett driftstillstånd för den berörda industrienheten	PER*
Nationell eller regional bindande mätmetod som föreskrivs i en rättsakt för berörd förorening och industrienhet.	NRB*
Alternativ mätmetod i enlighet med befintlig CEN/ISO mätstandard	ALT
Mätmetod för vilken prestandan visas med hjälp av ett certifierat referensmaterial och som godkänt av behörig myndighet	CRM
Annan mätmetod	OTH*
Beräkningsmetoder	
Internationellt godkänd beräkningsmetod ⁹³	kort beteckning för den metod som använts ETS, IPCC, UNECE/EMEP
Beräkning som redan föreskrivits av behörig myndighet i en licens eller i ett driftstillstånd för den berörda industrienheten	PER*
Nationell eller regional bindande beräkningsmetod som föreskrivs i en rättsakt för berörd förorening och industrienhet	NRB*
Massbalansmetod som accepteras av behörig myndighet	MAB*
Europeisk sektorspecifik beräkningsmetod	SSC
Annan beräkningsmetod	OTH*

* Förutom den förkortning med tre bokstäver (t.ex. NRB) kan den korta beteckningen (t.ex. VDI 3873) eller en kort beskrivning av metoden ges (se tabell 14)

Tabell 13: Beteckning för den metod som används vid mätning/beräkning av utsläpp/borttransporter

⁹² Se kapitel 1.1.11 och 1.1.11.1

⁹³ Se kapitel 1.1.11 och 1.1.11.2

Om mer än en metod används för en enskild förorening kan samtliga använda metoder uppges av industrienheterna. I de fall där uppgifter bygger på uppskattning ("E") är det, i enlighet med förordningen om det europeiska registret **inte** nödvändigt att rapportera namnet på den metod som används.

Enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret kan rapporteringen omfatta följande uppgifter:

Utsläpp till luft						
Förorening		Metod			Mängd	
Nr. bilaga II	Namn	M/C/E	Använd metod		T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) kg/år
			Kod	Beteckning eller beskrivning		
1	CH ₄	C	NRB	regional bindande mätmetod som använder särskild gaskromotografi	125.000	-
3	CO ₂	C	ETS	-	244.000.000	-
14	HCFC	E	-	-	1,28	1,28
18	Cd	M	EN 14385 :2004	-	12,5	-
72	PAH	M	NRB	VDI 3873	122	-

Tabell 14: Exempel på rapportering av utsläpp till luft inklusive angivande av vilken metod som använts

I det exempel som illustreras i tabell 14 överskrider utsläppen till luft av den angivna föroreningen tröskelvärdena och skall rapporteras. Angivelsen av utsläpp av kadmium och PAH bygger på mätning och den för CO₂⁹⁴ och CH₄⁹⁵ på beräkning. Utsläppet av HCFC har skett genom olyckshändelse och bygger på uppskattning. Det skall rapporteras som utsläpp genom olyckshändelse och skal även ingå i det totala utsläppet.

⁹⁴ Guidelines for the monitoring and reporting of greenhouse gas emissions under the Emission Trading Scheme; metodnamn som skall rapporteras är "ETS"; se ovan.

⁹⁵ National GasSim model; metodnamn som skall rapporteras är "NRB"; se ovan.

Tabell 15 visar hur "använd metod" skall anges vid rapportering av borttransport av avfall.

Borttransport av avfall	Mängd (t/år)	Avfallshantering	M/C/E	Använd metod
Farligt avfall inom landet	10.5	R	M	vägning
Icke-farligt avfall	2,500	D	C	PER

Tabell 15: Exempel på rapportering av borttransporter av avfall inklusive angivande av den metod som använts

Angivelsen av vilken metod som använts för borttransporten av farligt avfall bygger på "vägning". Den för icke-farligt avfall bygger på beräkning med en metod som föreskrivits av den behöriga myndigheten i industrienhetens driftstillstånd (det metodnamn som skall rapporteras är "PER").

1.1.12 Kvalitetssäkring

Verksamhetsutövarna är ansvariga för kvaliteten hos den information som de rapporterar.

<i>Artikel 9</i> <i>Kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning,</i>
<i>1. Verksamhetsutövaren vid varje industrienhet som omfattas av rapporteringsplikten i artikel 5 skall säkerställa den inrapporterade informationens kvalitet.</i>
<i>2. De behöriga myndigheterna skall bedöma kvaliteten på de data som industrienheternas verksamhetsutövare enligt punkt 1 lämnar, särskilt med avseende på deras fullständighet, enhetlighet och trovärdighet.</i>

Ruta 9: Förordningen om det europeiska registret, artikel 9(1) (verksamhetsutövarens kvalitetssäkring)

För att garantera kvaliteten på den data som rapporteras kan industrienheterna eventuellt vilja ta med den information i beräkningen som finns med i IPPC-direktivets BREF-dokument⁹⁶.

Om ett kvalitetssäkringssystem som t.ex. ISO 9001⁹⁷; eller ett miljöhanteringssystem som EMAS⁹⁸ eller ISO 14001⁹⁹ eller andra liknande/analoga nationella system redan används vid industrienheten kan rapporteringen av uppgifterna gällande det europeiska registret inkluderas i det systemet för att hjälpa till att garantera högsta möjliga kvalitet på uppgifterna. Se ruta 9) enligt definitionerna nedan:

Fullständighet innebär att den rapporterade datan skall gälla alla utsläpp och borttransporter av föroreningar och avfall som överskrider tröskelvärdena för samtliga industrienheter med bilaga I-verksamhet som överskrider tröskelvärdet för kapacitet. Syftet med tröskelvärden för rapportering är att minimera rapporteringsbördan, även om rapportering av utsläpp som understiger tröskelvärdena också är tillåten. Fullständighet innebär även att all ytterligare nödvändig information för identifiering av industrienheten och bilaga I-verksamheterna är fullständig.

⁹⁶ se BREF-dokumentet "Monitoring System" (BREF 07.03): <http://eippcb.jrc.es/pages/FAbout.htm>

⁹⁷ ISO 9001: 2000 Kvalitetshanteringsystem, www.iso.org

⁹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).

⁹⁹ ISO 14001: 2004 Miljöhanteringssystem, www.iso.org

Enhetlighet innebär att data som skall rapporteras bygger på entydiga och enhetliga definitioner, källidentifikation och pålitliga metoder för bestämning av utsläpp under flera år. Med en enhetlig rapportering av industrienheter kommer medlemsstaterna att kunna genomföra en enhetlig rapportering i standardiserat format till kommissionen och EEA. Detta möjliggör en jämförelse av den rapporterade datan med tidigare utsläppsdata från rapporterade industrienheter eller med data från liknande källor i andra länder. I detta avseende är det viktigt med ett enhetligt bruk av industrienheternas identifieringsnummer i varje medlemsstat, inklusive information om ändringar av identifieringsnumret¹⁰⁰.

Trovärdighet syftar på datans autenticitet, pålitlighet, jämförbarhet och genomsynlighet. När det gäller utsläpp av föroreningar och överföringsregister hör trovärdigheten nära samman med enhetligheten. Om de metoder och datakällor som använts inom ett projekt betraktas som enhetliga kommer användarna att ha en acceptabel nivå av tillit till de utsläppsuppgifter som tagits fram med denna teknik. Dessutom är det viktigt att informationen i det europeiska registret är jämförbart för att göra en objektiv och pålitlig jämförelse möjlig av utsläpp och borttransporter från olika industrienheter inom landet eller mellan olika länder. Information om huruvida ett utsläpp eller en borttransport har mätts, beräknats eller uppskattats och den exakta specificeringen om vilka mät- eller beräkningsmetoder som har använts för att bestämma utsläppet eller borttransporten hjälper till att göra informationen genomsynlig och garanterar datans trovärdighet.

De behöriga myndigheterna är skyldiga att utvärdera kvaliteten i den information som kommer från verksamhetsutövarna¹⁰¹.

¹⁰⁰ Se kapitel 1.1.6 i denna vägledning.

¹⁰¹ Se kapitel 1.2.3 i denna vägledning.

1.2 Medlemsstater

1.2.1 Behöriga myndigheters identifiering av de industrienheter som berörs av förordningen om det europeiska registret

Verksamhetsutövare som bedriver bilaga I-verksamhet som överskrider kapacitetströsklarna skall till sin behöriga myndighet meddela information som är nödvändig för att identifiera industrienheten om inte denna information redan finns tillgänglig för den behöriga myndigheten (se ruta 6). En medlemsstat skall alltså ha tillgång till fullständig information om de industrienheter som berörs av förordningen.

Bilaga I till förordningen om det europeiska registret tar upp 65 relevanta verksamheter. För ett antal av dessa bilaga I-verksamheter finns en tröskel för kapacitet angiven. Rapportering skall ske om tröskelvärde för kapacitet och utsläpp eller borttransport överskrider. Om inget tröskelvärde för kapacitet har angivits skall alla industrienheter inom den berörda verksamheten rapportera om ett tröskelvärde för utsläpp eller borttransport har överskridits. IPPC-verksamheter har redan rapporterats inom EPER och är i allmänhet väl kända i medlemsstaterna. Skillnader mellan verksamheter som tas upp i IPPC-direktivet och i det europeiska registret förklaras i bilaga 2, tabell 21.

Om en verksamhetsutövare inom samma industrienhet på samma plats utför flera olika verksamheter som faller under samma bilaga I-verksamhet, skall kapaciteten av sådana verksamheter (t.ex. volymen på behandlingsbaden) räknas samman. Produktionskapaciteten hos de individuella verksamheterna skall summeras under bilaga I-verksamheter. Summan av kapaciteterna jämförs sedan med tröskelvärde för kapacitet för den specifika verksamheten i bilaga I till förordningen om det europeiska registret.

I enlighet med bilaga III till förordningen om det europeiska registret skall medlemsstaterna rapportera **ett identifieringsnummer för varje berörd industrienhet**. För att garantera en enhetlig rapportering och en möjlighet att utvärdera utvecklingen av utsläpp och borttransporter skall identifieringsnumret för en viss industrienhet förbli oförändrat. Om så är möjligt skall numret vara identiskt med motsvarande nummer inom EPER. På grund av förändringar av industrienheter som t.ex. stängning, flytt, styckning eller samgåenden är det inte alltid möjligt att ge en industrienhet ett och samma identifieringsnummer för all framtid. Sådana ändringar vid en industrienhet skall rapporteras av verksamhetsutövaren till den behöriga myndigheten som vid behov kommer att tilldela ett nytt identifieringsnummer. Behörig myndighet kan lämna information om förändringar av identifieringsnumret som skett under de tio senaste rapporteringsåren (gäller även rapporteringsår inom EPER) i "Fält för textinformation...".

I allmänhet gäller följande rekommendationer alla ändringar av industrienhetens identifieringsnummer:

- (1) Identifieringsnumret skall inte ändras om det inte finns något överhängande behov av att göra så.
- (2) Om en industrienhet stängs skall identifieringsnumret behållas av industrienheten under minst 10 år eftersom data kommer att finnas tillgänglig på Internet under den perioden.
- (3) Om industrienheten flyttar skall den få ett nytt identifieringsnummer.
- (4) Om en industrienhet får en ny verksamhetsutövare eller om moderbolaget antar ett nytt namn skall identifieringsnumret förbli det samma.
- (5) Om en industrienhet går samman med en annan industrienhet på samma plats är det identifieringsnumret för den industrienhet vars huvudverksamhet är identisk med huvudverksamheten i den nya industrienheten som skall användas.
- (6) Om en industrienhet delas upp skall identifieringsnumret behållas av den industrienhet som fortsätter den huvudsakliga verksamheten/ekonomiska verksamheten.
- (7) Det är till stor hjälp om industrienheten för varje rapporteringsår i fältet "Textinformation" rapporterar eventuella förändringar i industrienheten under de tio senaste åren.

1.2.2 Angivande av behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten

I enlighet med artikel 7(2) i bilaga III till förordningen om det europeiska registret är medlemsstaterna skyldiga att för varje industrienhet rapportera **kontaktinformation till "behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten"**. Följande kontaktinformation skall uppges:

- Namn på behörig myndighet
- Gatuadress
- Ort
- Telefonnummer
- Faxnummer
- E-postadress

Denna kontaktinformation skall rapporteras för varje industrienhet och kommer att finnas med i industrienhetens rapport på det europeiska registrets webbsida.

Om medlemsstaten beslutar så, kan behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten vara den samma för hela medlemsstaten. Om det finns fler än en behörig myndighet för en industrienhet skall en av dessa av genomsynlighets skull utses som behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten.

1.2.3 Kvalitetsbedömning

Behöriga myndigheter i medlemsstaterna skall bedöma kvaliteten på datan för att se om den information som lämnats av individuella industrienheter är tillfredsställande vad gäller fullständighet, enhetlighet och trovärdighet¹⁰².

<p><i>Artikel 9</i> <i>Kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning,</i></p> <p>...</p> <p>2. <i>De behöriga myndigheterna skall bedöma kvaliteten på de data som industrienheternas verksamhetsutövare enligt punkt 1 lämnar, särskilt med avseende på deras fullständighet, enhetlighet och trovärdighet.</i></p>
--

Ruta 10: Förordningen om det europeiska registret , artikel 9(2) (kvalitetsbedömning av behöriga myndigheter)

Behöriga myndigheter skall bedöma de uppgifter som lämnas i förhållande till information som redan finns tillgänglig, där så är lämpligt. Behöriga myndigheter kan till exempel vilja kontrollera de uppgifter man tagit emot mot följande:

- information som de behöriga myndigheterna tagit emot och som ingår som en del av en licensieringsprocess eller kontroll före tillståndsgivning,
- information som tagits emot som ett led i industrienheternas egenkontroll och som rapporteras till myndigheterna, samt
- information angående deltagande i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning EMAS eller i ISO 14001

Industrienhetens verksamhetsutövare kan lämna frivillig information om industrienheten¹⁰³. Sådan information kan också vara användbar för den behöriga myndigheten vid bedömning av kvaliteten hos datan.

Man skall emellertid komma ihåg att det kan finnas restriktioner på nationell nivå som förhindrar den behöriga myndigheten från att använda den information som man fått i ett syfte för ett annat icke närliggande syfte utan tillåtelse från den person som lämnat informationen.

¹⁰² Se kapitel 1.1.12 i denna vägledning.

¹⁰³ Se kapitel 1.1.6 i denna vägledning.

I händelse av eventuella oförenligheter, osäkerhet eller tvivel vad gäller den information som lämnats av industrienheter kan den behöriga myndigheten i medlemsstaten begära ett klarläggande från industrienheten i fråga. Industrienheten kan även ombes att ändra den information som lämnats om så är lämpligt. Detta omfattar granskning av den behöriga myndigheten av de arkiv som innehas av verksamhetsutövare i enlighet med artikel 5(5) i förordningen om det europeiska registret, inklusive data varifrån den rapporterade informationen har hämtats och beskrivningen av den metod som använts för insamlingen av datan.

Förutom att bedöma de uppgifter som lämnats av verksamhetsutövare skall medlemsstaterna försäkra sig om att alla uppgifter som medlemsstaterna skall skicka till kommissionen också är fullständiga, enhetliga och trovärdiga. Medlemsstaterna stöds av den europeiska kommissionen som kommer att tillhandahålla ett valideringsverktyg som medlemsstaterna skall använda. Valideringsverktyget, som kan laddas ned av medlemsstaterna, består av flera elektroniska kontroller av uppgifterna för att se till att specifika kvalitetskrav för uppgifterna uppfylls. Valideringsverktyget är en programvara som lätt hittar felaktiga uppgifter som till exempel felaktiga koordinater, helt felaktiga siffror, föroreningar som rapporterats två gånger och industrienheter utan inrapporterade utsläpp. Bruket av valideringsverktyget kommer att stödja kvaliteten på den lämnade datan och överensstämmelsen med det dataformat som stipuleras i bilaga III till förordningen om det europeiska registret samt garantera en smidig överföring av data från medlemsstaten till kommissionen.

1.2.4 Informationssekretess

De bestämmelser som reglerar sekretessen är fastlagda i artikel 11 till förordningen om det europeiska registret samt i artikel 4(2) i direktiv 2003/4/EG.

Artikel 11: Sekretess

När en medlemsstat har sekretessbelagt information i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation (EUT L 41, 14.2.2003, sid. 26) skall den i sin rapport enligt artikel 7.2 i denna förordning för varje rapporteringsår och separat för varje industrienhet som begärt sekretess ange vilken typ av information som inte lämnas ut och av vilken anledning.

Ruta 11: Förordningen om det europeiska registret, artikel 11 (Sekretess)

Artikel 4: Undantag

[...]

“2. Medlemsstaterna får föreskriva att begäran om miljöinformation skall avslås, om utlämnande av information skulle ha negativa följder för följande:

- (a) Sekretess som omfattar offentliga myndigheters förfaranden, då sådan sekretess föreskrivs enligt lag.*
- (b) Internationella förbindelser, allmän säkerhet eller det nationella försvaret.*
- (c) Domstolsförfaranden, personers möjlighet att få en rättvis rättegång eller en offentlig myndighets möjlighet att genomföra en undersökning av straffrättslig eller disciplinär art.*
- (d) Sekretess som omfattar kommersiell eller industriell information, där sådan sekretess föreskrivs i nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning i syfte att skydda legitima ekonomiska intressen, inbegripet det allmänna intresset att behålla sekretess för insynsskydd för statistiska uppgifter och skatteseekretess.*
- (e) Immateriella rättigheter.*
- (f) Sekretess som omfattar personuppgifter och/eller akter om en fysisk person, om denna person inte har gett sitt medgivande till att informationen utlämnas till allmänheten, om sådan sekretess föreskrivs i nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.*
- (g) En persons intressen eller skyddet av en person, om denne frivilligt tillhandahållit den begärda informationen utan att vara skyldig att göra detta enligt lag eller utan att kunna tvingas att göra detta enligt lag, såvida inte denna person gett sitt medgivande till att informationen lämnas ut.*
- (h) Skydd av den miljö som informationen avser, till exempel lokalisering av sällsynta arter.*

De skäl till avslag som nämns i punkterna 1 och 2 skall tolkas restriktivt, varvid det i det särskilda fallet skall tas hänsyn till allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut. I varje enskilt fall skall allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut vägas mot det intresse som betjänas av att begäran avslås. Medlemsstaterna får inte med stöd av punkt 2 a, d, f, g och h föreskriva att en begäran kan avslås om den gäller uppgifter om utsläpp i miljön.

Inom dessa ramar och vid tillämpning av f skall medlemsstaterna se till att kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter iakttas.(EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.)”

Ruta 12: Direktiv 2003/4/EG, artikel 4(2) om informationssekretess

All den data som rapporteras av verksamhetsutövare enligt artikel 5 i förordningen om det europeiska registret kommer att finnas med i det europeiska registret med undantag av den data som är sekretessbelagd i enlighet med den uttömmande listan över anledningar som finns i artikel 4(2) av direktiv 2003/4/EG.

Det beslut enligt vilket data kan sekretessbeläggas tas av behöriga myndigheter i medlemsstaterna, eventuellt efter att verksamhetsutövaren antytt att detta bör ske. Den data som den behöriga myndigheten i medlemsstaten klassificerar som sekretessbelagd kommer inte att överföras till europeiska kommissionen. Europeiska kommissionen kommer inte att kontrollera klassificeringen av den data som överförs till den av medlemsstaterna i de fall den inte har klassificerats som sekretessbelagd. Alla beslut angående sekretess skall därför tas av behörig myndighet i medlemsstaterna enligt förordningen om det europeiska registret.

I allmänhet kan alla skäl för sekretess som listas i artikel 4(2) i direktiv 2003/4/EG åberopas för att undanhålla varje typ av information som rapporteras av verksamhetsutövare under artikel 5 av förordningen om det europeiska registret. Ett undantag utgörs av information om emissioner/utsläpp¹⁰⁴. Information om emissioner/utsläpp får endast sekretessbeläggas av de orsaker som nämns i artikel 4(2)(b), (c) och (e) i direktiv 2003/4/EG. Information om emissioner/utsläpp kan alltså inte undanhållas med angivande av artikel 4(2)(a), (d), (f), (g) eller (h) i direktiv 2003/4/EG som skäl eller av några andra skäl än de som anges i artikel 4(2)(b), (c), och (e) i direktiv 2003/4/EG.

Inga undantag görs för information om borttransporter. I detta fall kan alla de skäl för sekretess som anges i artikel 4(2) i direktiv 2003/4/EG tas i beaktande. Detta beaktande innebär inte alltid att information med nödvändighet kommer att behandlas som sekretessbelagd. När sekretess av en viss typ av information beaktas skall behörig myndighet i medlemsstaten tolka skälen för sekretess på ett restriktivt sätt och skall väga hur allmänhetens intresse tjänas av att informationen lämnas ut jämfört med det intresse som tjänas av sekretess.

När information har sekretessbelagts kommer medlemsstaten för varje industrienhet som begärt sekretess till europeiska kommissionen i sin rapport utifrån artikel 7(2) i förordningen om det europeiska registret att ange vilken typ av information som inte lämnats ut och av vilken anledning.

I praktiken innebär detta att vad gäller data om utsläpp och borttransporter av föroreningar i avloppsvatten får endast namnet på föroreningen hållas konfidentiellt och istället ersättas av namnet på en grupp föroreningar, mät-/beräkningsmetoden kan inte rapporteras och anledningen för vägran att göra så skall anges i enlighet med den artikel man åberopar (i exemplet: "artikel 4(2)(b)" = internationella förbindelser, allmän säkerhet eller det nationella försvaret, se ruta 12) enligt följande:

¹⁰⁴ På engelska används termen 'emissions' i direktiv 2003/4/EG medan termen 'releases' används i förordningen om det europeiska registret.

Utsläpp till luft						
	Förorening nr. från bilaga II	Förorening, namn från bilaga II	M/C/E	Använd metod	Mängd (kg/år)	Anledning till sekretess
Sekretessbelagd data	-	Tungmetall	M	-	8,45	Artikel 4(2)(b) i direktiv 2003/4/EG

Tabell 16: Exempel på rapportering av sekretessbelagd data

Följande namn på grupper av föroreningar skall användas när en individuell förorening ersätts med grupper av föroreningar:

Grupper av föroreningar	Föroreningens nr. enligt bilaga II till förordningen om det europeiska registret
Växthusgaser	1, 3, 4, 5, 9, 10
Övriga gaser	2, 6, 7, 8, 11, 14, 15, 16, 80, 84, 85
Tungmetaller	17-24
Pesticider	25-30, 32, 33, 36-39, 41, 44-46, 51, 59, 67, 74, 75, 77, 89
Klorerade organiska ämnen	31, 34, 35, 40, 42, 43, 47-50, 52-58, 60, 63, 90
Övriga organiska ämnen	61, 62, 64-66, 68-73, 76, 78, 87, 88, 91
Oorganiska ämnen	12, 13, 79, 81-83, 86.

Tabell 17: Kategorisering i grupper av föroreningar i det europeiska registret

När data om borttransporter av avfall sekretessbeläggs skall det anges tydligt vilken data som har sekretessbelagts (mängd avfall, avfallsreningsmetod (R/D), M/C/E, namn och adress till återvinnare/bortskaffare) och anledningen till detta genom att ange skälet för sekretessen. Tabell 18 visar ett exempel på rapportering av borttransport av avfall där mängden avfall inte rapporteras i enlighet med artikel 4(2)(d) i direktiv 2003/4/EG:

Borttransport av farligt avfall (FA)	Mängd (t/år)	Avfalls hanteringsmetod	M/C/E	Använd metod	Namn på återvinnare/bortskaffare	Adress till återvinnare/bortskaffare	Adress till anläggning där återvinning/bortskaffning sker	Anledning till sekretess
till andra länder	-	R	M	vägning	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Artikel 4(2)(d) i direktiv 2003/4/EG

Tabell 18: Exempel på rapportering av sekretessbelagd data för borttransport av farligt avfall (FA) till andra länder (exempeluppgifter; mängd avfall som inte rapporteras i enlighet med artikel 4(2)(d) i direktiv 2003/4/EG)

När data som gäller identifiering av en industrienhet sekretessbeläggs på grund av de skäl som finns angivna i artikel 4(2)(f) i direktiv 2003/4/EG (skydd av personuppgifter) skall endast namn och adress på den fysiska person som driver industrienheten sekretessbeläggas. I det här fallet skulle namn och adress till industrienheten inte lämnas ut som information för identifiering av industrienheten¹⁰⁵. De geografiska koordinaterna till industrienheten skall i detta fall inte sekretessbeläggas för att allmänheten skall kunna få en överblick över det totala industriutsläppet och borttransporten i sin närhet.

Följande tabell visar ett exempel på rapportering av utsläpp till luft, där namnet och adressen på industrienheten inte rapporteras i enlighet med artikel 4(2)(f) i direktiv 2003/4/EG.

Namn	Adress	Geografiska koordinater	Förorenings nr.	Förorenings namn	M/C/E	Använd metod	Mängd (totalt i kg/år)	Mängd (genom olycks-händelse i kg/år)	Anledning till sekretess
-	-	8.665055 48.576678	1	Metangas (CH ₄)	C	IPCC	550,000	-	Artikel 4(2)(f) i direktiv 2003/4/EG

Tabell 19: Exempel på rapportering av sekretessbelagd data för utsläpp till luft (exempeluppgifter; namn och adress till industrienheten har inte rapporterats i enlighet med artikel 4 (2) (f) i direktiv 2003/4/EG)

¹⁰⁵ Se kapitel 1.1.6 I denna vägledning.

1.2.5 Ytterligare information

Vart tredje år skall medlemsstaterna rapportera ytterligare information till kommissionen. Kommissionen kommer att utarbeta ett frågeformulär för att underlätta rapporteringen av den här ytterligare informationen. Ett utkast till frågeformuläret kommer att skickas ut till medlemsstaterna i god tid för godkännande i den kommitté till vilken hänvisas i artikel 19 innan den första obligatoriska rapporteringen av ytterligare information i mars 2011. Den ytterligare informationen från medlemsstaterna ger europeiska kommissionen den information den behöver för att ställa samman en granskningsrapport i enlighet med artikel 17 i förordningen om det europeiska registret. (se ruta 13)

<i>Artikel 16</i>	
<i>Ytterligare information som skall ingå i medlemsstaternas rapporter</i>	
1.	<i>Tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 7 skall medlemsstaterna vart tredje år överlämna en enda rapport till kommissionen som grundas på informationen från de tre senaste rapporteringsåren, där man redovisar praxis och åtgärder i fråga om</i>
(a)	<i>kraven enligt artikel 5,</i>
(b)	<i>kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning enligt artikel 9,</i>
(c)	<i>tillgång till information enligt artikel 15,</i>
(d)	<i>information enligt artikel 15,</i>
(e)	<i>sekretessbelagd information enligt artikel 11,</i>
(f)	<i>påföljder enligt artikel 20 och erfarenheter av deras tillämpning.</i>
2.	<i>Kommissionen skall, för att göra det lättare för medlemsstaterna att sköta den rapportering som avses i punkt 1, framlägga ett förslag till frågeformulär, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.</i>

Ruta 13: Förordningen om det europeiska registret, artikel 16 (Ytterligare information som skall ingå i medlemsstaternas rapporter)

1.2.6 Tillhandahållande av data: hantering och överföring

Industrienheter skall rapportera till behöriga myndigheter i medlemsstaterna.¹⁰⁶

Enligt bilaga III till förordningen om det europeiska registret skall medlemsstater rapportera ett identifieringsnummer för varje berörd industrienheter och uppge kontaktinformation till en behörig myndighet i medlemsstaten för förfrågningar från allmänheten för varje industrienheter¹⁰⁷.

¹⁰⁶ Information om rapporteringskrav för industrienheter anges i kapitel 1.1.6 till 1.1.12.

¹⁰⁷ Se kapitel 1.2.1 i denna vägledning.

Medlemsstater skall överföra data angående vissa industrienheter till kommissionen. Precis som angående EPER har medlemsstaterna enats om att leverera sin nationella data elektroniskt till EEA och samtidigt via CD-ROM till kommissionen.

Kommissionen kommer att i god tid leverera ett lämpligt valideringsverktyg till medlemsstaterna för att underlätta överföringen av data¹⁰⁸.

1.2.7 Tidsschema

De tidsramar som medlemsstaterna skall fastställa för verksamhetsutövarna och inom vilka dessa skall lämna in sin information till behörig myndighet måste ge verksamhetsutövarna tillräcklig tid för att uppfylla sin skyldighet att samla in och garantera kvaliteten hos informationen¹⁰⁹ samt skall ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att kvalitetsbedöma¹¹⁰ och sammanställa informationen. Medlemsstaterna kan fastställa ett datum då verksamhetsutövarna skall rapportera information till berörda myndigheter. Medlemsstaterna själva skall överföra nödvändig information till kommissionen enligt de tidsramar som anges i förordningen om det europeiska registret. Kommissionen skall införliva den information som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med ytterligare tidsramar i det europeiska registret (se ruta 14).

<i>Artikel 7</i> <i>Medlemsstaternas rapportering</i>
<i>1. Medlemsstaterna skall, avseende kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel, fastställa ett datum då verksamhetsutövarna skall lämna de uppgifter som anges i artikel 5(1) och (2) samt den information som anges i artikel 5(3), (4) och (5) till sin behöriga myndighet.</i>
<i>2. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg lämna alla de uppgifter som anges i artikel 5(1) och (2) till kommissionen i det format som anges i bilaga III och enligt följande tidsplan:</i>
<i>(a) För det första rapporteringsåret, senast 18 månader efter rapporteringsårets slut.</i>
<i>(b) För efterföljande rapporteringsår, senast 15 månader efter rapporteringsårets slut.</i>
<i>Rapporteringen skall inledas 2007.</i>
<i>3. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån lägga in den information som medlemsstaterna rapporterar i det europeiska registret inom följande tidsgränser:</i>
<i>(a) För det första rapporteringsåret, senast 21 månader efter rapporteringsårets slut.</i>
<i>(b) För efterföljande rapporteringsår, senast 16 månader efter rapporteringsårets slut.</i>

Ruta 14: Förordningen om det europeiska registret, artikel 7 (Medlemsstaternas rapportering)

¹⁰⁸ Se även kapitel 1.2.3 i denna vägledning.

¹⁰⁹ Se kapitel 0 I denna vägledning.

¹¹⁰ Se kapitel 1.2.3 i denna vägledning.

Tabell 20 visar tidsramarna för medlemsstaternas rapporterings skyldighet under det första rapporteringsåret och europeiska kommissionens skyldighet att införliva den rapporterade informationen i det europeiska registret enligt förordningen.

Rapporterings år	Rapport från verksamhets utövarna	Rapport från medlemsstaterna	Införlivas av kommissionen	Kommissionens granskning
2007*	**	30 juni 2009	30 september 2009	31 oktober 2011
2008	**	31 mars 2010	30 april 2010	
2009	**	31 mars 2011	30 april 2011	
2010	**	31 mars 2012	30 april 2012	31 oktober 2014
2011	**	31 mars 2013	30 april 2013	
2012	**	31 mars 2014	30 april 2014	

Tabell 20: Översikt över tidsramarna för medlemsstaternas rapportering och europeiska kommissionens skyldighet att införliva och granska den rapporterade informationen
 * första rapporteringsåret för det europeiska registret
 ** bestäms av medlemsstaterna

Kommissionen kommer att göra en testsida på Internet tillgänglig för medlemsstaterna innan den tidsgräns då informationen skall ha lämnats in, enligt instruktioner i förordningen om det europeiska registret. Testsidan kommer att möjliggöra en slutlig kontroll av den information som medlemsstaterna skall lämna in till kommissionen, innan den lämnas in.

1.2.8 Information till allmänheten

Medlemsstaterna skall arbeta för att allmänheten får information om och tillgång till det europeiska registret.

<p><i>Artikel 15</i> <i>Information till allmänheten</i></p> <p><i>Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att allmänheten får information om det europeiska registret och att den som vill kan få hjälp och vägledning, både när det gäller hur man får tillgång till registret och när det gäller att förstå och använda informationen i det.</i></p>

Ruta 15: Förordningen om det europeiska registret, artikel 15 (Information till allmänheten)

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att till exempel erbjuda länkar från webbsidor för nationella register till webbsidan för det europeiska registret¹¹¹ eller för att i

¹¹¹ www.prtr.ec.europa.eu

publikationer på nationell nivå informera om hur man får tillgång till information om det europeiska registret.

1.2.9 Påföljder

I enlighet med artikel 20 i förordningen om det europeiska registret skall medlemsstaterna fastställa regler för lämpliga påföljder vid överträdelser och skall vidta åtgärder för att garantera att förordningen genomförs. Medlemsstaterna är skyldiga att informera kommissionen om dessa regler senast ett år efter att förordningen har trätt i kraft (dvs. senast den 20 februari 2007) och skall dessutom utan dröjsmål informera kommissionen om eventuella ändringar (se ruta 16)

Artikel 20

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall anmäla bestämmelserna till kommissionen senast ett år efter det att förordningen träder i kraft, och skall utan dröjsmål anmäla ändringar som berör bestämmelserna.

Ruta 16: Förordningen om det europeiska registret, artikel 20 (Påföljder)

1.3 Europeiska kommissionen

1.3.1 Utformning och struktur av det europeiska registret

Enligt artikel 4 i förordningen skall kommissionen offentliggöra det europeiska registret. Detta kommer att ske på följande webbsida: www.prtr.ec.europa.eu

Informationen kommer att presenteras såväl sammanlagt som separat och kommer att erbjuda följande sökalternativ:

- industrienheten, i tillämpliga fall även industrienhetens moderbolag, och dess geografiska lokalisering, inklusive avrinningsområde,
- verksamhet,
- förekomst på medlemsstats- eller gemenskapsnivå,
- föreningar eller, i tillämpliga fall, avfall,
- vart och ett av de media (luft, vatten, mark) som föreningen släpps ut i,
- borttransport av avfall och, i tillämpliga fall, dess destination,
- borttransport av föreningar i avloppsvatten,
- diffusa källor,
- ägare eller verksamhetsutövare.

Åtkomst kommer att ges till information från minst de 10 senaste rapporteringsåren. Webbsidan för det europeiska registret kommer att omfatta länkar till andra informationskällor enligt specifikationerna i artikel 4(3) av förordningen om det europeiska registret (se ruta 17).

<i>Artikel 4</i> <i>Utformning och struktur</i>
..
3. <i>Det europeiska registret skall vara försett med länkar till:</i>
(a) <i>medlemsstaternas nationella register över utsläpp och överföringar av föreningar,</i>
(b) <i>andra allmänt tillgängliga databaser inom ämnesområden som har samband med registren, inbegripet länkar till andra fördragsslutande parter register över utsläpp och överföringar av föreningar och, om möjligt, till andra länders register,</i>
(c) <i>industrienheters webbplatser, om sådana finns och ställs frivilligt till förfogande av industrienheterna.</i>

Ruta 17: Förordningen om det europeiska registret, artikel 4(3) (Länkar på det europeiska registrets webbsida)

1.3.2 Datahantering av kommissionen/EEA

De uppgifter för det europeiska registret som tagits fram av medlemsstaterna skall lagras och bearbetas på EEA:s ReportNet-sida för att sedan föras in på det europeiska registrets webbsida. Allmänheten kan ladda ned all data om det europeiska registret¹¹². Kommissionen/EEA tillhandahåller ett valideringsverktyg som medlemsstaterna använder för att harmonisera den data som skall lagras hos EEA. För särskilda aspekter och detaljerad bearbetning och utvärdering av data kommer externa konsulter och 'topic centres' att utses för att utföra djupgående analys och utvärderingar av datan.

1.3.3 Tillgång till information

Tillgången till det europeiska registrets webbsida kommer att vara kontinuerlig, enkel och gratis. Europeiska kommissionen kommer att införliva den rapporterade informationen med det europeiska registrets webbsida inom den planerade tidsramen¹¹³.

Information om det europeiska registret kommer dessutom att finnas tillgänglig via andra elektroniska hjälpmedel som t.ex. informationsnätverket "Europe Direct"¹¹⁴. Detta är en tjänst som erbjuder information om alla typer av ämnen som gäller EU och kan ge direkta svar vid personlig kontakt, via telefon eller dator eller som kan ge tips om andra informationskällor och råd på EU, nationell, regional och lokal nivå¹¹⁵.

Artikel 10

Tillgång till information

1. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska rådet se till att det europeiska registret blir allmänt tillgängligt genom att det läggs ut avgiftsfritt på Internet enligt den tidsplan som fastställs i artikel 7(3).
2. Om allmänheten inte på ett enkelt sätt kan få direkt elektronisk tillgång till den information som finns i det europeiska registret skall den berörda medlemsstaten och kommissionen underlätta elektronisk tillgång till det europeiska registret på allmänt tillgängliga platser.

Ruta 18: Förordningen om det europeiska registret, artikel 10 (Tillgång till information)

¹¹² www.prtr.ec.europa.eu

¹¹³ Se kapitel 1.2.7, Tabell 20

¹¹⁴ Se kapitel 1.2.8.

¹¹⁵ Informationsnätverket Europe Direct nås lätt på flera olika sätt:

- vid personliga kontakt på cirka 400 platser i Europa;
- kostnadsfria telefonsamtal till ett enda gratis telefonnummer till EUROPE DIRECT som kan nås från alla medlemsstater: 00 800 6 7 8 9 10 11 eller via ett vanligt telefonnummer: +32-2-299.96.96 kan nås från hela världen;
- från dator via e-post eller webbsida: <http://europa.eu.int/europedirect/>

1.3.4 Allmänhetens deltagande

I enlighet med artikel 12 i förordningen om det europeiska registret kommer kommissionen att tidigt och effektivt ge allmänheten möjlighet att delta i den vidare utvecklingen av det europeiska registret.

<p><i>Artikel 12</i> <i>Allmänhetens deltagande</i></p>
<p>1. <i>Kommissionen skall se till att allmänheten i ett tidigt skede ges en faktisk möjlighet att delta i den fortsatta utvecklingen av det europeiska registret, inbegripet kapacitetsuppbyggnad och förberedelser av ändringar av denna förordning.</i></p>
<p>2. <i>Allmänheten skall ha möjlighet att lämna kommentarer, information, analyser eller åsikter inom en rimlig tidsfrist.</i></p>
<p>3. <i>Kommissionen skall ta vederbörlig hänsyn till sådana åsiktsyttringar från allmänheten och informera den om resultaten av allmänhetens deltagande.</i></p>

Ruta 19: Förordningen om det europeiska registret, artikel 12 (Allmänhetens deltagande)

För att garantera ett lämpligt deltagande av allmänheten vid utarbetandet av ändringar av förordningen om det europeiska registret kommer lämpliga intressenter först att inbjudas till en sex veckor lång kurs för att delta i möten med den kommitté som omnämns i det europeiska registrets artikel 19. Deltagandet av intressenter via den här kommittén kan eventuellt stödjas via rådgivning över Internet. I synnerhet vad gäller ändringar av förordningen om det europeiska registret kommer rimliga tidsramar (minst sex veckor) att planeras för kommentarer från allmänheten.

Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till sådana åsiktsyttringar från allmänheten och informera den om resultatet av allmänhetens deltagande.

1.3.5 Information till allmänheten

Kommissionen skall sprida information om det europeiska registret och underlätta åtkomsten till det europeiska registret (se ruta 15).

Precis som vid EPER kommer kommissionen att arbeta för att informera allmänheten om det europeiska registret genom t.ex. ett lanseringsevenemang vid tiden för den första rapporteringen, reklammaterial, seminarier, publikationer, pressreleaser, information om det europeiska registret i andra internationella fora osv.

Kommissionen kan på nationell nivå ge tillgång till det europeiska registret på andra sätt än via Internet, t.ex. via informationsnätverket "EUROPE DIRECT"¹¹⁶.

¹¹⁶ Se kapitel 1.3.3

1.3.6 Samordning av kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning

Verksamhetsutövare har ansvar för kvalitetssäkring på industrienhetsnivå (se kapitel 1.1.12). Behöriga myndigheter skall bedöma kvaliteten av den information som lämnas av verksamhetsutövarna, i synnerhet vad gäller fullständighet, enhetlighet och trovärdighet (se kapitel 1.2.3). Kommissionen har ansvar för att samordna kvalitetssäkringen och kvalitetsbedömningen i samråd med den kommitté som upprättats i enlighet med artikel 19 i förordningen om det europeiska registret.

<i>Artikel 9</i> <i>Kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning</i>
...
3. <i>Kommissionen skall samordna kvalitetssäkringsarbetet och kvalitetsbedömningen i samråd med den kommitté som avses i artikel 19(1).</i>
4. <i>Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 19(2) anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp. Riktlinjerna skall vara förenliga med internationellt godkända metoder, när så är lämpligt, och skall vara förenliga med annan gemenskapslagstiftning.</i>

Ruta 20: Förordningen om det europeiska registret, artikel 9(3) och 9(4) (gällande kommissionens samordning av kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning)

Kommissionen och Europeiska miljöbyrån kommer att utföra kontroller av vissa aspekter av den rapporterade informationen, och i synnerhet gällande informationens fullständighet och enhetlighet.

Kommissionen kommer att samordna kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning genom att:

- tillhandahålla den här vägledningen till intressenter och till allmänheten,
- ge medlemsländerna lämpliga valideringsverktyg för att underlätta överföringen av information och för att garantera vissa kvalitetskrav¹¹⁷; och
- granska den ytterligare information som lämnas av medlemsstaterna vart tredje år¹¹⁸

Dessutom, och i enlighet med artikel 9(3) i förordningen om det europeiska registret, kommer kommissionen i samverkan med den kommitté som nämns i artikel 19 i det europeiska registret, samordna kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning närhelst en medlemsstat, en relevant intressent eller kommissionen själv anser att det finns behov av en åtgärd vad gäller kvalitetsaspekterna.

I händelse av stora skillnader mellan medlemsstaterna vad gäller insamling och rapportering av data har kommissionen rätt att föreslå och anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläppen enligt artikel 9(4) (Ruta 20).

¹¹⁷ Se kapitel 1.2.6

¹¹⁸ Se kapitel 1.3.8

1.3.7 Utsläpp från diffusa källor

Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån i det europeiska registret ta med information om utsläpp från diffusa källor, såvida information av detta slag finns att tillgå och redan rapporterats av medlemsstaterna. Informationen skall föras in på det europeiska registrets webbsida. I de fall det inte finns någon sådan information tillgänglig skall kommissionen vidta åtgärder för att inleda lämplig rapportering.

<i>Artikel 8</i> <i>Utsläpp från diffusa källor</i>
<i>1. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån ta med i det europeiska registret information om utsläpp från diffusa källor, såvida information av detta slag finns att tillgå och redan rapporterats av medlemsstaterna.</i>
<i>2. Den information som avses i punkt 1 skall organiseras på ett sådant sätt att det är möjligt för användare att söka och identifiera utsläpp av föroreningar från diffusa källor inom lämpliga ytenheter och skall omfatta uppgifter om den typ av metod som använts för att få fram informationen.</i>
<i>3. Om kommissionen konstaterar att det inte finns några uppgifter om utsläpp från diffusa källor skall den se till att rapportering inleds om utsläpp av relevanta föroreningar från en eller flera diffusa källor i enlighet med förfarandet i artikel 19 (2) och genom att använda internationellt godkända metoder, om sådana finns att tillgå.</i>

Ruta 21: Förordningen om det europeiska registret, artikel 8 (Utsläpp från diffusa källor)

Kommissionen kommer att granska den befintliga rapporteringen samt de arkiv som gäller utsläpp från diffusa källor som redan finns, t.ex. rapportering av växthusgaser, och sammanställa ett arkiv på EU-basis om utsläpp från diffusa källor som redan har rapporterats av medlemsstaterna.

Som ett första test kommer arkivet att fokusera på befintlig data om de 91 föroreningarna i förordningen om det europeiska registret inom sektorerna för vägtrafik, sjöfart, flygtrafik, jordbruk, byggindustri, användning av lösningsämnen, bränsleförbrukning i hemmen, distribution av fossila bränslen och små industrienheter ("SME").

Om kommissionen fastställer att det inte finns någon data skall den vidta åtgärder för att inleda rapportering.

1.3.8 Granskning av information från medlemsstaterna

Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra en granskning av informationen från medlemsstaterna och göra en utvärdering av det europeiska registret till Europaparlamentet och till rådet.

Artikel 17

Kommissionens granskning

1. *Kommissionen skall granska den information som medlemsstaterna lämnar enligt artikel 7 sex månader efter det att denna information läggs ut på Internet och, efter samråd med medlemsstaterna, vart tredje år offentliggöra en rapport som grundas på informationen från de tre senast tillgängliga rapporteringsåren.*
2. *Denna rapport skall läggas fram för Europaparlamentet och rådet tillsammans med en utvärdering av hur det europeiska registret fungerar.*

Ruta 22: Förordningen om det europeiska registret, artikel 17 (Granskning)

Vart tredje år kommer kommissionen att utvärdera det fullständiga rapporteringsarbetet angående det europeiska registret. Granskningen kommer att fokusera på bedömningen av datainsamlings- och rapporteringsprocessen vad gäller saker som t.ex. bestämningsmetoder som använts för utsläppen, enhetlighet, fullständighet och trovärdighet hos uppgifterna, datahantering och rapporteringssätt. Med utgångspunkt i granskningen kommer kommissionen att rekommendera förbättringar vad gäller effektiviteten i rapporteringen till det europeiska registret.

Enligt fotnot (2) till bilaga I till förordningen om det europeiska registret kommer tröskelvärdet för kapacitet (på 10 000 m³ per dag) för "avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från en eller flera av sådana verksamheter som anges i denna bilaga" att senast 2010 granskas av kommissionen i ljuset av resultaten från den första rapporteringsomgången.

1.3.9 Ytterligare information

I enlighet med artikel 16(2) i förordningen om det europeiska registret (se ruta 13), kommer kommissionen att lägga fram ett förslag till frågeformulär som skall underlätta medlemsstaternas rapportering. Det föreslagna frågeformuläret kommer att läggas fram för den kommitté som omnämns i artikel 19 i förordningen om det europeiska registret och skall antas på de sätt som hänvisas till i artikel 19(2)¹¹⁹.

¹¹⁹ Se kapitel 1.2.5.

1.3.10 Tidsschema

Kommissionen skall införliva den information som rapporterats av medlemsstaterna i det europeiska registret i enlighet med det tidsschema som anges i artikel 7 av förordningen om det europeiska registret samt att granska rapporteringen vart tredje år (se ruta 22). Tabell 20¹²⁰ visar tidsramarna för införlivande och granskning av den inrapporterade informationen under de första sex rapporteringsåren i förhållande till medlemsstaternas tidsramar för rapportering.

1.3.11 Kommittéförfarande

Kommissionen skall biträdas av en kommitté. Kommittéförfarandet tas upp i artikel 19 i förordningen om det europeiska registret (se ruta 23); läs tillsammans med artiklarna 5, 7 och 8 i beslut 1999/468/EG¹²¹.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallat "kommittén").
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet. Den tidsperiod som avses i artikel 5(6) i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Ruta 23: Förordningen om det europeiska registret, artikel 19 (Kommittéförfarande)

I samråd med kommittén kommer kommissionen att

- Samordna arbetet med kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning i enlighet med artikel 9(3) i förordningen om det europeiska registret (se ruta 20), samt utarbeta en vägledning som stödjer införlivandet av det europeiska registret i enlighet med artikel 14 (se ruta 2).

Tillsammans med kommittén kommer kommissionen att

- vidta åtgärder för att starta rapportering om utsläpp av föroreningar från en eller flera diffusa källor i enlighet med artikel 8(3) i förordningen om det europeiska registret (se ruta 21)
- anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp i enlighet med artikel 9(4) i förordningen om det europeiska registret (se ruta 20)

¹²⁰ Se kapitel 1.2.7.

¹²¹ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

- anta ett frågeformulär som underlättar den ytterligare rapporteringen för medlemsstaterna i enlighet med artikel 16(2) (se ruta 13)
- anta ändringar av bilagorna II och III till förordningen om det europeiska registret som är nödvändiga för att bilagorna skall anpassas efter den vetenskapliga och tekniska utvecklingen; eller som ett resultat av att mötet med parterna i FN/ECE PRTR-protokollet antagit eventuella ändringar till bilagorna till protokollet i enlighet med artikel 18 i förordningen om det europeiska registret (se ruta 24).

1.3.12 **Ändringar av bilagorna**

Ändringar av bilagorna II och III till förordningen om det europeiska registret som är nödvändiga för att bilagorna skall anpassas till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, eller som ett resultat av att mötet med parterna i FN/ECE PRTR-protokollet antagit eventuella ändringar till bilagorna till protokollet, skall antas av kommissionen och bistås av den kommitté som hänvisas till i artikel 19(2) (se ruta 24)

Ändringar till bilaga I till förordningen om det europeiska registret är grundvalen till en medbeslutandeprocess enligt artikel 251 i EG-fördraget.

*Artikel 18
Ändringar av bilagorna*

Eventuella ändringar som är nödvändiga för att anpassa:

- (a) bilagorna II eller III till denna förordning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen*
- (b) bilagorna II eller III till denna förordning som ett resultat av att eventuella ändringar av protokollets bilagor antagits då parterna i protokollet sammankommit, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 19(2).*

Ruta 24: Förordningen om det europeiska registret, artikel 18 (Ändringar av bilagorna)

Ordlista

Observera att många av de termer som används i denna vägledning definieras i artikel 2 i förordningen om det europeiska registret.

Bestämningsgräns	Den gräns för kvantifiering som definieras som lägsta koncentration eller mängd av en analyt för vilken specifika krav för ett visst kvalitetskriterium är uppfyllda
CAS-nummer	Registreringsnummer som tilldelats av Chemical Abstracts Service (CAS) ¹²² , som är allmängiltiga och exakta identifierare av individuella kemiska föreningar. Den andra kolumnen i bilaga II till förordningen om det europeiska registret anger CAS-nummer för varje förening, där sådant finns.

¹²² För ytterligare information om CAS registreringsnummer se <http://www.cas.org/EO/regsys.html>

Del II: Bilagor

Bilaga 1: Förordning om upprättandet av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 166/2006**av den 18 januari 2006****om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om
ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,
med beaktande av kommissionens förslag,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 2 51 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽³⁾, bör allmänheten ges tillgång till lätt-tillgänglig information om miljöförhållanden och miljö-trender i förhållande till sociala och ekonomiska trender och hälsotrender. Där sägs också att det är viktigt att verka för att öka allmänhetens miljömedvetenhet.
- (2) I FN/ECE:s konvention om tillgång till information, allmän-
hetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i mil-
jöfrågor (nedan kallad "Århuskonventionen"), som
undertecknades av Europeiska gemenskapen den 25 juni
1998, betonas att man genom att förbättra allmänhetens
tillgång till miljöinformation och genom att sprida sådan
information kan bidra till ökad medvetenhet om miljöfrå-
gor, ett fritt åsiktsutbyte, ett effektivare deltagande av all-
mänheten i miljöbeslut och, i slutändan, till en bättre miljö.
- (3) Register över utsläpp och överföringar av föroreningar
(nedan kallade "register") är ett kostnadseffektivt sätt att
främja ökad miljöhänsyn och ge allmänheten tillgång

till information om utsläpp av föroreningar och borttran-
sport av föroreningar och avfall. De kan också användas
för att följa trender, påvisa framsteg när det gäller att
minska utsläppen, övervaka att vissa internationella avtal
följs, fastställa prioriteringar och bedöma vilka framsteg
gemenskapens och medlemsstaternas miljöpolitik och mil-
jöprogram resulterat i.

- (4) Ett integrerat och enhetligt register ger allmänheten och
näringslivet samt forskare, försäkringsbolag, lokala myn-
digheter, icke-statliga organisationer och andra beslutsfat-
tare ett bra underlag för jämförelser och framtida beslut i
miljöfrågor..
- (5) Den 21 maj 2003 undertecknade Europeiska gemenska-
pen FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och över-
föringar av föroreningar (nedan kallat "protokollet").
Eftersom gemenskapen har för avsikt att ingå detta proto-
koll bör bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen
stämma överens med protokollet.
- (6) Ett europeiskt register över förorenande utsläpp (nedan
kallat "EPER") upprättades genom kommissionens beslut
2000/479/EG ⁽⁴⁾. Protokollet bygger på samma principer
som EPER, men går längre genom att fler föroreningar
och verksamheter omfattas av rapporteringsplikten, liksom
utsläpp till mark, utsläpp från diffusa källor och
borttransport.
- (7) Målsättningen med ett europeiskt register kan endast
uppnås om man har tillgång till tillförlitliga och jämförbara
data. Det krävs därför en lämplig harmonisering av de
system som används för insamling och överföring av data
för att säkerställa att dessa data är jämförbara och av hög
kvalitet. Enligt protokollet skall det europeiska registret
utformas så att allmänheten så enkelt som möjligt kan få
tillgång till det via Internet. Det bör vara möjligt att på ett
enkelt sätt identifiera utsläpp och överföringar både när de
redovisas sammanlagt och separat så att det går att få
tillgång till så mycket information som möjligt inom
rimlig tid..

⁽¹⁾ Yttrande av den 6 april 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 juli 2005 (ännu ej offentliggjort
i EUT) och rådets beslut av den 2 december 2005⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 192, 28.7.2000, s. 36.

- (8) För att ytterligare bidra till målet att främja allmänhetens tillgång till lättillgänglig information om miljöförhållanden och miljötrender, och till att gemene man blir mer miljö-medveten bör det europeiska registret länkas till andra lik-nande databaser i medlemsstaterna och länder utanför EU, och till internationella organisationers databaser..
- (9) Enligt protokollet bör det europeiska registret också innehålla information om särskilda åtgärder för bortskaffande av avfall, som skall rapporteras som utsläpp till mark. Atervinning, exempelvis i form av slam- och gödselspridning, rapporteras inte under denna kategori.
- (10) För att uppnå målet att det europeiska registret skall ge allmänheten tillförlitlig information och möjliggöra kunskapsbaserade beslut är det nödvändigt att fastställa rimliga men strikta tidsfrister för datainsamling och rapportering. Detta gäller särskilt medlemsstaternas rapportering till kommissionen.
- (11) Det är i många medlemsstater en väl inarbetad rutin att industrier lämnar rapporter om sina utsläpp, men rapporteringen är inte alltid enhetlig, fullständig och jämförbar. Rapporteringen av utsläpp från diffusa källor bör förbättras, där så är lämpligt, så att beslutsfattarna lättare kan se dessa utsläpp i sitt sammanhang och avgöra hur de kan minskas på effektivast möjliga sätt.
- (12) De data som medlemsstaterna tillhandahåller bör vara av hög kvalitet, särskilt med avseende på fullständighet, enhetlighet och trovärdighet. För att förbättra kvaliteten på de data som rapporteras är det mycket viktigt att fortsättningsvis samordna såväl verksamhetsutövarnas som medlemsstaternas insatser. Kommissionen kommer därför tillsammans med medlemsstaterna att börja arbeta med kvalitetssäkring.
- (13) Enligt Århuskonventionen bör allmänheten kunna få tillgång till information i det europeiska registret utan att ange skälen för en sådan begäran. Detta kan i första hand uppnås genom att registret görs tillgängligt på elektronisk väg via Internet.
- (14) Tillgången till information i det europeiska registret bör vara obegränsad. Undantag från denna regel bör endast kunna göras om detta uttryckligen medges i gällande gemenskapslagstiftning.
- (15) Enligt Århuskonventionen bör allmänheten garanteras möjligheten att delta i den framtida utvecklingen av det europeiska registret genom att den i ett tidigt skede bereds tillfälle att lämna synpunkter, upplysningar, analyser eller åsikter som är av betydelse för beslutsprocessen. De sökande bör kunna begära rättslig prövning av den offentliga myndighetens handlande eller underlåtenhet i samband med begäran.
- (16) För att det europeiska registret skall bli mer användbart och få större genomslagskraft bör kommissionen och medlemsstaterna tillsammans utarbeta en vägledning för införandet av det europeiska registret, öka miljömedvetenheten hos allmänheten och tillhandahålla lämpligt tekniskt stöd.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (1).
- (18) Eftersom målet med den föreslagna åtgärden, nämligen att förbättra allmänhetens tillgång till miljöinformation genom upprättandet av en integrerad, enhetlig och gemenskapstäckande elektronisk databas inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom behovet av jämförbarhet av data i samtliga medlemsstater talar för en hög grad av harmonisering, och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (19) För att förenkla rapporteringskraven och göra dem mer enhetliga är det nödvändigt att ändra rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (2) och rådets direktiv 96/61/EG av den 24 September 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (3).
- (20) Syftet med ett europeiskt register är bland annat att informera allmänheten om viktiga utsläpp av föroreningar, framför allt till följd av verksamhet av det slag som omfattas av direktiv 96/61/EG. Allmänheten bör därför enligt denna förordning tillhandahållas information om anläggningar som omfattas av bilaga I till det direktivet.
- (21) För att undvika att rapporteringen görs flera gånger kan, enligt protokollet, System för register över utsläpp och överföringar av föroreningar i den mån det är praktiskt möjligt integreras i nuvarande informationskällor, såsom rapporteringsmekanismer med stöd av licenser eller verksamhetstillstånd. I enlighet med protokollet bör bestämmelserna i denna förordning inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller införa ett mera omfattande eller mera allmänt tillgängligt register över utsläpp och överföringar av föroreningar än vad som krävs enligt protokollet.

(1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

(3) EGT L 257, 10.10.1996, p. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EGT L 284, 31.10.2003, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte

Genom den här förordningen upprättas ett integrerat register över utsläpp och överföringar av föroreningar på gemenskapsnivå (nedan kallat "det europeiska registret") i form av en elektronisk databas som är tillgänglig för allmänheten. I förordningen fastställs också regler för registrets funktion i syfte att genomföra FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar (nedan kallat "protokollet") och underlätta allmänhetens deltagande i beslut som rör miljön samt att bidra till att förhindra och minska miljöföroreningar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med:

- (1) *allmänheten*: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa,
- (2) *behörig myndighet*: den eller de nationella myndigheter, eller annat behörigt organ, som medlemsstaterna utsett,
- (3) *anläggning*: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs, liksom all annan därmed förknippad verksamhet som tekniskt sett är knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen och som kan påverka utsläpp och föroreningar,
- (4) *industrienhet*: en eller flera anläggningar på samma plats som drivs av en och samma fysiska eller juridiska person,
- (5) *plats*: industrienhetens geografiska lokalisering,
- (6) *verksamhetsutövare*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en industrienhet, eller, där detta föreskrivs i nationell lagstiftning, en person som har givits befogenheten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på industrienhetens tekniska funktionssätt,
- (7) *rapporteringsår*: det kalenderår för vilket data om utsläpp av föroreningar och borttransport skall samlas in,
- (8) *ämne*: ett kemiskt ämne och dess föreningar, med undantag för radioaktiva ämnen,
- (9) *föroreningar*: ämnen eller grupper av ämnen som på grund av sina egenskaper kan vara skadliga för miljön eller människors hälsa om de sprids till miljön,
- (10) *utsläpp*: spridning av föroreningar till miljön till följd av människors verksamhet, avsiktligen eller genom olyckshändelse, rutinmässigt eller vid enstaka tillfällen, inbegripet spill, utsläpp till luft, vatten eller mark, injicering, bortskaffande eller dumpning, eller genom avloppssystem utan slutlig avloppsrening,
- (11) *borttransport*: en förflyttning bort från en industrienhet av avfall för återvinning eller bortskaffande, eller av föroreningar i avloppsvatten för avloppsrening,
- (12) *diffusa källor*: de många mindre eller spridda källor till utsläpp av föroreningar till mark, luft eller vatten, vars sammanlagda belastning kan ha en betydande inverkan på dessa media och för vilka det är opraktiskt att samla in rapporter från varje källa,
- (13) *avfall*: alla ämnen eller föremål som omfattas av definitionen i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽¹⁾,
- (14) *farligt avfall*: alla ämnen eller föremål som omfattas av definitionen i artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG,
- (15) *avloppsvatten*: avloppsvatten från tätbebyggelse, hushålls- och industrispillvatten enligt definitionen i artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽²⁾, och annat använt vatten som på grund av de ämnen eller föremål det innehåller regleras i gemenskapslagstiftningen,
- (16) *bortskaffande*: varje åtgärd som avses i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG,
- (17) *återvinning*: varje åtgärd som avses i bilaga II B till direktiv 75/442/EEG.

Artikel 3

Innehållet i det europeiska registret

Det europeiska registret skall innehålla information om

- (a) utsläpp av föroreningar enligt artikel 5.1 a som skall ingå i den rapport som utarbetas av verksamhetsutövare vid industrier dar man bedriver någon av de verksamheter som anges i bilaga I,

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr (EC) No 1882/2003.

⁽²⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 882/2003.

(b) borttransport av avfall enligt artikel 5.1b och av föroreningar i avloppsvatten enligt artikel 5.1 c som skall ingå i den rapport som utarbetas av verksamhetsutövare vid industrier där man bedriver någon av de verksamheter som anges i bilaga I,

(c) utsläpp av föroreningar från diffusa källor av det slag som avses i artikel 8.1, om sådan information är tillgänglig.

Artikel 4

Utformning och Struktur

1. Kommissionen skall se till att uppgifterna i det europeiska registret offentliggörs såväl sammanlagt som separat, så att utsläpp och överföringar kan sökas och identifieras med ledning av

- (a) industrienheten, i tillämpliga fall också industrienhetens moderbolag, och dess geografiska lokalisering, inklusive avrinningsområdet,
- (b) verksamhet,
- (c) förekomst på medlemsstats- eller gemenskapsnivå,
- (d) förorening eller, i tillämpliga fall, avfall,
- (e) vart och ett av de media (luft, vatten, mark) som föroreningen släpps ut i,
- (f) borttransport av avfall och, i tillämpliga fall, dess destination,
- (g) borttransport av föroreningar i avloppsvatten
- (h) diffusa källor,
- (i) ägare eller verksamhetsutövare.

2. Det europeiska registret skall utformas så att det är så enkelt som möjligt för allmänheten att få tillgång till det och så att uppgifterna, vid normal funktion, alltid är lätta att få tillgång till via Internet eller på annan elektronisk väg. Registret skall utformas med hänsyn till att det kan komma att utvidgas och skall successivt omfatta alla tidigare inrapporterade uppgifter, åtminstone för de tio senaste rapporteringsåren.

3. Det europeiska registret skall vara försett med länkar till

- (a) medlemsstaternas nationella register över utsläpp och överföringar av föroreningar,
- (b) andra allmänt tillgängliga databaser inom ämnesområden som har samband med registren, inbegripet länkar till andra fördragsslutande parter register över utsläpp och överföringar av föroreningar och, om möjligt, till andra länders register,

(c) industrienheters webbplatser, om sådana finns och ställs frivilligt till förfogande av industrienheterna.

Artikel 5

Verksamhetsutövarnas rapportering

1. Vid varje industrienhet där en eller flera av de verksamheter utförs som finns förtecknade i bilaga I bedrivs i en utsträckning som ligger över tröskelvärden för kapacitet i bilaga I skall verksamhetsutövaren till den behöriga myndigheten årligen lämna en rapport om mängden, med angivande av om uppgifterna bygger på mätning, beräkning eller uppskattning, av följande:

- (a) Utsläpp till luft, vatten och mark av de föroreningar som förtecknas i bilaga II för vilka tröskelvärden i bilaga II har överskridits.
- (b) Borttransport av farligt avfall i större mängder än 2 ton per år eller av annat avfall i större mängder än 2 000 ton per år avsett för någon typ av återvinning, med undantag för bortskaflande för jordförbättring eller djupinjektering, i den bemärkelse som avses i artikel 6, (anges med "R" i rapporten) eller bortskaflande (anges med "D" i rapporten); om det är fråga om en gränsöverskridande transport av farligt avfall skall verksamhetsutövaren ange namn på och adress till den som skall återvinna eller bortskafla avfallet och var detta faktiskt skall ske.
- (c) Borttransport av de föroreningar som förtecknas i bilaga II i avloppsvatten avsett för avloppsrening för vilka tröskelvärden i kolumn lb i bilaga II har överskridits.

Vid varje industrienhet där en eller flera av de verksamheter utförs som finns förtecknade i bilaga I skall verksamhetsutövaren, om verksamheterna ligger över de tröskelvärden som anges i denna bilaga, till den behöriga myndigheten lämna in de uppgifter som identifierar industrienheten i enlighet med bilaga III, såvida den behöriga myndigheten inte redan har tillgång till dessa uppgifter.

I de fall som uppgifterna bygger på mätning eller beräkning skall analysmetod och/eller beräkningsmetod rapporteras.

De utsläpp som avses i bilaga II och som rapporteras enligt led a i denna punkt skall innefatta alla utsläpp från alla källor på platsen för industrienheten vilka ingår i bilaga I.

2. Den information som avses i punkt 1 skall omfatta uppgifter om totala utsläpp och borttransporter som sker avsiktligt eller genom olyckshändelse, rutinmässigt eller vid enstaka tillfällen.

Då verksamhetsutövarna tillhandahåller denna information skall de ange eventuella uppgifter om utsläpp genom olyckshändelse, i de fall sådana finns att tillgå.

3. Verksamhetsutövaren vid varje industrienhet skall med lämpliga intervall samla in den information som behövs för att bedöma vilka utsläpp och borttransporter från industrienheten som omfattas av rapporteringsplikten enligt punkt 1.

4. Vid utarbetandet av rapporten skall den berörda verksamhetsutövaren använda bästa tillgängliga information, vilken kan inbegripa mätdata, utsläppsfaktorer, massbalansberäkningar, indirekt övervakning eller andra beräkningar, tekniska uppskattningar och andra metoder i linje med artikel 9.1 och som överensstämmer med internationellt vedertagna metoder, om sådana finns.

5. Verksamhetsutövaren vid varje berörd industrienhet skall hålla arkiven över de uppgifter från vilka den rapporterade informationen härleddes tillgängliga för behöriga myndigheter i medlemsstaten i fem år efter rapporteringsårets slut. Arkiven skall innehålla en beskrivning av den metod som använts för att samla in uppgifterna.

Artikel 6

Utsläpp till mark

Avfall som används för "jordförbättring" eller "djupinjektering" enligt bilaga IIA till direktiv 75/442/EEG skall enbart av verksamhetsutövaren vid den industrienhet där avfallet uppkommit rapporteras som utsläpp till mark.

Artikel 7

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna skall, avseende kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel, fastställa ett datum då verksamhetsutövarna skall lämna alla de uppgifter som anges i artikel 5.1 och 5.2 samt den information som anges i artikel 5.3, 5.4 och 5.5 till sin behöriga myndighet.

2. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg lämna alla de uppgifter som anges i artikel 5.1 och 5.2 till kommissionen i det format som anges i bilaga III och enligt följande tidsplan:

- (a) För det första rapporteringsåret, senast 18 månader efter rapporteringsårets slut.
- (b) För efterföljande rapporteringsår, senast 15 månader efter rapporteringsårets slut.

Rapporteringen skall inledas år 2007.

3. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån lägga in den information som medlemsstaterna rapporterar i det europeiska registret inom följande tidsgränser:

- (a) För det första rapporteringsåret, senast 21 månader efter rapporteringsårets slut.

(b) För efterföljande rapporteringsår, senast 16 månader efter rapporteringsårets slut.

Artikel 8

Utsläpp från diffusa källor

1. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån ta med i det europeiska registret information om utsläpp från diffusa källor, såvida information av detta slag finns att tillgå och redan rapporterats av medlemsstaterna.

2. Den information som avses i punkt 1 skall organiseras på ett sådant sätt att det är möjligt för användare att söka och identifiera utsläpp av föroreningar från diffusa källor inom lämpliga ytenheter och skall omfatta uppgifter om den typ av metod som använts för att få fram informationen.

3. Om kommissionen konstaterar att det inte finns några uppgifter om utsläpp från diffusa källor skall den se till att rapportering inleds om utsläpp av relevanta föroreningar från en eller flera diffusa källor i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 och genom att använda internationellt godkända metoder, om sådana finns tillgängliga.

Artikel 9

Kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning

1. Verksamhetsutövaren vid varje industrienhet som omfattas av rapporteringsplikten i artikel 5 skall säkerställa den inrapporterade informationens kvalitet.

2. De behöriga myndigheterna skall bedöma kvaliteten på de data som industrienheternas verksamhetsutövare enligt punkt 1 lämnar, särskilt med avseende på deras fullständighet, enhetlighet och trovärdighet.

3. Kommissionen skall samordna kvalitetssäkringsarbetet och kvalitetsbedömningen i samråd med den kommitté som avses i artikel 19.1.

4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp. Riktlinjerna skall vara förenliga med internationellt godkända metoder, när så är lämpligt, och skall vara förenliga med annan gemenskapslagstiftning.

Artikel 10

Tillgång till information

1. Kommissionen skall med bistånd från Europeiska miljöbyrån se till att det europeiska registret blir allmänt tillgängligt genom att det läggs ut avgiftsfritt på Internet enligt den tidsplan som fastställs i artikel 7.3.

2. Om allmänheten inte på ett enkelt sätt kan få direkt elektronisk tillgång till den information som finns i det europeiska registret skall den berörda medlemsstaten och kommissionen underlätta elektronisk tillgång till det europeiska registret på allmänt tillgängliga platser.

Artikel 11

Sekretess

När en medlemsstat har sekretessbelagd information i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾ skall den i sin rapport enligt artikel 7.2 i denna förordning för varje rapporteringsår och separat för varje industrienhet som begärt sekretess ange vilken typ av information som inte lämnas ut och av vilken anledning.

Artikel 12

Allmänhetens deltagande

1. Kommissionen skall se till att allmänheten i ett tidigt skede ges en faktisk möjlighet att delta i den fortsatta utvecklingen av det europeiska registret, inbegripet kapacitetsuppbyggnad och förberedelser av ändringar av denna förordning.

2. Allmänheten skall ha möjlighet att lämna kommentarer, information, analyser eller åsikter inom en rimlig tidsfrist.

3. Kommissionen skall ta vederbörlig hänsyn till sådana åsiktsyttringar från allmänheten och informera den om resultaten av allmänhetens deltagande.

Artikel 13

Tillgång till rättslig prövning

När det gäller allmänhetens tillgång till miljöinformation skall den ha tillgång till rättslig prövning i enlighet med artikel 6 i direktiv 2003/4/EG och, när gemenskapens institutioner är inblandade i enlighet med artikel 6-8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

Artikel 14

Vägledning

1. Kommissionen skall i samråd med den kommitté som avses i artikel 19.1, så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader efter det första rapporteringsårets början, utarbeta en vägledning för att stödja införandet av det europeiska registret

2. Vägledningen om införandet av det europeiska registret bör särskilt omfatta närmare upplysningar om

- (a) rapporteringsrutiner,
- (b) de uppgifter som skall rapporteras,;
- (c) kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning,
- (d) vilken typ av uppgifter som inte lämnats ut och orsaken till detta om det rör sig om sekretessbelagda uppgifter,
- (e) hänvisning till internationellt vedertagna metoder för bestämning av utsläpp samt till analys- och provtagningsmetoder
- (f) angivelse av moderbolag,
- (g) verksamhetskoder enligt bilaga I till denna förordning och direktiv 9 6/61/EG

Artikel 15

Information till allmänheten

Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att allmänheten får information om det europeiska registret och att den som vill kan få hjälp och vägledning, både när det gäller hur man får tillgång till registret och när det gäller att förstå och använda informationen i det.

Artikel 16

Ytterligare information som skall ingå i medlemsstaternas rapporter

1. Tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 7 skall medlemsstaterna vart tredje år överlämna en enda rapport till kommissionen som grundas på informationen från de tre senaste rapporteringsåren, där man redovisar praxis och åtgärder i fråga om:

- (a) kraven enligt artikel 5,
- (b) kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning enligt artikel 9,
- (c) tillgång till information enligt artikel 10.2,
- (d) information enligt artikel 15,
- (e) sekretessbelagd information enligt artikel 11,
- (f) påföljder enligt artikel 20 och erfarenheter av deras tillämpning.

(1) EGT L 41, 14.2.2003, s. 26.

(2) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

2. Kommissionen skall, för att göra det lättare för medlemsstaterna att sköta den rapportering som avses i punkt 1, framlägga ett förslag till frågeformulär, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2

Artikel 17

Kommissionens granskning

1. Kommissionen skall granska den information som medlemsstaterna lämnar enligt artikel 7 sex månader efter att denna information läggs ut på Internet och, efter samråd med medlemsstaterna, vart tredje år offentliggöra en rapport som grundas på informationen från de tre senast tillgängliga rapporteringsåren.

2. Denna rapport skall läggas fram för Europaparlamentet och rådet tillsammans med en utvärdering av hur det europeiska registret fungerar.

Artike 118

Ändringar till bilagorna

Eventuella ändringar som är nödvändiga för att anpassa

(a) bilagorna II eller III till denna förordning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen,

eller

(b) bilagorna II eller III till denna förordning som ett resultat av att eventuella ändringar av protokollets bilagor antagits da parterna i protokollet sammankommit,

skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitte.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsperiod som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 20

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall anmäla bestämmelserna till kommissionen senast ett år efter det att förordningen träder i kraft, och skall utan dröjsmål anmäla ändringar som berör bestämmelserna.

Artike 121

Ändringar i direktiven 91/689/EEG och 96/61/EG

1. Artikel 8.3 i direktiv 91/689/EEG skall utgå.

2. Artikel 15.3 i direktiv 96/61/EG skall utgå.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 18 januari 2006.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar
H. WINKLER
Ordförande

BILAGA I

Verksamheter

Nr	Verksamhet	Tröskelvärde för kapacitet
1.	Energisektorn	
(a)	Olje- och gasraffinaderier	
(b)	Anläggningar för förgasning och kondensering	*
(c)	Värmekraftverk och andra förbränningsanläggningar	Med en värmetillförsel på 50 megawatt (MW)
(d)	Koksverk	*
(e)	Kolkvarnar	Med en kapacitet på 1 ton per timme
(f)	Anläggningar för tillverkning av kolprodukter och fasta rökfria bränslen	*
2.	Produktion och behandling av metaller	
(a)	Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm	*
(b)	Anläggningar för framställning av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning	Med en kapacitet på 2,5 ton per timme
(c)	Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller: i) Genom varmvalsning ii) Genom hammarsmide iii) Genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall	Med en kapacitet på 20 ton stål per timme Med en slagkraft per hammare på 50 kJ och där den använda värmeeffekten överstiger 20 MW Med en inmatning på 2 bruttoton stål per timme
(d)	Järn- och stålgytteri	Med en produktionskapacitet på 20 ton per dygn
(e)	Anläggningar i) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer ii) för smältning, inklusive framställning av legeringar, av icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter (färskning, formgjutning, etc.)	*
(f)	Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process	Dar behandlingsbaden har en volym på 30 m ³
3.	Mineralindustri	
(a)	Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet	*
(b)	Dagbrottsbrytning och stensbrottsbrytning	När utvinningsplatsen där utvinningsverksamhet faktiskt bedrivs har en yta på 2 5 hektar
(c)	Anläggningar för framställning av i) cementklinker i roterugn ii) kalk i roterugn iii) klinker (cement) eller kalk i andra typer av ugnar	Med en produktionskapacitet på 500 ton per dygn Med en produktionskapacitet på 50 ton per dygn Med en produktionskapacitet på 50 ton per dygn
(d)	Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter	*

Nr	Verksamhet	Tröskelvärde för kapacitet
(e)	Anläggningar för tillverkning av glas, inklusive glasfibrer	Med en smältningskapacitet på 20 ton per dygn
(f)	Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive framställning av mineralull	Med en smältningskapacitet på 20 ton per dygn
(g)	Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin	Med en produktionskapacitet på 75 ton per dygn, eller med en ugnskapacitet på 4 m ³ och med en sättningsdensitet på 300 kg per m ³
4. (a)	<p>Kemisk industri</p> <p>Anläggningar för kemisk framställning av organiska baskemikalier såsom</p> <p>(i) kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska)</p> <p>(ii) syrenehållande organiska föreningar, exempelvis alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser</p> <p>(iii) organiska svavelföreningar</p> <p>(iv) kväveinhållande organiska föreningar, exempelvis aminer, amider, nitroso-, nitro-, eller nitratföreningar, nitriler, cyanater och isocyanater</p> <p>(v) fosfororganiska föreningar</p> <p>(vi) halogenerade kolväten</p> <p>(vii) metallorganiska föreningar</p> <p>(viii) basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa)</p> <p>(ix) syntetgummi</p> <p>(x) färgämnen och pigment</p> <p>(xi) ytaktiva ämnen och tensider</p>	*
(b)	<p>Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier såsom</p> <p>(i) gaser, exempelvis ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid och karbonylklorid (fosgen)</p> <p>(ii) syror, exempelvis kromsyra, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrighet</p> <p>(iii) baser, exempelvis ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid och natriumhydroxid</p> <p>(iv) salter, exempelvis ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat och silvernitrat</p> <p>(v) icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, exempelvis kalciumkarbid, kisel och kiselkarbid</p>	*

No	Verksamhet	Tröskelvärde för kapacitet
(c)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödningsmedel (enkla eller sammansatta)	*
(d)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av växtskyddsmedel och biocider	*
(e)	Anläggningar för industriell framställning av läkemedel genom kemiska eller biologiska processer	*
(f)	Anläggningar för industriell framställning av sprängämnen och pyrotekniska produkter	*
5.	Avfallshantering och avloppsvattenrening	
(a)	Anläggningar för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall	Som tar emot 10 ton per dygn
(b)	Anläggningar för förbränning av icke-farligt avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽²⁾	Med en kapacitet på 3 ton per timme
(c)	Anläggningar för bortskaffande av icke-farligt avfall	Med en kapacitet på 50 ton per dygn
(d)	Avfallsdeponier (utom deponier för inert avfall och deponier som stängdes definitivt före den 16 juli 2001 eller för vilka den efterbehandlingsfas som de behöriga myndigheterna kräver enligt artikel 13 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽³⁾ löpt ut)	Som tar emot 10 ton per dygn eller har en total kapacitet på 25 000 ton
(e)	Anläggningar för destruering eller återvinning av slaktkroppar och animaliskt avfall	Med en behandlingskapacitet på 10 ton per dygn
(f)	Anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	Med en kapacitet på 100 000 personekvivalenter
(g)	Avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från sådana verksamheter som anges i denna bilaga	Med en kapacitet på 10000m ³ per dygn ⁽⁴⁾
6.	Framställning och bearbetning av papper och trä	
(a)	Anläggningar för framställning av pappersmassa av trä eller liknande fibrösa material	*
(b)	Anläggningar för framställning av papper och kartong och andra primära träprodukter (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood)	Med en produktionskapacitet på 20 ton per dygn
(c)	Anläggningar för impregnering eller dopning av trä och träprodukter med kemikalier	Med en produktionskapacitet på 50 m ³ per dygn
7.	Intensiv animalieproduktion och intensivt vattenbruk	
(a)	Anläggningar för intensiv fjäderfä- eller grisuppfödning	(i) Med 40 000 platser för fjäderfä (ii) Med 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg) (iii) Med 750 platser för suggor
(b)	Intensivt vattenbruk	Med en produktionskapacitet på 1 000 ton fisk eller skaldjur per år

Nr	Verksamhet	Tröskelvärde för kapacitet
8.	Animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn	
(a)	Slakterier	För en produktion baserad på en slaktvikt på 50 ton per dygn
(b)	Behandling och framställning, avsedd för produktion av livsmedel och drycker av <ul style="list-style-type: none"> i) animaliska råvaror (förutom mjölk) ii) vegetabiliska råvaror 	<p>För en produktion av 7,5 ton produkter per dygn</p> <p>För en produktion av 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde)</p>
(c)	Behandling och framställning av mjölkprodukter	Med en invägningskapacitet på 200 ton per dygn (årsmedelvärde)
9.	Annan verksamhet	
(a)	Anläggningar för förbehandling (exempelvis tvättning, blekning, mercerisering) eller för färgning av fibrer eller textilier	Med en behandlingskapacitet på 10 ton per dygn
(b)	Garverier	Med en behandlingskapacitet på 12 ton slutprodukter per dygn
(c)	Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för apprettering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering	För en förbrukning av lösningsmedel på 150 kg per timme eller 200 ton per år
(d)	Anläggningar för framställning av kol (hårdbränd kol) eller av grafitelektroder genom förbränning eller grafitisering	*
(e)	Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa	Som kan ta emot 100 m långa fartyg

(¹) En asterisk (*) anger att tröskelvärde för kapacitet saknas, dvs. att alla anläggningar omfattas av rapporteringsplikten

(²) EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

(³) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

(⁴) Detta tröskelvärde för kapaciteten skall senast 2010 göras till föremål för översyn mot bakgrund av resultaten från den första omgången rapporter

BILAGA II

Föroreningar(*)

Nr	CAS-nummer	Förorening (¹)	Tröskelvärde för utsläpp (kolumn 1)		
			till luft (kolumn la) kg/år	till vatten (kolumn lb) kg/år	till mark (kolumn lc) kg/år
1	74-82-8	Metan (CH ₄)	100 000	— (²)	—
2	630-08-0	Kolmonoxid (CO)	500 000	—	—
3	124-38-9	Koldioxid (CO ₂)	100 miljoner	—	—
4		Fluorerade kolväten (HFC) (³)	100	—	—
5	10024-97-2	Dikväveoxid (N ₂ O)	10 000	—	—
6	7664-41-7	Ammoniak (NH ₃)	10 000	—	—
7		Flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC)	100 000	—	—
8		Kväveoxider (NO _x /NO ₂)	100 000	—	—
9		Perfluorkarboner (PFC) (⁴)	100	—	—
10	2551-62-4	Svavelhexafluorid (SF ₆)	50	—	—
11		Svaveloxider (SO ₂ /SO ₃)	150 000	—	—
12		Totalkväve	—	50 000	50 000
13		Totalfosfor	—	5 000	5 000
14		Klorfluorkolväten (HCFC) (⁵)	1	—	—
15		Klorfluorkarboner (CFC) (⁶)	1	—	—
16		Haloner (⁷)	1	—	—
17		Arsenik och arsenikföreningar (som As) (⁸)	20	5	5
18		Kadmium och kadmiumföreningar (som Cd) (⁸)	10	5	5
19		Krom och kromföreningar (som Cr) (⁸)	100	50	50
20		Koppar och kopparföreningar (som Cu) (⁸)	100	50	50
21		Kvicksilver och kvicksilverföreningar (som Hg) (⁸)	10	1	1
22		Nickel och nickelföreningar (som Ni) (⁸)	50	20	20
23		Bly och blyföreningar (som Pb) (⁸)	200	20	20
24		Zink och zinkföreningar (som Zn) (⁸)	200	100	100
25	15972-60-8	Alaklor	—	1	1
26	309-00-2	Aldrin	1	1	1
27	1912-24-9	Atrazin	—	1	1
28	57-74-9	Klordan	1	1	1

(*) Utsläpp av föroreningar som faller under flera föroreningskategorier skall rapporteras under var och en av dessa kategorier.

Nr	CAS-nummer	Förorening (¹)	Tröskelvärde för utsläpp (kolumn 1)		
			till luft (kolumn la) kg/år	till vatten (kolumn lb) kg/år	till mark (kolumn lc) kg/år
29	143-50-0	Klordekon	1	1	1
30	470-90-6	Klorfenvinfos	—	1	1
31	85535-84-8	Klorerade alkaner C ₁₀ -C ₁₃	—	1	1
32	2921-88-2	Klorpyrifos	—	1	1
33	50-29-3	DDT	1	1	1
34	107-06-2	1,2-diklorethan (EDC)	1 000	10	10
35	75-09-2	Diklormetan (DCM)	1 000	10	10
36	60-57-1	Dieldrin	1	1	1
37	330-54-1	Diuron	—	1	1
38	115-29-7	Endosulfan	—	1	1
39	72-20-8	Endrin	1	1	1
40		Halogenerade organiska föreningar (som AOX) (²)	—	1 000	1 000
41	76-44-8	Heptaklor	1	1	1
42	118-74-1	Hexaklorbensen (HCB)	10	1	1
43	87-68-3	Hexaklorbutadien (HCBd)	—	1	1
44	608-73-1	1,2,3,4,5,6- hexaklorcyklohexan- (HCH)	10	1	1
45	58-89-9	Lindan	1	1	1
46	2385-85-5	Mirex	1	1	1
47		PCDD +PCDF (dioxiner +furaner) (som Teq) (¹⁰)	0,0001	0,0001	0,0001
48	608-93-5	Pentaklorbensen	1	1	1
49	87-86-5	Pentaklorfenol (PCP)	10	1	1
50	1336-36-3	Polyklorerade bifenyler (PCB)	0,1	0,1	0,1
51	122-34-9	Simazin	—	1	1
52	127-18-4	Tetrakloretylen (PER)	2 000	10	—
53	56-23-5	Tetraklormetan (TCM)	100	1	—
54	12002-48-1	Triklorbensener (TCB) (alla isomerer)	10	1	—
55	71-55-6	1,1,1-triklorethan	100	—	—
56	79-34-5	1,1,2,2-tetraklorethan	50	—	—
57	79-01-6	Triklöretylen	2 000	10	—
58	67-66-3	Triklormetan	500	10	—
59	8001-35-2	Toxafen	1	1	1
60	75-01-4	Vinylklorid	1 000	10	10
61	120-12-7	Antracen	50	1	1

Nr	CAS-nummer	Förorening (¹)	Tröskelvärde för utsläpp (kolumn 1)		
			till luft (kolumn la) kg/år	till vatten (kolumn lb) kg/år	till mark (kolumn lc) kg/år
62	71-43-2	Bensen	1 000	200 (som BTEX) (¹¹)	200 (som BTEX) (¹¹)
63		Bromerade difenyletrar (PBDE) (¹²)	—	1	1
64		Alkylfenol och alkylfenoletoxila- ter (NP/NPE)	—	1	1
65	100-41-4	Etylbensen	—	200 (som BTEX) (⁶)	200 (som BTEX) (⁶)
66	75-21-8	Etylenoxid	1 000	10	10
67	34123-59-6	Isoproturon	—	1	1
68	91-20-3	Naftalen	100	10	10
69		Tennorganiska föreningar (som totalt Sn)	—	50	50
70	117-81-7	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	10	1	1
71	108-95-2	Fenol (som totalt C) (¹³)	—	20	20
72		Polycykliska aromatiska kolväten (PAH) (⁸)	50	5	5
73	108-88-3	Toluol	—	200 (som BTEX) (⁶)	200 (som BTEX) (⁶)
74		Tributyltenn och tributyltennföre- ningar (¹⁵)	—	1	1
75		Trifenyltenn och trifenylytennföre- ningar (¹⁶)	—	1	1
76		Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD/3)	—	50 000	—
77	1582-09-8	Trifluralin	—	1	1
78	1330-20-7	Xylen (¹⁷)	—	200 (som BTEX) (⁶)	200 (som BTEX) (⁶)
79		Klorider (som totalt Cl)	—	2 miljoner	2 miljoner
80		Klor och oorganiska klorföre- ningar (som HCl)	10 000	—	—
81	1332-21-4	Asbest	1	1	1
82		Cyanider (som totalt CN)	—	50	50
83		Fluorider (som totalt F)	—	2 000	2 000
84		Fluor och oorganiska fluorföre- ningar (som HF)	5 000	—	—
85	74-90-8	Cyanväte (HCN)	200	—	—
86		Partiklar (PM ₁₀)	50 000	—	—
87	1806-26-4	Oktylfenol och oktylfenoletoxy-lat	—	1	—

4.2.2006

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 33/15

Nr	CAS-nummer	Förening (¹)	Tröskelvärde för utsläpp (kolumn 1)		
			till luft (kolumn la) kg/år	till vatten (kolumn lb) kg/år	till mark (kolumn lc) kg/år
88	206-44-0	Fluoranten	—	1	—
89	465-73-6	Isodrin	—	1	—
90	36355-1-8	Hexabrombifenyl	0,1	0,1	0,1
91	191-24-2	Benzo(g,h,i)perylene		1	

^{f1}) Om inte annat anges skall för varje förorenande ämne som finns förtecknat i bilaga II rapporteras den totala massan av detta förorenande ämne eller, om det förorenande ämnet består av en grupp av ämnen, den totala massan för denna grupp.

^g) Ett streck (—) anger att parametern och mediet inte medför någon rapporteringsplikt.

^h) Totala massan av fluorkolväten: summan av HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.

ⁱ) Totala massan av perfluorkarbonen summan av CF₄, C₂F₆, C₃F₈, C₄F₁₀, c-C₄F₈, C₅F₁₂, C₆F₁₄.

^j) Totala massan av ämnen inklusive deras isomerer förtecknade i grupp VIII i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EGT L 244, 29.9.2000, s. 1). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1804/2003 (EUT L 265, 16.10.2003, s. 1).

^k) Totala massan av ämnen inklusive deras isomerer förtecknade i grupp I och II i bilaga I till förordning (EG) nr 2037/2000.

^l) Totala massan av ämnen inklusive deras isomerer förtecknade i grupp III och VI i bilaga I till förordning (EG) nr 2037/2000.

^m) Alla metaller skall rapporteras som den totala massan av grundämnet i alla kemiska former som förekommer i utsläppet.

ⁿ) Halogenerade organiska föreningar som, uttryckta som klorider, kan absorberas i aktivt kol.

^o) Uttryckt som I-TEQ.

^p) Enskilda föreningar skall rapporteras om tröskelvärdet för BTEX (summan av bensen, toluen, etylbensen och xylener) överskrids.

^q) Totala massan av följande bromerade difenyletrar: penta-BDE, okta-BDE och deka-BDE.

^r) Totala massan av fenol och enkla substituerade fenoler, uttryckta som totala massan kol.

^s) Polycykliska aromatiska kolväten (PAH) skall mätas som bens(a)pyren (50-32-8), bens(b)fluoranten (205-99-2), bens(k)fluoranten (207-08-9), indeno(1,2,3-cd)pyren (193-39-5) (från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar [EUT L 229, 29.6.2004, s. 5]). ^t) Totala massan of

tributyltennföreningar, uttryckta som massan av tributyltenn.

^u) Totala massan of trifenylytennföreningar, uttryckta som massan av trifenylytenn.

^v) Totala massan of xylen (ortoxylen, metaxylen, paraxylen).

BILAGA III

Mall för medlemsstaternas rapportering till kommissionen av utsläpps och överföringsdata

Referensår		
Uppgifter om industrienheten		
Moderbolagets namn Industrienhetens namn Industrienhetens identifieringsnummer Gatuadress Ort Postnummer Land Platsens koordinater Avrinningsdistrikt (¹) NACE-kod (fyra siffror) Huvudsaklig ekonomisk verksamhet Produktionsvolym (frivillig uppgift) Antal anläggningar (frivillig uppgift) Antal driftstimmar per år (frivillig uppgift) Antal anställda (frivillig uppgift) Fält för information i form av text eller webbplatsadress som lämnas av industrienheten eller moderbolaget (frivillig uppgift)		
Industrienhetens samtliga verksamheter enligt bilaga I (enligt det kodsysteem som anges i bilaga I samt IPPC-koden om sådan finns)		
Verksamhet 1 (huvudsaklig verksamhet enligt bilaga I) Verksamhet 2 Verksamhet N		
Data om industrienhetens utsläpp till luften av alla föroreningar som överskrider tröskelvärdet (enligt bilaga II)		Utsläpp till luft
Förorening 1 Förorening 2 Förorening N	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	T: Totalt kg/år A: Genom olyckshändelser kg/år
Data om industrienhetens utsläpp till vatten av alla föroreningar som överskrider tröskelvärdet (enligt bilaga II)		Utsläpp till vatten
Förorening 1 Förorening 2 Förorening N	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	T: Totalt kg/år A: Genom olyckshändelser kg/år
Data om industrienhetens utsläpp till mark av alla föroreningar som överskrider tröskelvärdet (enligt bilaga II)		Utsläpp till mark
Förorening 1 Förorening 2 Förorening N	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	T: Totalt kg/år A: Genom olyckshändelser kg/år

Borttransport av enskilda föroreningar för avloppsrening i mängder som överstiger tröskelvärdet (enligt bilaga II)		
Förorening 1	M: mätning; använd analysmetod C:	kg/år
Förorening 2	beräkning; använd beräkningsmetod E:	
Förorening N	uppskattning	
Industrienhetens borttransport av farligt avfall som överstiger tröskelvärdet (enligt artikel 5)		
<u>Inom landet:</u> För återvinning (R)	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
<u>Inom landet:</u> För bortskaffande (D)	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
<u>Till andra länder:</u> För återvinning (R) Namn på den som svarar för återvinningen Dennes adress Adress till den återvinningsanläggning som tar hand om avfallet	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
<u>Till andra länder:</u> För bortskaffande (D) Namn på den som svarar för bortskaffandet Dennes adress Adress till den återvinningsanläggning som tar hand om avfallet	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
Industrienhetens borttransport av icke-farligt avfall som överstiger tröskelvärdet (enligt artikel 5)		
För återvinning (R)	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
För bortskaffande (D)	M: mätning; använd analysmetod C: beräkning; använd beräkningsmetod E: uppskattning	ton/år
Behörig myndighet för förfrågningar från allmänheten: Namn Gatuadress Ort Telefon Fax E-postadress		
<p>²⁾ Enligt artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 20 00/6 O/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område. (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1). Direktivet ändrat genom beslut nr 2455/2001/EG (EGTL 331, 15.12.2001, s. 1).</p>		

Bilaga 2: Jämförelse mellan verksamheter i IPPC och i det europeiska registret

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
1	Industrier inom energisektorn		1.	Energisektorn		
1.2	Olje- och gasraffinaderier		(a)	Olje- och gasraffinaderier	* ¹²³	
1.4	Anläggningar för överföring av kol till gas- och vätskeformiga produkter		(b)	Anläggningar för förgasning och kondensering	*	Definitionen av IPPC-verksamheten som gäller överföring av kol till gas- och vätskeformiga produkter har utökats till att gälla varje typ av förgasning och kondensering (dvs. inte enbart från kol). Förgasning/kondensering av ämnen andra än kol, som t.ex. skiffer, petroleumkoks, högsvavlig brännolja eller andra ämnen skall rapporteras till det europeiska registret.
1.1	Förbränningsanläggningar med installerad tillförd effekt av mer än	50 MW	(c)	Värme kraftverk och andra förbränningsanläggningar	Med en värmeförsel på 50 megawatt (MW)	Olika formulering men som gäller samma verksamheter.
1.3	Koksverk		(d)	Koksverk	*	
			(e)	Kolkvarnar	Med en kapacitet på 1 ton per timme	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC.
			(f)	Anläggningar för tillverkning av kolprodukter och fasta rökfria bränslen	*	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Observera att den industriella briketteringen av kol och brun kol ingår i bilaga II till EIA-direktivet 85/337/EEG ¹²⁴ .
2	Produktion och omvandling av metaller		2.	Produktion och behandling av metaller		
2.1	Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig järnmalm, inbegripet		(a)	Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet	*	

¹²³ En asterisk (*) anger att det inte finns någon kapacitetströskel (alla industrierheter skall rapportera).

¹²⁴ EUT L 175, 5.7.1985, s. 40.

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
	svavelhaltig malm.			svavelhaltig malm.		
2.2	Anläggningar för produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning	med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	(b)	Anläggningar för framställning av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning	Med en kapacitet på 2,5 ton per timme	Ny formulering: på engelska har (primär eller sekundär) "fusion" ändrats till "melting" [båda betyder "smältning"], ingen förändring av de verksamheter som berörs.
2.3	Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller		(c)	Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller		
	(a) genom varmvalsning	med en kapacitet som överstiger 20 bruttoton stål per timme		(i) Genom varmvalsning	Med en kapacitet på 20 ton stål per timme	
	(b) genom hammarsmide	där slagkraften per hammare överstiger 50 kJ och när den använda värmeeffekten överstiger 20 MW		(ii) Genom hammarsmide	Med en slagkraft per hammare på 50 kJ och där den använda värmeeffekten överstiger 20 MW	
	(c) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall	med en inmatning som överstiger 2 bruttoton stål per timme.		(iii) Genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall	Med en inmatning på 2 bruttoton stål per timme.	
2.4	Järn- och stålgiuterier	med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.	(d)	Järn- och stålgiuterier	Med en produktionskapacitet på 20 ton per dygn	

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
2.5	Anläggningar		(e)	Anläggningar:		
	(a) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer			(i) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer	*	
	(b) för smältning, inklusive framställning av legeringsmetaller, av ickejärnmetaller inklusive återvinningsprodukter, (färskning, formgjutning etc.)	med en smältningsskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium eller 20 ton per dygn för övriga metaller		(ii) för smältning, inklusive framställning av legeringar, av ickejärnmetaller inklusive återvinningsprodukter, (färskning, formgjutning etc.)	Med en smältningsskapacitet på 4 ton per dygn för bly och kadmium eller 20 ton per dygn för övriga metaller	
2.6	Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process	där behandlingsbadet har en volym som överstiger 30 m ³ .	(f)	Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process	Där behandlingsbadet har en volym på 30 m ³ .	
3.	Mineralindustri		3.	Mineralindustri		
			(a)	Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet	*	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Observera att underjordsbrytningen ingår i bilaga II till EIA-direktivet 85/337/EEG
			(b)	Dagbrottsbrytning och stenbrottsbrytning	När utvinningsplatsen där utvinningsverksamheten faktiskt bedrivs har en yta på 25 hektar	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Observera att brytning i stenbrott och dagbrott där ytan på utvinningsplatsen överstiger 25 hektar ingår i bilaga I och projekt under den gränsen ingår i bilaga II till EIA-direktivet 85/337/EEG. ”Utvinningsplats där utvinningsverksamheten faktiskt bedrivs” innebär ytan på utvinningsplatsen förutom ytan på det återställda området och förutom området för framtida

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Ändringar i förordningen om det europeiska registret
						utvinning.
3.1	Anläggningar för produktion av		(c)	Anläggningar för framställning av		
	klinker (cement) i roterugn	med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn		(i) cementklinker i roterugn	Med en produktionskapacitet på 500 ton per dygn	
	eller av kalk i roterugn	med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn,		(ii) kalk i roterugn	Med en produktionskapacitet på 50 ton per dygn	
	eller i andra typer av ugnar	med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn,		(iii) klinker (cement) eller kalk i andra typer av ugnar	Med en produktionskapacitet på 50 ton per dygn	Definitionen för IPPC-verksamheten, som gäller cementklinker i andra ugnar, har utökats till att gälla båda, cementklinker eller kalk i andra ugnar.
3.2	Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter		(d)	Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter	*	
3.3	Anläggningar för produktion av glas inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfibrer	med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn,	(e)	Anläggningar för tillverkning av glas inklusive glasfibrer	Med en smältningskapacitet på 20 ton per dygn	
3.4	Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive sådana för tillverkning av mineralull	med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	(f)	Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive framställning av mineralull	Med en smältningskapacitet på 20 ton per dygn	
3.5	Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor,	med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn, och/eller en	(g)	Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten,	Med en produktionskapacitet på 75 ton per dygn, eller med en	”och/eller” har ändrats till ”eller”. Klargörande eller utvidgning beroende på vad medlemsstaten har valt att göra med ”och/eller” under IPPC.

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
	tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin,	ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en satsningsdensitet på mer än 300 kg per m ³		kakel, stengods eller porslin	ugnskapacitet på 4 m ³ och med en satsningsdensitet på 300 kg per m ³	
4.	Kemisk industri Produktion enligt verksamhetskategorierna i punkt 4 avser tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges i punkt 4.1-4.6		4.	Kemisk industri		Omfattningen av den kemiska industrin under IPPC-direktivet och förordningen om det europeiska registret är den samma.
4.1	Kemiska fabriker för framställning av kemiska, organiska produkter som t.ex.		(a)	Anläggningar för kemisk framställning av organiska baskemikalier såsom	*	
	(a) kolväten, (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska),			(i) Kolväten, (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska)		
	(b) syreinhållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider, epoxihartser,			(i) Syreinhållande organiska föreningar, exempelvis alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider, epoxihartser		
	(c) svavelinnehållande organiska föreningar			(iii) Organiska svavelföreningar		

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
	(d) kväveinnehållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater			(iv) Kväveinnehållande organiska föreningar, exempelvis aminer, amider, nitroso-, nitro-, eller nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater		
	(e) fosfororganiska föreningar			(v) Fosfororganiska föreningar		
	(f) halogenerade kolväten			(vi) Halogenerade kolväten		
	(g) metallorganiska föreningar			(vii) Metallorganiska föreningar		
	(h) basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cullulosa)			(h) Basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cullulosa)		
	(i) syntetgummi			(ix) Syntetgummi		
	(j) färgämnen och pigment			(x) Färgämnen och pigment		
	(k) ytaktiva ämnen och tensider			(xi) Ytaktiva ämnen och tensider		
4.2	Kemiska fabriker för framställning av oorganiska baskemikalier såsom:		(b)	Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier såsom	*	
	(a) gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider,			(i) gaser, exempelvis ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar,		

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
	svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen)			kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen)		
	(b) syror som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet			(ii) syror exempelvis kromsyra, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet		
	(c) baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid			(iii) baser, exempelvis ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid		
	(d) salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silverniträt			(iv) salter, exempelvis ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silverniträt		
	(e) icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid			(v) icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar exempelvis kalciumkarbid, kisel och kiselkarbid		
4.3	Kemiska anläggningar för framställning av gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta)		(c)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödningsmedel (enkla eller sammansatta)	*	
4.4	Kemiska anläggningar för framställning av bekämpningsmedel		(d)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av växtskyddsmedel och	*	

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
				biocider		
4.5	Kemiska anläggningar med kemisk eller biologisk tillverkning av läkemedel.		(e)	Anläggningar för industriell framställning av läkemedel genom kemiska eller biologiska processer.	*	
4.6	Kemiska anläggningar för framställning av sprängämnen		(f)	Anläggningar för industriell framställning av sprängämnen och pyrotekniska produkter	*	Utvidgning: till IPPC-verksamheten har man lagt till tillverkning av pyrotekniska produkter
5.	Avfallshantering Utan att detta påverkar artikel 11 i direktiv 75/442/EEG och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ¹²⁵		5.	Avfallshantering och avloppsvattenrening,		
5.1	Anläggningar för omhändertagande av farligt avfall som avses i artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG, såsom dessa definieras i bilagorna II A och II B (operationerna R1, R5, R6, R8 och R9) i direktiv 75/442/EEG och i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor ¹²⁶	med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn	(a)	Anläggningar för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall	Som tar emot 10 ton per dag	Utvidgning: Det europeiska registret gäller alla anläggningar för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall över tröskelvärdet, medan IPPC endast gäller vissa typer av hantering.

¹²⁵ EUT nr L 377, 31. 12. 1991, s. 20. Direktiv som ändrats av direktiv 94/31/EG (EUT nr L 168, 2. 7. 1994, s. 28).

¹²⁶ EUT nr L 194, 25. 7. 1975, s. 23. Direktiv som senast ändrats av direktiv 91/692/EEG (EUT nr L 377, 31. 12. 1991, s. 48).

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
5.2	Anläggningar för förbränning av kommunalt avfall som det definieras genom rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om minskning av luftförorening från nya kommunala avfallsanläggningar ¹²⁷ och rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar ¹²⁸	med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme	(b)	Anläggningar för förbränning av icke-farligt avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ¹²⁹	Med en kapacitet på 3 ton per timme	Ändring av verksamhetsbeskrivningen från "förbränning av kommunalt avfall" till termen "förbränning av icke-farligt avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG..."
5.3	Anläggningar för omhändertagande av icke-farligt avfall som det definieras i bilaga IIA i direktiv 75/442/EEG under rubrikerna D8 och D9,	med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn	(c)	Anläggningar för bortskaffande av icke-farligt avfall	Med en kapacitet på 50 ton per dygn	Utvidgning: Det europeiska registret gäller alla anläggningar för bortskaffande av farligt avfall över det angivna tröskelvärdet, medan IPPC endast gäller vissa typer av hantering.

¹²⁷ EUT nr L 163, 14. 6. 1989, s. 32.

¹²⁸ EUT nr L 203, 15. 7. 1989, s. 50.

¹²⁹ EUT L 332, 28.12.2000, s. 91.

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
5.4	Avfallsdeponier med undantag för avfallsdeponier för inert avfall	som tar emot mer än 10 ton per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton	(d)	Avfallsdeponier (utom deponier för inert avfall och deponier som stängdes definitivt före den 16 juli 2001 eller för vilka den efterbehandlingsfas som de behöriga myndigheterna kräver enligt artikel 13 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ¹³⁰ löpt ut)	Som tar emot 10 ton per dygn eller som har en total kapacitet på 25 000 ton	I det europeiska registret har ett uttryckligt undantag införts vad gäller deponier som inte längre tar emot avfall. De deponier har undantagits <ul style="list-style-type: none"> – som stängdes definitivt innan den 16 juli 2001 eller – för vilka den efterbehandlingsfas som de behöriga myndigheterna kräver enligt artikel 13 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall har löpt ut.
6.5	Anläggningar för animaliskt avfall	som överstiger 10 ton per dag	(e)	Anläggningar för destruering eller återvinning av slaktkroppar och animaliskt avfall	Med en behandlingskapacitet på 10 ton per dygn	
			(f)	Anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	Med en kapacitet på 100 000 personekvivalenter	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Observera att anläggningar för rening av avloppsvatten med en kapacitet som överskrider 150 000 personekvivalenter enligt definitionerna i artikel 2 punkt 6 i direktiv 91/271/EEG ingår i bilaga I och projekt under denna kapacitet ingår i bilaga II i EIA-direktivet 85/337/EEG.
			(g)	Avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från sådana verksamheter som anges i denna bilaga	Med en kapacitet på 10 000 m ³ per dygn ¹³¹	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Här har avloppsanläggningarna för industriellt avloppsvatten som betjänar en eller flera andra bilaga I-verksamheter med en kapacitet på 10 000 m ³ per dygn lagts till. Observera att dessa avloppsanläggningar i stor utsträckning

¹³⁰ EUT L 182, 25.7.1975, s. 1. Direktiv som ändrats genom förordning (EG) nr 1882/2003.

¹³¹ Detta tröskelvärde skall senast 2010 göras till föremål för översyn mot bakgrund av resultaten från den första omgången rapporter.

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
						redan har rapporterat sina utsläpp under EPER, dvs. om det handlar om stora industrikomplex som rapporterar sina utsläpp enligt undantagsklausulen i del III, bilaga 2 till EPER-vägledningen.
6.	Annan verksamhet					
			6.	Framställning och bearbetning av papper och trä		
6.1	Industriella anläggningar för framställning av: (a) pappersmassa av trä eller andra fibrösa material		(a)	Anläggningar för framställning av pappersmassa av trä eller liknande fibrösa material	*	Klargörande av ny formulering: "andra fibrösa material" har ändrats till "liknande fibrösa material".
	(b) papper och papp	där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn	(b)	Anläggningar för framställning av papper och kartong och andra primära träprodukter (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood)	Med en produktionskapacitet på 20 ton per dygn	Utvidgning av IPPC-verksamheten, från att gälla framställning av papper och papp till att även gälla andra primära träprodukter som spånplattor, fiberskivor och plywood.
			(c)	Anläggningar för impregnering eller doppning av trä och träprodukter med kemikalier	Med en produktionskapacitet på 50 m ³ per dygn	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC.
			7.	Intensiv animalieproduktion och intensivt vattenbruk		
6.6	Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller svin vilka anläggningar förfogar över mer än	(a) 40 000 platser för fjäderfä	(a)	Anläggningar för intensiv fjäderfä- eller grisuppfödning	(i) Med 40 000 platser för fjäderfä	
		(b) 2 000 platser för slaktsvin avsedda för			(ii) Med 2 000 platser för slaktsvin avsedda	

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
		produktion (> 30 kg) eller			för produktion (> 30 kg)	
		(c) 750 platser för suggor			(i) Med 750 platser för suggor	
			(b)	Intensivt vattenbruk	Med en produktionskapacitet på 1 000 ton fisk eller skaldjur per år	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. Observera att projekt för intensivt vattenbruk ingår i bilaga II till EIA-direktivet 85/337/EEG.
			8.	Animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn		Dryckessektorn omnämns uttryckligen.
6.4	(a) Slakterier	för en produktion baserad på en slaktvikt som överstiger 50 ton per dygn	(a)	Slakterier	För en produktionskapacitet baserad på en slaktvikt på 50 ton per dygn	
	(b) Framställning av livsmedel med beredning och behandling av:		(b)	Behandling och framställning, avsedd för produktion av livsmedel och drycker av:		Ny formulering: det uttryckliga omnämmandet av "drycker" trots att dessa redan omfattades (inbegripna i "livsmedel") av IPPC.
	— animaliska råvaror (förutom mjölk)	för en produktion av mer än 75 ton produkter per dygn		(i) animaliska råvaror (förutom mjölk)	För en produktion av 75 ton produkter per dygn	
	— vegetabiliska råvaror	för en produktion av mer än 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde)		(ii) vegetabiliska råvaror	för en produktion av 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde)	

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
	(c) Framställning av mjölkprodukter	Baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (kvartalsmedelvärde)	(c)	Behandling och framställning av mjölkprodukter	Med en invägningskapacitet på 200 ton per dygn (kvartalsmedelvärde)	Annorlunda formulering: IPPC utgår från den genomsnittliga mängden mjök som tas emot medan det europeiska registret utgår från anläggningens invägningskapacitet.
			9.	Annan verksamhet		
6.2	Anläggningar för förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av fibrer eller textilier	där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn	(a)	Anläggningar för förbehandling (exempelvis tvättning, blekning, mercerisering) eller färgning av fibrer eller textilier	Med en behandlingskapacitet på 10 ton per dygn	
6.3	Garverier för en produktion av mer än 12 ton produkter per dygn.	där behandlingskapaciteten överstiger 12 ton slutprodukter per dygn	(b)	Garverier	Med en behandlingskapacitet på 12 ton slutprodukter per dygn	
6.7	Anläggningar som är avsedda för ytbehandling av material, föremål eller produkter och som använder organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering	med en förbrukning av lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 t/år	(c)	Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering	För en förbrukning av lösningsmedel på 150 kg per timme eller 200 ton per år	

IPPC-direktivet (96/61/EG)			Förordningen om det europeiska registret			Ändringar i förordningen om det europeiska registret
Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	Kod	Verksamhet	Kapacitetströskel	
6.8	Anläggningar för framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering		(d)	Anläggningar för framställning av kol (hårdbränd kol) eller av grafitelektroder genom förbränning eller grafitisering	*	
			(e)	Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa	Som kan ta emot 100 m långa fartyg	Ny verksamhet i det europeiska registret jämfört med IPPC. I viss utsträckning täcks redan dessa på annan plats (i synnerhet "ytbehandling med lösningsmedel" under verksamhet 6.7 i bilaga I) i IPPC-direktivet. Observera att skeppsvarv omfattas av bilaga II till EIA-direktivet 85/337/EEG

Tabell 21: Jämförelse mellan verksamheterna i IPPC-direktivet och bilaga I-verksamheterna i förordningen om det europeiska registret

Bilaga 3: Lista över internationellt godkända mätmetoder för luft- och vattenföroreningar^{*}

OBSERVERA – De olika stegen i dessa tre mätmetoder (provtagning, transport och förvaring, förbehandling, extraktion, analys-kvantifiering, rapportering) är indelade i en eller flera standarder. Vid utsläpp till luft omfattar de nämnda standarderna i allmänhet samtliga steg i mätmetoderna. Vid utsläpp till vatten omfattar de nämnda standarderna i allmänhet analys-kvantifieringssteget. Riktlinjer angående de övriga stegen finns under "allmänna standarder (G1-G7)" i slutet av denna tabell, de omfattar även standarderna (G6, G7) om frågor som laboratoriernas kompetens, osäkerhet... osv.

Att CEN- eller ISO-standarder saknas i denna tabell innebär inte alltid att det saknas relevanta metoder, arbete med sådana ämnen kan exempelvis redan pågå inom CEN eller ISO.

Nr	CAS-nummer	Förorening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
1	74-82-8	Metangas (CH ₄)	ISO-standard förbereds av ISO/TC 146/SC 1/ WG 22 (endast som information)	---
2	630-08-0	Kolmonoxid (CO)	EN 15058:2004 ISO 12039:2001	---
3	124-38-9	Koldioxid (CO ₂)	ISO 12039:2001	---
4		Fluorerade kolväten (HFC)		---
5	10024-97-2	Dikväveoxid (N ₂ O)	ISO-standard förbereds av ISO/TC 146/SC 1/ WG 19 (endast som information)	---
6	7664-41-7	Ammoniak (NH ₃)		---
7		Flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC)	EN 13649:2001	---
8		Kväveoxider (NO _x /NO ₂)	EN 14792:2005 ISO 11564:1998 ISO 10849:1996	---
9		Perfluorkarboner (PFC)		---
10	2551-62-4	Svavelhexafluorid (SF ₆)		---

^{*} Utsläpp av föroreningar som faller inom flera olika kategorier skall rapporteras inom var och en av dessa kategorier.

Nr	CAS-nummer	Förorening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
11		Svaveloxider (SO _x /SO ₂)	EN 14791:2005 ISO 7934:1989 ISO 7935:1992 ISO 11632:1998	---
12		Totalkväve	---	EN 12260:2003 EN ISO 11905-1:1998
13		Totalfosfor	---	EN ISO 15681-1:2004 EN ISO 15681-2:2004 EN ISO 11885:1997 EN ISO 6878:2004
14		Klorfluorkolväten (HCFC)		---
15		Klorfluorkarboner (CFC)		---
16		Haloner		---
17		<i>Arsenik</i> och arsenikföreningar (som As)	EN 14385:2004	EN ISO 11969:1996 EN 26595:1992
18		<i>Kadmium</i> och kadmiumföreningar (som Cd)	EN 14385:2004	EN ISO 5961:1995 EN ISO 11885:1997
19		<i>Krom</i> och kromföreningar (som Cr)	EN 14385:2004	EN 1233:1996 EN ISO 11885:1997
20		<i>Koppar</i> och kopparföreningar (som Cu)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997
21		<i>Kvicksilver</i> och kvicksilverföreningar (som Hg)	EN 13211:2001 EN 14884:2005	EN 1483:1997 EN 12338:1998 EN 13506:2001 Beroende på koncentrationsgraden
22		<i>Nickel</i> och nickelföreningar (som Ni)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997
23		<i>Bly</i> och blyföreningar (som Pb)	EN 14385:2004	EN ISO 11885:1997

Nr	CAS-nummer	Förening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
24		Zink och zinkföreningar (som Zn)		EN ISO 11885:1997
25	15972-60-8	Alaklor	---	
26	309-00-2	Aldrin		EN ISO 6468:1996
27	1912-24-9	Atrazin	---	EN ISO 10695:2000
28	57-74-9	Klordan		
29	143-50-0	Klordekan		
30	470-90-6	Klorfenvinfos	---	
31	85535-84-8	Klorerade alkaner, C ₁₀ -C ₁₃	---	
32	2921-88-2	Klorpyrifos	---	
33	50-29-3	DDT		EN ISO 6468:1996
34	107-06-2	1,2-dikloretan (EDC)		EN ISO 10301:1997 EN ISO 15680:2003
35	75-09-2	Diklormetan (DCM)		EN ISO 10301:1997 EN ISO 15680:2003
36	60-57-1	Dieldrin		EN ISO 6468:1996
37	330-54-1	Diuron	---	EN ISO 11369:1997
38	115-29-7	Endosulfan	---	EN ISO 6468:1996
39	72-20-8	Endrin		EN ISO 6468:1996
40		Halogenerade organiska föreningar (som AOX)	---	EN ISO 9562:2004
41	76-44-8	Heptaklor		EN ISO 6468:1996
42	118-74-1	Hexaklorbensen (HCB)		EN ISO 6468:1996
43	87-68-3	Hexaklorbutadien (HCBd)	---	
44	608-73-1	1,2,3,4,5, 6 -Hexaklorcyklohexan (HCH)		EN ISO 6468:1996
45	58-89-9	Lindan		EN ISO 6468:1996
46	2385-85-5	Mirex		
47		PCDD +PCDF (dioxiner +furaner) (som TEQ)	EN 1948-1 to -3:2006	ISO 18073:2004

Nr	CAS-nummer	Förorening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
48	608-93-5	Pentaklorbensen		EN ISO 6468:1996
49	87-86-5	Pentaklorfenol (PCP)		
50	1336-36-3	Polyklorinerade bifenyler (PCB)	(prCEN/TS 1948-4) endast som information	EN ISO 6468:1996
51	122-34-9	Simazin	---	EN ISO 11369:1997 EN ISO 10695:2000
52	127-18-4	Tetrakloretylen (PER)		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
53	56-23-5	Tetraklormetan (TCM)		EN ISO 10301:1997
54	12002-48-1	Triklorbensener (TCB) (<i>alla isomerer</i>)		EN ISO 15680:2003
55	71-55-6	1,1,1-triklorethan		---
56	79-34-5	1,1,2,2-tetraklorethan		---
57	79-01-6	Triklöretylen		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
58	67-66-3	Triklormetan		EN ISO 15680:2003 EN ISO 10301:1997
59	8001-35-2	Toxafen		
60	75-01-4	Vinylklorid		EN ISO 15680:2003
61	120-12-7	Antracen	ISO 11338-1 to -2:2003	EN ISO 17993:2003
62	71-43-2	Bensen	EN 13649:2001	ISO 11423-1:1997 ISO 11423-2:1997 EN ISO 15680:2003
63		Bromerade difenyletrar (PBDE)	---	ISO/DIS 22032:2004
64		Nonylfenol och nonylfenoletoxylater (NP/NPE)	---	
65	100-41-4	Etylbensen	---	EN ISO 15680:2003
66	75-21-8	Etylenoxid		
67	34123-59-6	Isoproturon	---	

Nr	CAS-nummer	Förorening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
68	91-20-3	Naftalen		EN ISO 15680:2003 EN ISO 17993:2003
69		Tennorganiska föreningar (som totalt Sn)	---	EN ISO 17353:2005
70	117-81-7	Di-(2-ethyl- hexyl-)ftalat (DEHP)		EN ISO 18856:2005
71	108-95-2	Fenoler (som totalt C)	---	ISO 18857-1:2005
72		Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	ISO 11338-1 to -2:2003	EN ISO 17993:2003 ISO 7981-1:2005 ISO 7981-2:2005
73	108-88-3	Toluen	---	EN ISO 15680:2003
74		Tributylin och tributylinföreningar	---	EN ISO 17353:2005
75		Trifenyltin och trifenyltin-föreningar	---	EN ISO 17353:2005
76		Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD/3)	---	EN 1484:1997
77	1582-09-8	Trifluralin	---	
78	1330-20-7	Xylener	---	EN ISO 15680:2003
79		Klorider (som totalt Cl)	---	EN ISO 10304-1:1995 EN ISO 10304-2:1996 EN ISO 10304-4:1999 EN ISO 15682:2001
80		Klor och oorganiska klorföreningar (som HCl)	EN 1911-1 to -3:2003	---
81	1332-21-4	Asbest	ISO 10397:1993	
82		Cyanider (som totalt CN)	---	EN ISO 14403:2002
83		Fluorider (som totalt F)	---	EN ISO 10304-1:1995
84		Fluor och oorganiska fluorföreningar (som HF)	ISO/DIS 15713:2004	---
85	74-90-8	Cyanväte (HCN)		---

Nr	CAS-nummer	Förorening	EN- eller ISO-standard Utsläpp till luft (Förkortningar se nedan)	EN- eller ISO-standard Utsläpp till vatten (Förkortningar se nedan)
86		Partiklar (PM10)	ISO-standard förbereds av ISO/TC 146/SC 1/ WG 20 (finns tillgänglig som kommittéutkast CD 23210) (endast som information)	---
87	1806-26-4	Oktylfenoler och oktylfenoletoxylater	---	
88	206-44-0	Fluoranten	ISO 11338-1 to -2:2003	EN ISO 17993:2003
89	465-73-6	Isodrin	---	
90	36355-1-8	Hexabrombifenyl		
91	191-24-2	Benzo(g,h,i)perylene	---	EN ISO 17993:2003
ALLMÄNNA STANDARDER för UTSLÄPP till LUFT och/eller VATTEN				
G1	Water sampling – Part1 Guidance on the design of sampling programmes			EN ISO 5667-1:1996
G2	Water sampling – Part 10 Guidance on sampling waste water			EN ISO 5667-10:1992
G3	Water sampling – Part 3 Guidance on the preservation and handling of samples			EN ISO 5667-3:1994
G4	Guide to analytical quality control for water analysis			CEN/ISO TR 13530:1998
G5	Utsläpp och utomhusluft – Validering av en alternativ metod mot en referensmetod		CEN/TS 14793	
G6	Allmänna kompetenskrav för laboratorier som utför testning och kalibrering		EN ISO 17025:2005	
G7	GUM = Guide to the expression of uncertainty (1995) utgiven av BIPM, IEC, IFCC, ISO, IUPAC, IUPAP, OIML		CEN TS 13005:2000	

Tabell 22: Internationellt godkända mätmetoder för luft- och vattenföroreningar

Förkortningar:

EN	europeisk standard
CEN/TS	Teknisk specifikation från CEN
CEN/TR	Teknisk rapport från CEN
ISO	internationell standard
ISO/CD	ISO Committee Draft (kommittéutkast)
ISO/TS	Teknisk specifikation från ISO
ISO/TR	Teknisk rapport från ISO
ISO/DIS	ISO Draft Standard, undersökning pågår
ISO/FDIS	ISO Draft Standard som skall antas genom omröstning
PrXXX	Draft Standard (endast som information)
“---“	inget rapporteringstvång under det europeiska registret

Namn på standarder**EN- (ISO-)standarder**

SS-EN 1233 *Vattenundersökningar – Bestämning av krom med atomabsorptionsspektrometri*

SS-EN 1483:1997: *Vattenundersökningar – Bestämning av kvicksilver*

SS-EN 1484:1997: *Vattenundersökningar – Riktlinjer för bestämning av totalt organiskt kol (TOC) och löst organiskt kol (DOC)*

SS-EN 1911-1:1998: *Utsläpp och utomhusluft – Manuell metod för bestämning av HCl – Del 1: Provtagning av gaser*

SS-EN 1911-2:1998: *Utsläpp och utomhusluft – Manuell metod för bestämning av HCl – Del 2: Absorption av gasformiga ämnen*

SS-EN 1911-3:1998: *Utsläpp och utomhusluft – Manuell metod för bestämning av HCl – Del 3: Analys av absorptionslösningar och beräkningar*

SS-EN 1948-1:2006: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av PCDD/PCDF och dioxinliknande PCBs – Del 1: Provtagning av PCDD/PCDF*

SS-EN 1948-2:2006: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av PCDD/PCDF och dioxinliknande PCBs – Del 2: Extraktion och upparbetning av PCDD/PCDF*

SS-EN 1948-3:2006 *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av av masskoncentrationen av PCDD/PCDF och dioxinliknande PCBs – Del 3: Identifiering och kvantifiering av PCDD/PCDF*

prCEN/TS 1948-4:xxxx: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av PCDD/PCDF och dioxinliknande PCBs – Del 4: Provtagning och analys av dioxinliknande PCB*

SS-EN 12260:2003: *Vattenundersökningar – Bestämning av bundet kväve (TNb), efter oxidation till kväveoxider*

SS-EN 12338:1998: *Vattenundersökningar – Bestämning av kvicksilver med atomabsorptionsspektrometri efter koncentrerings genom amalgamerings*

ENV 13005:1999: *Guide to the expression of uncertainty in measurement*

SS-EN 13211:2001: *Utsläpp och utomhusluft – Manuell metod för bestämning av totalkoncentrationen kvicksilver*

SS-EN 13506:2001: *Vattenundersökningar – Bestämning av kvicksilver med atomfluorescens spektrometri*

SS-EN 13649:2001: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av enskilda gasformiga organiska föreningar – Metod med aktivt kol och lösningsmedelsabsorption*

SS-EN 14385:2004: *Luftkvalitet – Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av totalutsläpp av As, Cd, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl och V*

SS-EN 14791:2005: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen svaveldioxid - Referensmetod*

SS-EN 14792:2005: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen kvävedioxider(NO) – Referensmetod: Kemiluminescens*

SIS-CEN/TS 14793:2005: *Utsläpp och utomhusluft – Validering av en alternativ metod mot en referensmetod*

EN 14884:2005: *Air quality - Stationary source emissions - Determination of total mercury: Automated measuring systems*

SS-EN 15058:2004: *Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av kolmonoxid (CO) – Referensmetod: Icke-dispersiv infraröd spektroskopi*

SS-EN 26595:1992/AC:1992: *Vattenundersökningar – Bestämning av totalhalt arsenik – Spektrofotometrisk metod med silverdietylditiokarbamat (ISO 6595:1982)*

SS-EN ISO 5667-1:2005: *Vattenundersökningar – Provtagning – Del 1: Riktlinjer för utformning av provtagningsprogram och provtagningsmetoder (omarbetning av ISO 5667-1:1980 och ISO 5667-2:1991)*

SS-EN ISO 5667-3:2003: *Vattenundersökningar – Provtagning – Del 3: Riktlinjer för bevaring och hantering av vattenprov*

EN ISO 5667-10:1992: *Water quality; sampling; part 10: guidance on sampling of waste waters*

SS-EN ISO 5961:1995: *Vattenundersökningar – Bestämning av kadmium med atomabsorptionsspektrometri*

SS-EN ISO 6468:1996: *Bestämning av klorerade organiska insekticider, polyklorerade bifenyler och korbensener – Gaskromatografisk metod efter vätskeextraktion*

SS-EN ISO 6878:2004: *Vattenundersökningar – Bestämning av fosfor – Spektrofotometrisk metod med ammoniummolybdat*

SS-EN ISO 9562:2004: *Vattenundersökningar – Bestämning av adsorberbara organsikt bundna halogener (AOX)*

EN ISO 10301:1997: *Water quality - Determination of highly volatile halogenated hydrocarbons - Gas-chromatographic methods*

SS-EN ISO 10304-1:1995: *Vattenundersökningar – Bestämning av lösta fluorid-, klorid-, nitrit-, ortofosfat-, bromid-, nitrat- och sulfatjoner genom jonkromatografi – Del 1: Metod för vatten med låg föroreningsgrad*

SS-EN ISO 10304-2:1996: *Vattenundersökningar – Bestämning av lösta anjoner med jonkromatografi – Del 2: Bestämning av bromid, klorid, nitrat, nitrit, ortofosfat och sulfat i avloppsvatten*

SS-EN ISO 10304-4:1999: *Vattenundersökningar – Bestämning av lösta anjoner med jonkromatografi – Del 4: Bestämning av klorat, klorid och klorit i vatten med låg föroreningsgrad*

EN ISO 10695:2000: *Vattenundersökningar – Bestämning av några utvalda organiska kväve- och fosforföreningar – Gaskromatografiska metoder*

SS-EN ISO 11369:1998: *Vattenundersökningar – Bestämning av vissa utvalda växtbekämpningsmedel – Vätskekromatografisk metod (HPLC) med UV-detektion efter fast fas/vätske-extraktion*

SS-EN ISO 11885:1997: *Vattenundersökningar – Bestämning av 33 grundelement genom atomemissionsspektroskopi med induktivt kopplad plasma*

SS-EN ISO 11905-1:1998: *Vattenundersökningar – Bestämning av nitrogen – Del 1: Oxidativ upplutning med peroxodisulfat*

SS-EN ISO 11969:1996: *Vattenundersökningar – Bestämning av arsenik med atomabsorptionsspektrometri (hydridteknik)*

ENV/ISO 13530:1998: *Guide to analytical quality control for water analysis*

EN ISO 14403:2002: *Water quality - Determination of total cyanide and free cyanide by continuous flow analysis*

EN ISO 15680:2003: *Vattenundersökningar – Bestämning av ett antal monocykliska aromatiska kolväten, naftalen och några klorerade föreningar – Gaskromatografisk metod med "purge-and-trap" och termisk desorption*

SS-EN ISO 15681-1:2004: *Vattenundersökningar – Bestämning av ortofosfat och totalhalt fosfor genom flödesanalys (FIA och CFA) – Del 1: Metod med flödesinjektion (FIA)*

SS-EN ISO 15681-2:2004: <i>Vattenundersökningar – Bestämning av ortofosfat och totalhalt fosfor genom flödesanalys (FIA och CFA) – Del 2: Metod med kontinuerligt flöde (CFA)</i>
EN ISO 15682:2001: <i>Water quality - Determination of chloride by flow analysis (CFA and FIA) and photometric or potentiometric detection</i>
EN ISO/IEC 17025:2005: <i>Allmänna kompetenskrav för provnings- och kalibreringslaboratorier</i>
SS-EN ISO 17353:2005: <i>Vattenundersökning – Bestämning av ett urval organiska tennföreningar med gaskromatografi</i>
SS-EN ISO 17993:2003: <i>Vattenundersökningar – Bestämning av 15 polycykliska aromatiska kolväten (PAH) i vatten genom vätskekromatografi (HPLC) med fluorescens detektion efter vätske-vätske detektion</i>
SS-EN ISO 18856:2005: <i>Vattenundersökningar – Bestämning av ett urval ftalater med gaskromatografi och masspektrometri</i>
ISO-standarder
ISO 7934:1989: <i>Stationary source emissions - Determination of the mass concentration of sulfur dioxide, hydrogen peroxide/bariumperchlorate/Thorin method</i>
SS-ISO 7935:1992: <i>Utsläpp till luft – Bestämning av halten svaveldioxid – Prestandakrav för automatiska mätsystem</i>
ISO 7981-1:2005: <i>Water quality - Determination of polycyclic aromatic hydrocarbons (PAH) - Part 1: Determination of six PAH by high-performance thin-layer chromatography with fluorescence detection after liquid-liquid extraction</i>
ISO 7981-2:2005: <i>Water quality - Determination of polycyclic aromatic hydrocarbons (PAH) - Part 2: Determination of six PAH by high-performance liquid chromatography with fluorescence detection after liquid-liquid extraction</i>
ISO 10397:1993: <i>Stationary source emissions; determination of asbestos plant emissions; method by fibre count measurement</i>
ISO 10849:1996: <i>Stationary source emissions - Determination of the mass concentration of nitrogen oxides - Performance characteristics of automated measuring systems</i>
SS-ISO 11338-1:2003: <i>Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av polyaromatiska kolväten (PAH) i gas- och partikelfas - Del 1: Provtagning</i>
SS-ISO 11338-2:2003: <i>Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av masskoncentrationen av polyaromatiska kolväten (PAH) i gas- och partikelfas - Del 2: Provberedning, upparbetning och bestämning</i>
ISO 11423-1:1997: <i>Water quality - Determination of benzene and some derivatives - Part 1: Head-space gas chromatographic method</i>
ISO 11423-2:1997: <i>Water quality - Determination of benzene and some derivatives - Part 2: Method using extraction and gas chromatography</i>
ISO 11564:1998: <i>Stationary source emissions - Determination of the mass concentration of nitrogen oxides - Naphthylethylenediamine photometric method</i>
ISO 11632:1998: <i>Stationary source emissions - Determination of mass concentration of sulfur dioxide - Ion chromatography method</i>
SS-ISO 12039:2001: <i>Utsläpp och utomhusluft – Bestämning av koloxid, kolioxid och oxygen – Prestandakrav och kalibrering av automatiska mätsystem</i>
ISO/FDIS 15713:2006: <i>Stationary source emissions - Sampling and determination of gaseous fluoride content</i>
ISO 18073:2004: <i>Water quality - Determination of tetra- to octa-chlorinated dioxins and furans - Method using isotope dilution HRGC/HRMS</i>
ISO 18857-1:2005: <i>Vattenundersökningar – Bestämning av valda alkylfenoler - Del 1: Gaskromatografisk och masspektrometrisk metod efter vätskeextraktion, för ofiltrerade prover</i>
ISO/DIS 22032:2004: <i>Water quality - Determination of selected polybrominated diphenyl ethers in sediment and sewage sludge - Method using extraction and gas chromatography/mass spectrometry</i>
ISO/CD 23210:2005: <i>Stationary source emissions — Determination of low PM10/PM2,5 mass concentration in flue gas by use of impactors</i>

Tabell 23 : Lista med kompletta namn på internationellt godkända mätmetoder

Förorening nr.		42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90
	Föroreningens namn	Hexaklorbensen (HCB)	1,2,3,4,5,6 -Hexaklorcyklohexan (HCH)	Lindan	Mirex	PCDD +PCDF (dioxiner+furaner) (som TEQ)	Pentaklorbensen	Pentaklorfenol (PCP)	Polyklorerade bifenyler (PCB)	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triklorbensener (TCB) (alla isomerer)	1,1,1-trikloretan	1,1,2,2-tetrakloretan	Triklöretylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Etylenoxid	Naftalen	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Klor och oorganiska klorföreningar (som HCl)	Asbest	Fluor och oorganiska fluorföreningar (som HF)	Cyanväte (HCN)	Partiklar (PM10)	Hexabrombifenyli
Nr	Verksamhet																													
1	Energisektorn																													
	(a) Olje- och gasraffinaderier																													
	(b) Anläggningar för förgasning och kondensering																													
	(c) Värmekraftverk och andra förbränningsanläggningar																													
	(d) Koksverk																													
	(e) Kolkvarnar																													
	(f) Anläggningar för tillverkning av kolprodukter och fasta rökfria bränslen																													
2	Produktion och behandling av metaller																													
	(a) Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm.																													
	(b) Anläggningar för framställning av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning																													
	(c) Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller																													
	(d) Järn- och stålgiuterier																													
	(e) Anläggningar för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer samt för smältning, inklusive framställning av legeringar, av icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter (färskning, formgjutning, etc.)																													
	(f) Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process																													

Förorening nr.	Föroreningens namn	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41		
		Metangas (CH ₄)	Koldioxid (CO)	Koldioxid (CO ₂)	Fluorerade kolväten (HFC)	Dikväveoxid (N ₂ O)	Ammoniak (NH ₃)	Flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC)	Kväveoxider (NO _x /NO ₂)	Perfluorkarboner (PFC)	Svavelhexafluorid (SF ₆)	Svaveloxider (SO _x /SO ₂)	Klorfluorkväveten (HCFC)	Klorfluorkarboner (CFC)	Haloner	Arsenik och arsenikföreningar (som As)	Kadmium och kadmiumföreningar (som Cd)	Krom och kromföreningar (som Cr)	Koppar och kopparföreningar (som Cu)	Kvicksilver och kvicksilverföreningar (som Hg)	Nickel och nickelföreningar (som Ni)	Bly och blyföreningar (som Pb)	Zink och zinkföreningar (som Zn)	Aldrin	Clordan	Klordekan	DDT	1,2-dikloretan (EDC)	Diklormetan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Heptaklor		
Nr	Verksamhet																																	
3	Mineralindustri																																	
	(a) Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet	•	•	•				•			•				•	•	•	•	•	•	•	•	•											
	(b) Dagbrottsbrytning och stenbrottsbrytning	•	•	•				•			•				•	•	•	•	•	•	•	•	•											
	(c) Anläggningar för framställning av cementklinker i roterugn, kalk i roterugn, klinker (cement) eller kalk i andra typer av ugnar		•	•		•	•	•	•		•					•	•	•	•	•	•	•	•											
	(d) Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter																																	
	(e) Anläggningar för tillverkning av glas inklusive glasfibrer		•	•	•	•	•	•			•					•	•	•	•	•	•	•	•											
	(f) Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive framställning av mineralull		•	•	•	•	•	•			•					•	•	•	•	•	•	•	•											
	(g) Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin		•	•				•	•		•					•	•	•	•	•	•	•	•											
4	Kemisk industri																																	
	(a) Anläggningar för kemisk framställning av organiska baskemikalier	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	(b) Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	(c) Anläggningar för industriell kemisk framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödningsmedel (enkla eller sammansatta)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				•	•	•	•	•	•	•	•					•	•					
	(d) Anläggningar för industriell kemisk framställning av växtskyddsmedel och biocider			•	•	•	•	•	•		•					•	•	•	•	•	•	•	•						•	•	•	•	•	•
	(e) Anläggningar för industriell framställning av läkemedel genom kemiska eller biologiska processer.			•	•	•	•	•	•		•					•	•	•	•	•	•	•	•						•					
	(f) Anläggningar för industriell framställning av sprängämnen och pyrotekniska produkter			•	•	•	•	•	•		•					•	•	•	•	•	•	•	•						•	•				

Förening nr.		42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90
	Föreningens namn	Hexaklorbensen (HCB)	1,2,3,4,5, 6 –Hexaklorcyklohexan (HCH)	Lindan	Mirex	PCDD +PCDF (dioxiner +furaner) (som TEQ)	Pentaklorbensen	Pentaklorfenol (PCP)	Polyklorerade bifenyler (PCB)	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorsensener (TCB) (alla isomerer)	1,1,1-trikloretan	1,1,2,2-tetrakloretan	Triklöretylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Etylenoxid	Naftalen	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Klor och oorganiska klorföreningar (som HCl)	Asbest	Fluor och oorganiska fluorföreningar (som HF)	Cyanväte (HCN)	Partiklar (PM10)	Hexabrombifenyli
Nr	Verksamhet																													
3	Mineralindustri																													
	(a) Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet																													
	(b) Dagbrottsbrytning och stenbrottsbrytning																													
	(c) Anläggningar för framställning av cementklinker i roterugn, kalk i roterugn, klinker (cement) eller kalk i andra typer av ugnar																													
	(d) Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter																													
	(e) Anläggningar för tillverkning av glas inklusive glasfibrer																													
	(f) Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive framställning av mineralull																													
	(g) Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin																													
4	Kemisk industri																													
	(a) Anläggningar för kemisk framställning av organiska baskemikalier																													
	(b) Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier																													
	(c) Anläggningar för industriell kemisk framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödningsmedel (enkla eller sammansatta)																													
	(d) Anläggningar för industriell kemisk framställning av växtskyddsmedel och biocider																													
	(e) Anläggningar för industriell framställning av läkemedel genom kemiska eller biologiska processer.																													
	(f) Anläggningar för industriell framställning av sprängämnen och pyrotekniska produkter																													

Förorening nr.		42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90
	Föroreningens namn	Hexaklorbensen (HCB)	1,2,3,4,5,6-Hexaklorcyklohexan (HCH)	Lindan	Mirex	PCDD +PCDF (dioxiner +furaner) (som TEQ)	Pentaklorbensen	Pentaklorfenol (PCP)	Polyklorinerade bifenyler (PCB)	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorbensener (TCB) (alla isomerer)	1,1,1-trikloretan	1,1,2-tetrakloretan	Triklöretylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Etylenoxid	Naftalen	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Klor och oorganiska klorföreningar (som HCl)	Asbest	Fluor och oorganiska fluorföreningar (som HF)	Cyanväte (HCN)	Partiklar (PM10)	Hexabrombifenyl
Nr	Verksamhet																													
5	Avfallshandling och avloppsvattenrening																													
	(a) Anläggningar för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall	•	•			•	•			•	•	•		•	•	•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(b) Anläggningar för förbränning av icke-farligt avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (2)	•				•	•			•					•					•				•	•		•		•	
	(c) Anläggningar för bortskaffande av icke-farligt avfall	•				•	•				•		•																•	
	(d) Avfallsdeponier (utom deponier för inert avfall och deponier som stängdes definitivt före den 16 juli 2001 eller för vilka den efterbehandlingsfas som de behöriga myndigheterna kräver enligt artikel 13 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (3) löpt ut)	•				•																							•	
	(e) Anläggningar för destruering eller återvinning av slaktkroppar och animaliskt avfall					•	•																	•					•	
	(f) Anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	•					•			•	•		•		•	•				•										
	(g) Avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från sådana verksamheter som anges i denna bilaga						•			•	•	•	•		•	•				•				•	•	•	•			
6	Framställning och bearbetning av papper och trä																													
	(a) Anläggningar för framställning av pappersmassa av trä eller liknande fibrös material						•			•					•	•				•					•		•		•	
	(b) Anläggningar för framställning av papper och kartong och andra primära träprodukter (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood)						•			•					•	•				•			•		•		•		•	
	(c) Anläggningar för impregnering eller dopning av trä och träprodukter med kemikalier																		•	•			•						•	
7	Intensiv animalieproduktion och intensivt vattenbruk																													
	(a) Anläggningar för intensiv fjäderfä- eller grisuppfödning																												•	
	(b) Intensivt vattenbruk																													

Förening nr.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	26	28	29	33	34	35	36	39	41		
	Föreningens namn	Metangas (CH ₄)	Kolmonoxid (CO)	Koldioxid (CO ₂)	Fluorerade kolväten (HFC)	Dikväveoxid (N ₂ O)	Ammoniak (NH ₃)	Flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC)	Kväveoxider (NO _x /NO ₂)	Perfluorkarboner (PFC)	Svavelhexafluorid (SF ₆)	Svaveloxid (SO _x /SO ₂)	Klorfluorkvälen (HCFC)	Klorfluorkarboner (CFC)	Haloner	Arsenik och arsenikföreningar (som As)	Kadmium och kadmiumföreningar (som Cd)	Krom och kromföreningar (som Cr)	Koppar och kopparföreningar (som Cu)	Kviksilver och kviksilverföreningar (Som Hg)	Nickel och nickelföreningar (Ni)	Bly och blyföreningar (som Pb)	Zink och zinkföreningar (som Zn)	Aldrin	Clordan	Klordekan	DDT	1,2-dikloretan (EDC)	Diklormetan (DCM)	Dieldrin	Endrin	Heptaklor		
Nr	Verksamhet																																	
8	Animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn																																	
	(a) Slakterier	•	•	•	•	•	•	•	•			•				•	•			•	•								•					
	(b) Behandling och framställning, avsedd för produktion av livsmedel och drycker av animaliska råvaror (förutom mjölk) och vegetabiliska råvaror	•	•	•	•	•	•	•	•			•				•	•			•	•								•					
	(c) Behandling och framställning av mjölkprodukter	•	•	•	•	•	•	•	•			•				•	•			•	•								•					
9	Annan verksamhet																																	
	(a) Anläggningar för förbehandling (exempelvis tvättning, blekning, mercerisering) eller färgning av fibrer eller textilier		•	•			•	•	•			•																						
	(b) Garverier			•			•	•	•																					•				
	(c) Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				•	•	•	•	•	•	•	•					•	•					
	(d) Anläggningar för framställning av kol (hårdbränd kol) eller av grafitelektroder genom förbränning eller grafitisering		•					•	•			•							•	•	•	•												
	(e) Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•				•	•	•	•	•	•	•	•	•				•	•					

Förorening nr.			42	44	45	46	47	48	49	50	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	66	68	70	72	80	81	84	85	86	90		
		Föroreningens namn	Hexaklorbensen (HCB)	1,2,3,4,5,6-Hexaklorcyklohexan (HCH)	Lindan	Mirex	PCDD +PCDF (dioxiner +furaner) (som TEQ)	Pentaaklorbensen	Pentaaklorfenol (PCP)	Polyklorinerade bifenyler (PCB)	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklorometan (TCM)	Triaklorbensener (TCB) (alla isomerer)	1,1,1-trikloretan	1,1,2,2-tetrakloretan	Triklloretylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Etylenoxid	Naftalen	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Klor och oorganiska klorföreningar (som HCl)	Asbest	Fluor och oorganiska fluorföreningar (som HF)	Cyanväte (HCN)	Partiklar (PM10)	Hexabrombifenyl		
Nr		Verksamhet																															
8		Animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn																															
	(a)	Slakterier					•	•																		•				•			
	(b)	Behandling och framställning, avsedd för produktion av livsmedel och drycker av animaliska råvaror (förutom mjölk) och vegetabiliska råvaror					•	•																		•				•			
	(c)	Behandling och framställning av mjölkprodukter					•	•																	•					•			
9		Annan verksamhet																															
	(a)	Anläggningar för förbehandling (exempelvis tvättning, blekning, mercerisering) eller färgning av fibrer eller textilier														•								•					•	•			
	(b)	Garverier														•																	
	(c)	Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering	•	•			•	•	•		•	•	•	•		•	•							•	•	•				•	•		
	(d)	Anläggningar för framställning av kol (hårbränd kol) eller av grafitelektroder genom förbränning eller grafitisering																							•			•		•			
	(e)	Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa					•	•		•				•		•	•							•	•	•		•		•			

Tabell 24 : Indikativ sektorspecifik underlista över luftföroreningar

Förening nr.		51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	81	82	83	87	88	89	90	91			
Föreningens namn		Simazin	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorbensener (TCB) (alla isomerer)	Triklöretylen	Triklormelan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Bromerade difenyletrar (PBDE)	Nonylfenol och nonylfenoletoxylat (NP/NPE)	Etylbensen	Etylenoxid	Isoproturon	Naftalen	Tennorganiska föreningar (som totalt Sn)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Fenoler (som totalt C)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Toluen	Tributylin och tributylföreningar	Trifenylin och trifenylnföreningar	Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD/3)	Trifluralin	Xylen	Klorider (som totalt Cl)	Asbest	Cyanider (som totalt CN)	Fluorider (som totalt F)	Oktylfenoler och oktylfenoletoxylater	Fluoranten	Isodrin	Hexabrombifenyl	Benzo(g,h,i)perylen			
Nr	Verksamhet																																						
1	Energisektorn																																						
	(a) Olje- och gasraffinaderier										•			•						•	•	•			•		•	•		•	•		•			•			
	(b) Anläggningar för förgasning och kondensering										•			•						•	•	•			•		•	•		•	•		•			•			
	(c) Värmekraftverk och andra förbränningsanläggningar																			•	•	•			•		•	•		•	•		•			•			
	(d) Koksverk										•			•					•	•	•	•			•		•	•		•	•		•			•			
	(e) Kolkvarnar																																						
	(f) Anläggningar för tillverkning av kolprodukter och fasta rökfria bränslen													•						•	•	•			•		•	•		•	•		•			•			
2	Produktion och behandling av metaller																																						
	(a) Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm																			•	•			•		•		•	•		•	•		•			•		
	(b) Anläggningar för framställning av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning																			•	•			•		•		•	•		•	•		•			•		
	(c) Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller																			•	•			•		•		•	•		•	•		•			•		
	(d) Järn- och stålindustrier																			•	•			•		•		•	•		•	•		•			•		
	(e) Anläggningar för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer samt för smältning, inklusive framställning av legeringar, av icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter (färskning, formgjutning, etc.)																			•	•			•		•		•	•		•	•		•			•		
	(f) Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process																			•	•	•			•		•		•	•		•	•		•			•	

Förening nr.		Föreningens namn	51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	81	82	83	87	88	89	90	91			
			Simazin	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorbensen (TCB) (alla isomerer)	Trikloretalen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antraцен	Bensen	Bromerade difenyletrar (PBDE)	Nonylfenol och nonylfenoletoxylater (NP/NPE)	Etylbensen	Etylenoxid	Isoproturon	Naftalen	Tennorganiska föreningar (som totalt Sn)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Fenoler (som totalt C)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Toluen	Tributyltin och tributylintföreningar	Trifenyltin och trifenylnitföreningar	Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD(3))	Trifluralin	Xylen	Klorider (som totalt Cl)	Asbest	Cyanider (som totalt CN)	Fluorider (som totalt F)	Oktylfenoler och oktylfenoletoxylater	Fluorantilen	Isodrin	Hexabrombifenyl	Benzo(g,h,i)perylen			
Nr		Verksamhet																																						
3		Mineralindustri																																						
	(a)	Underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet																																						
	(b)	Dagbrottsbrytning och stenbrottsbrytning																																						
	(c)	Anläggningar för framställning av cementklinker i roterugn, kalk i roterugn, klinker (cement) eller kalk i andra typer av ugnar																																						
	(d)	Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter																																						
	(e)	Anläggningar för tillverkning av glas inklusive glasfibrer																																						
	(f)	Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive framställning av mineralull																																						
	(g)	Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin																																						
4		Kemisk industri																																						
	(a)	Anläggningar för kemisk framställning av organiska baskemikalier																																						
	(b)	Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier																																						
	(c)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödningsmedel (enkla eller sammansatta)																																						
	(d)	Anläggningar för industriell kemisk framställning av växtskyddsmedel och biocider																																						
	(e)	Anläggningar för industriell framställning av läkemedel genom kemiska eller biologiska processer.																																						
	(f)	Anläggningar för industriell framställning av sprängämnen och pyrotekniska produkter																																						

Förening nr.			51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	81	82	83	87	88	89	90	91		
		Föreningens namn	Simazin	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorbensen (TCB) (alla isomerer)	Triklortylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Bromerade difenyletrar (PBDE)	Nonylfend och nonylfenoletoxylater (NP/NPE)	Etylbensen	Etylenoxid	Isoproturon	Naftalen	Tennorganiska föreningar (som totalt Sn)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Fenoler (som totalt C)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Toluen	Tributylin och tributylinföreningar	Trifenyltin och trifenylinföreningar	Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD/3)	Trifluralin	Xylen	Klorider (som totalt Cl)	Asbest	Cyanider (som totalt CN)	Fluorider (som totalt F)	Oktylfenoler och oktylfenoletoxylater	Fluoranten	Isodrin	Hexabrombifenyli	Benzo(g,h,i)perylen		
Nr		Verksamhet																																					
5		Avfallshantering och avloppsvattenrening																																					
	(a)	Anläggningar för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	(b)	Anläggningar för förbränning av icke-farligt avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (2)		•			•								•				•																			•	
	(c)	Anläggningar för bortskaffande av icke-farligt avfall			•	•	•													•																			
	(d)	Avfallsdeponier (utom deponier för inert avfall och deponier som stängdes definitivt före den 16 juli 2001 eller för vilka den efterbehandlingsfas som de behöriga myndigheterna kräver enligt artikel 13 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (3) löpt ut)	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	(e)	Anläggningar för destruering eller återvinning av slaktkroppar och animaliskt avfall																								•													
	(f)	Anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	•	•	•	•	•	•				•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	(g)	Avloppsanläggningar för industriellt avloppsvatten från sådana verksamheter som anges i denna bilaga	•	•	•	•	•	•				•		•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
6		Framställning och bearbetning av papper och trä																																					
	(a)	Anläggningar för framställning av pappersmassa av trä eller liknande fibrösa material		•			•	•														•																•	
	(b)	Anläggningar för framställning av papper och kartong och andra primära träprodukter (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood)		•			•	•														•																•	
	(c)	Anläggningar för impregnering eller doppning av trä och träprodukter med kemikalier									•											•	•					•	•			•		•				•	
7		Intensiv animalieproduktion och intensivt vattenbruk																																					
	(a)	Anläggningar för intensiv fjäderfä- eller grisuppfödning																									•												
	(b)	Intensivt vattenbruk																								•													

Förening nr.			51	52	53	54	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	81	82	83	87	88	89	90	91			
		Föreningens namn	Simazin	Tetrakloretylen (PER)	Tetraklormetan (TCM)	Triklorbensener (TCB) (alla isomerer)	Triklöretylen	Triklormetan	Toxafen	Vinylklorid	Antracen	Bensen	Bromerade difenyletrar (PBDE)	Nonylfend och nonyfenoletoxylater (NP/NPE)	Etylbensen	Etylenoxid	Isoproturon	Naftalen	Tennoorganiska föreningar (som totalt Sn)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	Fenoler (som totalt C)	Polycykliska aromatiska kolväten (PAH)	Toluen	Tributyltin och tributyltinnföreningar	Trifenyltin och trifenylnitroföreningar	Totalt organiskt kol (TOC) (som totalt C eller COD/3)	Trifluralin	Xylen	Klorider (som totalt Cl)	Asbest	Cyanider (som totalt CN)	Fluorider (som totalt F)	Oktylfenoler och oktylfenoletoxylater	Fluoranten	Isodrin	Hexabrombifenyl	Benzol(g,h,i)perylen			
Nr		Verksamhet																																						
8		Animaliska och vegetabiliska produkter från livsmedels- och dryckessektorn																																						
	(a)	Slakterier																																						
	(b)	Behandling och framställning, avsedd för produktion av livsmedel och drycker av animaliska råvaror (förutom mjölk) och vegetabiliska råvaror																																						
	(c)	Behandling och framställning av mjölkprodukter																																						
9		Annan verksamhet																																						
	(a)	Anläggningar för förbehandling (exempelvis tvättning, blekning, mercerisering) eller färgning av fibrer eller textilier																																						
	(b)	Garverier																																						
	(c)	Anläggningar för ytbehandling av material, föremål eller produkter med organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsbehandling, limning, målning, rengöring eller impregnering																																						
	(d)	Anläggningar för framställning av kol (hårbränd kol) eller av grafittelektroder genom förbränning eller grafitisering																																						
	(e)	Anläggningar för att bygga fartyg och för att måla eller ta bort färg på dessa																																						

 Ny verksamhet jämfört med EPER-verksamheterna
 Nytt ämne i EPER

Tabell 25 : Indikativ sektorspecifik underlista över vattenföreningar

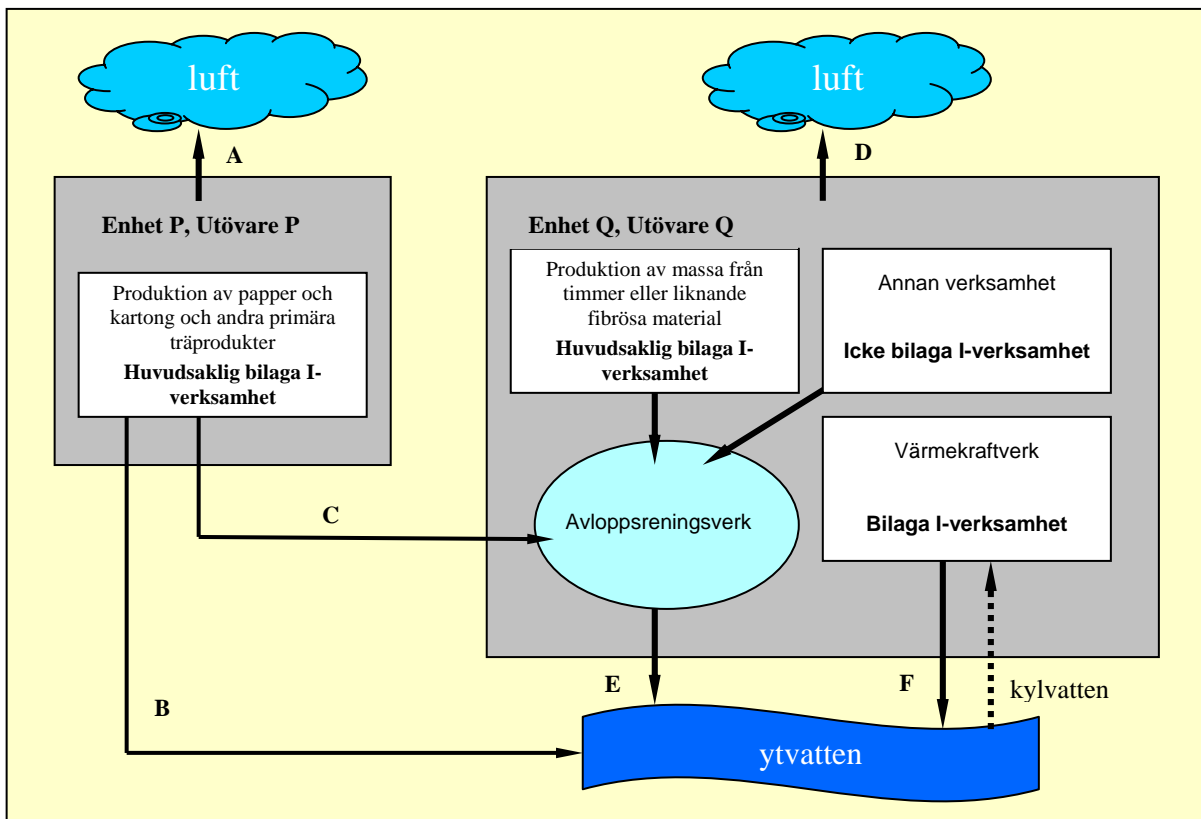
Bilaga 6: Exempel på rapportering av utsläpp och borttransporter

Bilaga 6 visar tre exempel på realistiska situationer med verksamheter på olika industrienheter och visar rapporteringen för utsläpp och borttransporter för varje industrienhet.

Information om identifiering av industrienheterna och frivillig information om industrienheterna skall rapporteras enligt beskrivningarna i kapitel 1.1.6.

Exempel 1

Exempel 1 i figur 3 visar en industri med de två enheterna P och Q. Den huvudsakliga bilaga 1-verksamheten för enhet P är tillverkning av papper och kartong och andra primära träprodukter. Den huvudsakliga bilaga 1-verksamheten för enhet Q är produktion av massa från timmer eller andra fibrösa material. På industrienhet Q finns också en förbränningsanläggning och en anläggning för rening av avloppsvatten som alla drivs av verksamhetsutövare Q. Dessutom har verksamhetsutövare Q en annan anläggning som är en del av industrienhet Q, som är en icke bilaga 1-verksamhet.

Figur 3 : Industri med två industrienheter

Tabell 26 visar rapporteringskraven för industrienheterna P och Q.

Rapporterande enhet	Verksamhet	Utsläpp /borttransport	Rapporteringskrav	Kommentarer
Industri-enhet P	Tillverkning av papper och kartong och andra primära träprodukter	A	Skall rapporteras som utsläpp till luft	
		B	Skall rapporteras som utsläpp till vatten	
		C	Skall rapporteras som borttransport ¹³² av föroreningar i avloppsvatten	
Industri-enhet Q	Tillverkning av massa från timmer eller liknande fibrösa material Värme kraftverk Anläggning för rening av avloppsvatten Övriga anläggningar (icke bilaga 1)	D	Den sammanlagda mängden utsläpp som skall rapporteras som utsläpp till luft	Bakgrundsbelastningen kan räknas bort från utsläppen med kylvatten (Utsläpp F) Icke bilaga I-verksamhet kan utelämnas ¹³³
		F		
		E	Den sammanlagda mängden utsläpp (E+F) som skall rapporteras som utsläpp till vatten	

Tabell 26: Rapporteringskrav för industrienheterna P och Q.

Industrienhet P

Den enda bilaga I-verksamheten i industrienhet P är tillverkning av papper och papp. Tabell 27 visar verksamhetskoderna.

Bilaga I-verksamhet *	PRT R-kod	IPPC-kod	Aktivitetens namn enligt bilaga I till förordningen om det europeiska registret (denna uppgift är inte obligatorisk)
1	6.(b)	6.1	Anläggningar för framställning av papper och kartong och andra primära träprodukter (exempelvis spånplattor, fiberskivor och plywood)

Tabell 27: Verksamhetskoder för industrienhet P
* Bilaga I-verksamheter i ordningsföljd

¹³² På stora industrier med flera olika industrienheter kan "borttransporter" i realiteten innebära att borttransporten sker från anläggningen men att det borttransporterade materialet fortfarande finns kvar inom företagets område. För att hålla terminologin konsekvent används termen "borttransport" även i dessa fall.

¹³³ Se även anmärkningar som gäller icke bilaga I-verksamheter i kapitel 1.1.4 i den här vägledningen.

Industrienhet P släpper ut föroreningar till luft (Utsläpp A) och till vatten (Utsläpp B) och rapporterar alla föroreningar som överstiger de tröskelvärden som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, kolumn 1a resp. 1b. En del av avloppsvattnet borttransporteras (borttransport C) till den externa reningsanläggningen för avloppsvatten på industrienhet Q. Industrienhet P rapporterar alla föroreningar som överskrider det tröskelvärde som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, kolumn 1b som borttransport av föroreningar i avloppsvatten avsett för avloppsrening.

Rapporteringen skall utföras på samma sätt som beskrivs för utsläpp till luft i kapitel 1.1.8.1, för utsläpp till vatten i kapitel 1.1.8.2 och för borttransporter av föroreningar i avloppsvatten i kapitel 1.1.9.

Tabell 28 visar rapporteringen av utsläpp och borttransporter för industrienhet P.

Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) kg/år
Utsläpp till luft (utsläpp A)					
8	Kväveoxider (NO _x)	M	ISO 10849: 1996	149.000	-
86	Partiklar (PM10)	M	ISO 9096:2003	145.000	-
Utsläpp till vatten (utsläpp B)					
76	Totalt organiskt kol (TOC)	M	EN 1484:1997	70.000	-
Borttransport av föroreningar i avloppsvatten (utsläpp C)					
24	Zink och zinkföreningar (som Zn)	M	EN ISO 11885:1997	320	-
76	Totalt organiskt kol (TOC)	M	EN 1484:1997	536.000.000	-

Tabell 28 : Rapportering av utsläpp och borttransporter från industrienhet P

Industrienhet Q

Den huvudsakliga ekonomiska verksamheten för enhet Q är produktion av massa från timmer eller andra fibrösa material. Detta är också den **huvudsakliga** bilaga I-verksamhet som skall rapporteras. På industrienhet Q finns också en förbränningsanläggning med en kapacitet som är högre än 50 MW, och som är en bilaga I-verksamhet. Avloppsvattnet renas i anläggningens egen reningsanläggning. Tabell 29 visar verksamhetskoderna för industrienhet Q.

Bilaga I-verksamhet*	Kod i det europeiska registret	IPPC-kod	Aktivitetens namn enligt bilaga I till förordningen om det europeiska registret (denna uppgift är inte obligatorisk)
1**	6.(a)	6.1	Anläggningar för framställning av pappersmassa av trä eller liknande fibrösa material
2	1.(c)	1.1.	Värmekraftverk och andra förbränningsanläggningar

Tabell 29 : Verksamhetskoder för industrienhet Q
 * Bilaga I-verksamheter i ordningsföljd
 ** Verksamhet I är den huvudsakliga bilaga I-verksamheten

Vad gäller industrienhet Q skall de totala utsläppen av föroreningar till luft (utsläpp D) när de tröskelvärden som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret rapporteras som utsläpp till luft. Avloppsvattnet överförs till den egna avloppsreningsanläggningen. Industrienheten använder vatten från ett närbeläget vattendrag till kylprocessen. Den släpper sedan ut vattnet i samma vattendrag. Industrienheten rapporterar alla föroreningar där de sammanlagda utsläppen (utsläpp E plus F) överskrider de tröskelvärden som anges i bilaga II till nämnda förordning, kolumn 1b som utsläpp till vatten. Det är tillåtet att dra bort bakgrundsbelastningen från det extraherade kylvattnet (se kapitel 1.1.4). Det utsläppta vattnet innehåller totalt organiskt kol (TOC), kadmium (som Cd) och bly (som Pb) som överskrider tröskelvärdena. Utsläpp från icke bilaga I-verksamhet behöver inte tas med i rapporten. Det kan emellertid vara både praktiskt och kostnadseffektivt, t.ex. om avloppssystemen är tätt sammanflätade, där det inte finns några provtagningspunkter för icke bilaga I-verksamheter, att rapportera utsläpp från icke bilaga I-verksamheter tillsammans med bilaga I-verksamheter.

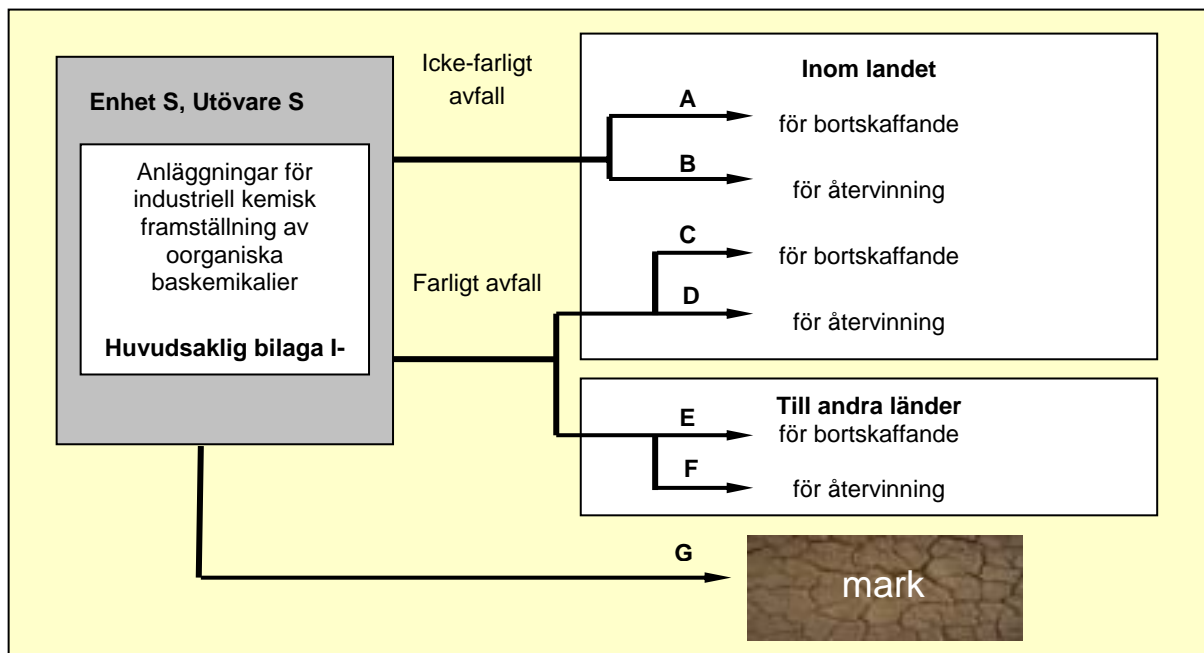
Rapporteringen skall ske enligt instruktionerna för utsläpp till luft i kapitel 1.1.8.1 och för utsläpp till vatten i kapitel 1.1.8.2 . Tabell 30 visar rapportering av utsläpp till vatten från industrienhet Q (information om utsläpp till luft visas inte).

Utsläpp till vatten (utsläpp E+F)					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olycks-händelse) kg/år
18	Kadmium och kadmiumföreningar (som Cd)	M	EN ISO 5961	9.85	
23	Bly och blyföreningar (som Pb)	M	EN ISO 11885	28.0	-
76	Totalt organiskt kol (TOC)	M	EN 1484:1997	781,000,000	-

Tabell 30: Rapportering av utsläpp till vatten från industrienhet Q

Exempel 2

Exempel 2 i figur 4 visar en industrienhet som producerar basiska oorganiska kemikalier, vilket är en bilaga I-verksamhet. Industrienheten producerar farligt och icke-farligt avfall som överförs till andra industrienheter för bortskaffande eller återvinning och transporterar bort saltlösningar till djupinjektering.

Figur 4: Exempel från en industrienhet som transporterar bort farligt och icke-farligt avfall och utsläpp till mark.

Tabell 31 visar rapporteringskraven för industrienhet S.

Rapporterande enhet	Verksamhet	Utsläpp /borttransport	Rapporteringskrav
Industri-enhet S	Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier	A	Skall rapporteras som borttransport av icke-farligt avfall för bortskaffande
		B	Skall rapporteras som borttransport av icke-farligt avfall för återvinning
		C	Skall rapporteras som borttransport av farligt avfall för bortskaffande inom landet
		D	Skall rapporteras som borttransport av farligt avfall för återvinning inom landet
		E	Skall rapporteras som borttransport av farligt avfall för bortskaffande i andra länder
		F	Skall rapporteras som borttransport av farligt avfall för återvinning i andra länder
		G	Skall rapporteras som utsläpp till mark

Tabell 31 : Rapporteringskrav för industrienhet S i exempel 2

Den enda bilaga I-verksamhet som bedrivs av industrienhet S är produktion av oorganiska kemikalier och är alltså den huvudsakliga verksamheten. Koderna för verksamheten visas i tabell 32.

Bilaga I-verksamhet*	Kod i det europeiska registret	IPPC-kod	Aktivitetens namn enligt bilaga I till E-PRTR-förordningen (det är inte obligatoriskt att rapportera denna uppgift)
1	4.(b)	4.1	Anläggningar för kemisk framställning av oorganiska baskemikalier

Tabell 32 : Verksamhetskoder för industrienhet S

Mer än 2 000 t/år av icke-farligt avfall och mer än 2 t/år av farligt avfall borttransporteras och skall rapporteras. Det avfall som borttransporteras inom landet skall bortskaffas (Transport A, C) eller återvinnas (Transport B, D). Del av det farliga avfallet transporteras utomlands för att bortskaffas (Transport E) eller återvinnas (Transport F). Som en konsekvens av detta skall namn och adress till den plats där återvinningen eller bortskaffandet sker och till återvinnaren/bortskaffaren som tar emot transporten rapporteras. En annan del av det avfall som borttransporteras djupinjekteras. Detta skall rapporteras som utsläpp till mark (Utsläpp G) av föroreningar som överskrider tröskelvärdena i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, kolumn 1c. Det avfall som borttransporteras har mätts genom att väga allt avfall med undantag för det icke-farliga avfall som skall bortskaffas och som har

uppskattats utifrån en faktor för avfallsgenerering.

Tabell 33 visar rapporteringen av borttransporter av icke-farligt avfall, tabell 34 borttransport av farligt avfall och tabell 35 utsläpp till mark från industrienhet S.

Borttransport av icke-farligt avfall	Mängd (t/år)	Avfallshandling	M/C/E	Använd metod
	1,000	R	M	vägning
	10,000	D	E	

Tabell 33 : Rapportering av borttransport av icke-farligt avfall från industrienhet S

Borttransport av farligt avfall	Mängd (t/år)	Avfallshandling	M/C/E	Använd metod	Namn på återvinnare /bortskaffare	Adress till återvinnare /bortskaffare	Adress till anläggning där återvinning/ bortskaffning sker
inom landet	5.25	R	M	vägning			
	3.00	D	M	vägning			
till andra länder	0.500	R	M	vägning	Sunshine Components Ltd.	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom	Sun Street, Flowertown south, PP12 8TS, United Kingdom
	0.750	D	M	vägning	BEST Environmental Ltd.	Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom	Kingstown Waste to Energy Plant, Kings Street, Kingstown, Highlands, AB2 1CD, United Kingdom

Tabell 34 : Rapportering av borttransport av farligt avfall från industrienhet S

Observera att det är endast i de fall farligt avfall transporteras till ett annat land som namn och adress på den som återvinner eller bortskaffar avfallet och på den anläggning där återvinning eller bortskaffandet sker skall rapporteras.

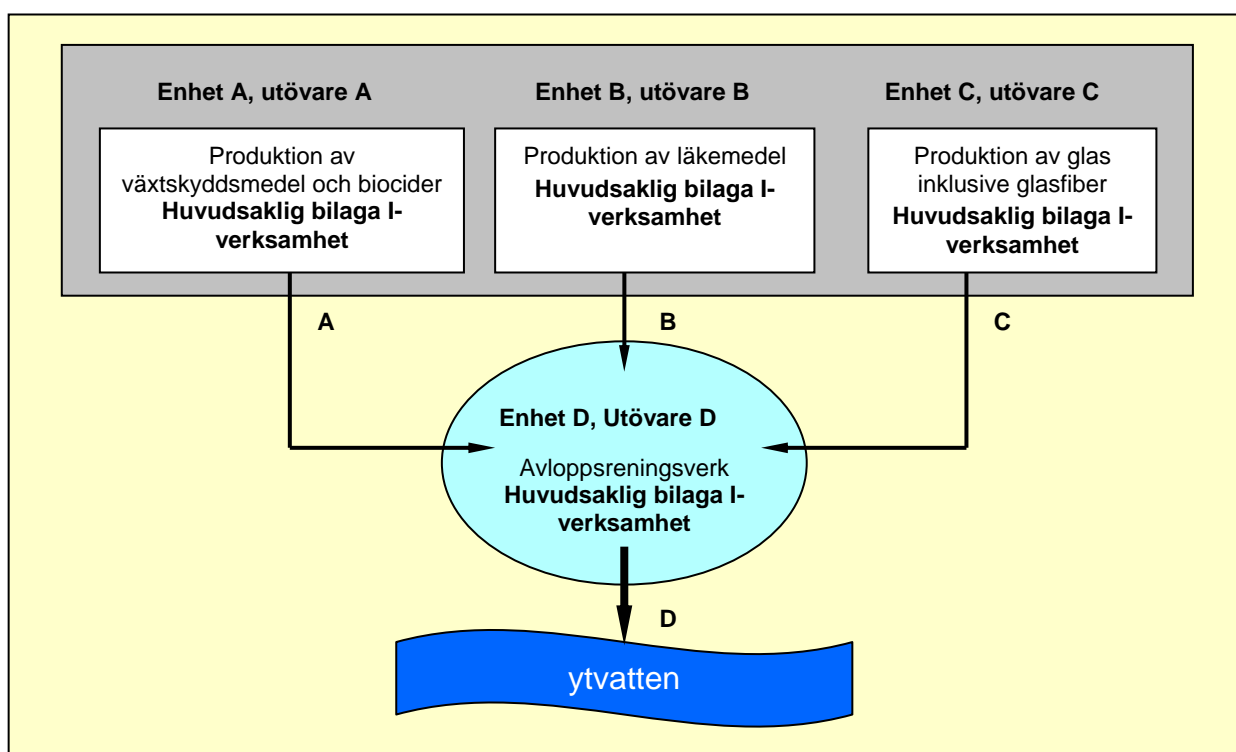
Utsläpp till mark					
Förorening		Metod		Mängd	
nr. A II	Namn	M/C/E	Använd metod	T (totalt) (kg/år)	A (genom olyckshändelse) (kg/år)

79	Klorider (som totalt Cl)	M	EN ISO 10304-1	2.540.000	-
----	--------------------------	---	----------------	-----------	---

Tabell 35: Rapportering av avfall till mark från industrienhet S

Exempel 3

Exempel 3 i figur 5 visar ett industrikomplex med fyra industrienheter A, B, C och D. Industrienhet A, B och C släpper ut sitt avloppsvatten i en avloppsanläggning för industriellt avloppsvatten med en kapacitet på 15 000 m³ per dygn (enhet D) och skall rapportera mängden föroreningar som överskrider de tröskelvärden som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, kolumn 1b som borttransport av föroreningar avsedda för avloppsrening. Enhet D:s huvudsakliga bilaga I-verksamhet är rening av industriellt avloppsvatten. Den släpper ut renat avloppsvatten till ytvatten (vattendrag) och skall rapportera alla föroreningar som överskrider de tröskelvärden som anges i bilaga II till förordningen om det europeiska registret, kolumn 1b som utsläpp till vatten.

Figur 5: Industrikomplex med tre industrienheter och en reningsanläggning för industriellt avloppsvatten.

Tabell 36 visar rapporteringskraven för industrienheterna A, B, C och D.

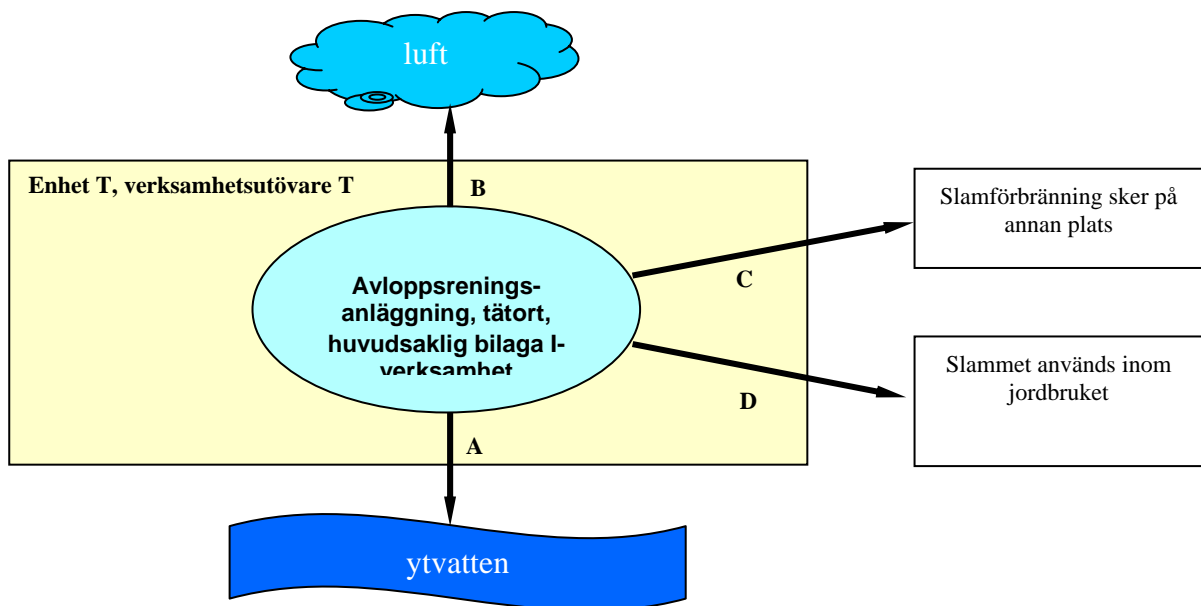
Rapporterande enhet	Verksamhet	Utsläpp /borttransport	Rapporteringskrav
Enhet A	Tillverkning av växtskyddsmedel och biocider	A	Skall rapporteras som borttransport av föroreningar i avloppsvatten avsedda för rening
Enhet B	Produktion av läkemedel	B	Skall rapporteras som borttransport av föroreningar i avloppsvatten avsedda för rening
Enhet C	Produktion av glas inklusive glasfiber	C	Skall rapporteras som borttransport av föroreningar i avloppsvatten avsedda för rening
Enhet D	Avloppsanläggning för industriellt avloppsvatten	D	Skall rapporteras som utsläpp till vatten

Tabell 36 : Rapporteringskraven för industrienheterna A, B, C och D.

Verksamhetskodning och rapportering av utsläpp och borttransporter skall ske på samma sätt som i de övriga två exemplen.

Exempel 4

Exempel 4 isar en reningsanläggning för avloppsvatten från en tätort (verksamhet 5(f)) med en kapacitet på 600 000 personekvivalenter. En viss andel av avloppsslammet renas anaerobiskt på plats i industrienheten. En annan del av slammet borttransporteras till en extern slamförbränningsanläggning (borttransport av icke-farligt avfall för bortskaffande. En annan del av slammet används på åkermark vilket är fördelaktigt för jordbruket (borttransport av icke-farligt avfall för återvinning).

Figur 2: Exempel på en anläggning för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inklusive anaerobisk behandling. En del av slammet transporteras till en extern slamförbränningsanläggning samt till åkermark som jordförbättringsmedel vilket är fördelaktigt för jordbruket

Tabell 37 visar rapporteringskraven för industrienhet T.

Rapporterande enhet	Verksamhet	Utsläpp / borttransport	Rapporteringskrav	Kommentarer
Industrienhet T	Reningsanläggning för avloppsvatten från tätort (verksamhet 5(f))	A	Skall rapporteras som utsläpp till vatten	
		B	Skall rapporteras som utsläpp till luft	
		C	Skall rapporteras som borttransport av icke-farligt avfall för bortscaffande (D)	
		D	Skall rapporteras som borttransport av icke-farligt avfall för återvinning (R)	

Tabell 37: Rapporteringskrav för industrienhet T

Verksamhetskodning och rapportering av utsläpp och borttransporter skall ske på samma sätt som i de föregående exemplen.

Bilaga 7: Referenser

- Förordningen om det europeiska registret: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättandet av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar som ändrar rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG” (’Förordningen om det europeiska registret’)
- IPPC-direktivet: Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar
- Direktivet om allmänhetens tillgång till miljöinformation: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG
- Rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall av den 12 december 1991
- Rådets direktiv 75/442/EEG om avfall av 15 juli 1975
- Vägledning vid införande av EPER: Europeiska kommissionen, Bryssel, november 2000, finns tillgänglig på EPER:s webbsida: <http://eper.ec.europa.eu/>
- EPER Review-rapport: Europeiska kommissionen, Bryssel, juni 2004, finns tillgänglig på EPER:s webbsida <http://eper.ec.europa.eu/>
- PRTR–protokollet: FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar bygger på Århuskonventionen från 1998 och skrevs under den 21 maj 2003 av Europeiska gemenskapen och 23 medlemsstater (Konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor)
- Vägledning till FN/ECE:s protokoll om register över utsläpp och överföringar av föroreningar finns tillgängligt på FN/ECE:s webbsida: <http://www.unece.org/env/pp/prtr.docs.htm>